

CARTEA
PSALMILOR
SAU
PSALTIREA REGELUI DAVID
EDIȚIE A SFÂNTULUI SINOD



BUCURESTI
TIPOGRAFIA CARTILOR BISERICESTI
1988

PSALMII

CARTEA INTÂIA

PSALMUL 1.

Al lui David.

1 1. Ferică de omul, care nu se îndupă sfatul necredincioșilor și pe calea păcătoșilor n'a umblat și în adunarea halitorilor n'a sezut.

2. Ci legea Domnului e dorirea lui și la legea lui cugetă ziua și noaptea.

3. Acela în toate căte fuce are spor și e ca un pom sădit pe malul unor ape, care și dă rocul la vreme și ale cărui frunze nu se vesejesc.

4. Iar necredincioșii nu sunt aşa, ci sunt ca ploava ce-o spulberă vântul de pe fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor putea sta necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în adunarea droștilor,

6. Că stie Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2.

Al lui David.

2 1. Pentru ce se întări răță popoarele și nemurile cugetă desătăciunii?

Pentru ce se adună împărății pământului și căpetenii se sfătuiesc împreună asupra Domnului și asupra Ușosului lui, zicând:

2. «Să rupem legăturile lor și să lepădăm de pe noi jugul lor!»

3. Cel ce locuiește în ceruri însă râde de dânsii și Domnul își bate Joe de ei.

4. Odată însă le va grăbi să va turbura;

5. Iar eu sunt pus de dânsul împărat peste Sion, numele cel sfânt al lui.

6. Vesti-voi hotărîrea Domnului, căci Domnul a zis către mine: «Flid meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

7. «Cere dela mine și-ți voi da meamurile de moștenire și marginile pământului în stăpânirea ta.

8. «Cu toiaig de fier le vei paște, ca pe niște vase de lut le vei sdrobi».

9. Întelepiti-vă dar, împăratilor! Luati învățătură, judecătorii pământului!

10. Shujiti Domnului cu frică și vă bucurăți înaintea lui cu smerenie!

11. Luati învățătură, ca

nu cumva să se mărio Domnul și să rătăciti de la calea cea dreaptă, căci eu rând se va aprinde mânia lui: Forice de toți cei ce nădăjduesc într'insul!

PSALMUL 3.
Al lui David.

3. 1. Doamne, căt s'au înmulțit vrăjinașii mei! Multă se seocâză asupra mea!

2. Multi zic despre suflul meu: «Nu este pentru el măntuire la Dumnezeu!»

3. Iar tu, Doamne, ești sprijinitorul meu, slava mea și celu ce-mi înalți capul.

4. Cu glasul meu am strigat către Domnul și m'a anulat din muntele cel sfânt al lui.

5. De aceea m'am culcat și am dormit, seculat în am, că Domnul este apărătorul meu.

6. Nu mă voi teme de mile de popoare care de prețutindenea mă împresoră!

7. Scocă, Doamne, măntuiește-mă, Dumnezeul meu! Că tu bate pe obraz pe vrăjinașii mei și scrobaști dinții celor răi.

8. Dela Domnul este măntuirea și pește poporul tău fie binecuvântarea ta!

PSALMUL 4.
Al lui David.

4. 1. Când strig auzi-mă, Dumnezeul dreptății mele, cel ce m'ai scos din strămoșia la loc larg, mulțostivește spre mine și ascultă rugăciuneca mea!

2. Fiii oamenilor, până când se va defălna slava mea! Până când veți intra în desertăciunea și veți căuta minciuna?

3. Să știi că Domnul și-a cunoșcut pe sluga credincioasă și mă aude Domnul când strig către dânsul.

4. Să nu gresiți în inițiile voastre, în asternuturile voastre și vă potoliti!

5. Jertfării jertfării dreptății

6. Multi ziceau: «Cine

ne va da nouă celo de trebuință?» Dar s'a revărsat peste noi lumina feței tale, Doamne!

7. Să ai umplut de veselie inima mea, căci așa-

lor li s'a înmulțit grăul și vinul și undele mău,

8. De aceea, mă voi culca și mă voi odihni în pace, că înzură tu, Doamne, m'ai înărtit în nădejde.

PSALMUL 5.

Al lui David.

5. 1. Graurile mele ascultă-te, Doamne! Înțelege strigarea mea!

PSALMUL 5, 6.

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către tine fui îndrept rugăciuneca mea!

3. Doamne, dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta mai multă și voi aștepta,

4. Căci tu ești Dumnezel, care mi voiește fără-de-lege, lângă tine nu se va adăposti violcanul,

5. Nici călcătorii de lege nu se vor sălăși în preajma ochilor tăi, căci tu urăști pe toți facatorii de rele.

6. Pierde-vei pe toți cei ce spun minciuna! Pe omul uciugă și pe cel vănat, căci tu urăște Domnul,

7. Iar eu, după mare milă ta, voi intra în casă ta și în frica ta mă voi inchina în sfântă biserică ta!

8. Povășește-mă, Doamne, la dreptatea ta! Netezește căci tu înaintea mea, în neacazul vrăjinașilor mei!

9. Că nu este adevar în gura lor, limbile lor sunt lingusitoare, inima lor e capcansă și gâtul lor morănt deschiș.

10. Osândește-mă, Dumnezeule, și răsturnă gândurile lor! Pentru multimea răutăților leapădă-ți, că s'au răzvrătit împotriva ta!

11. Atunci se vor veseli toți cei ce nădăjduesc în tine și în veac se vor bu-

cura, lăuda-se-vor cu tine cei ce iubesc numele tău și te vei sălăși întru dânsii,

12. Că tu binecuvîntezi pe cel drept, Doamne, și în loc de coif îl incunonezi cu bunăvoieță ta.

PSALMUL 6.

Al lui David.

6. 1. Doamne, nu mă măstru în mănia ta, și în urgia ta nu mă certă!

2. Milușește-mă, Doamne, că sunt neputințios! Doamne, vine-de-mă, că s'au struncinat oasele mele!

3. Sufletul mă-e turburat foarte, și tu, Doamne, pămănd vei zăbovi!

4. Întoarce-te, Doamne! Izbăvește sufletul meu și mă măntuiește pentru mila ta!

5. Că în locașurile morții nimici nu te pomenește și în iad cine te va lăuda?

6. Ostenit-am suspinând! În toate nopțiile-mi spăl patul și în asternutul meu cu lacrimi.

7. Păienjenit-um-s'a o-

chil de întristare și pri-

gonitorii mei m'au îmbă-

trănit.

8. Depărtați-vă dela mi-

ne, toți facatorii de rele,

că a anuzit Domnul glasul plângerii mei!

9. Auzita Domnul ce-

rerea mea, Domnul rugă-

cineau mea și a primit.

10. Să se rușințe și să tremure toti vrăjășii mei!

Întoarcă-se îndată și într-o

clipă rușinăți să fie!

PSALMUL 7.
Al lui David.

7 1. Doamne, Dumnezeul meu, la tine mi-nă-dejdeas, măntuiesc-mă de

timpul prizonieriei mei și nu izbîvesc,

2. Ca nu cumva ca un leu să răpescă sufletul meu, năfind cine să mă izbâ-

vească, nici cine să mă

măntuiesc!

3. Doamne, Dumnezeul meu, de-am făcut vroum-

rău, de este vrevo nedreptate in măiniile mele,

4. De am plătit cu râu celui ce mi-dorit pacea și de am jertfit pe cel ce

în zadar m'ă pismuit;

5. Să prigonescă vrăj-

masul sufletul meu și să-l

prindă, să calce în picioro

viețea mea și slava mea în

pulbere să o arunce.

6. Scosă Doamne, intru-

mânia ta! Curmă năvală

vrăjășilor mei!

7. Scosă, Doamne, la

judecata ce si poruncit și

pontră această adunare de

popoare te va inconjură și

în slavă te va înlăta.

8. Domnul are să jude-

ce popoarele. Judecă-mă,

Doamne, după dreptatea

mea și după nevinovăția mea!

9. Sfârsească-se răutarea păcatelor și întăreste pe cel credincios, Dumnezeul prea drept, cel ce cerci nimile și răunăchii!

10. Ajutorul meu este Dumnezeu cel ce măntuiește pe cel ce înimă dreaptă.

11. Dumnezeu este judecător drept și tare și în de lungă răbdător. Dumnezeu în toate zilele chiamă îndreptare.

12. Doamne cineva nu se întoarce, el își ascute sabia sa, își gătește arcui și încordează,

13. Pute intrîncu neluc-

tele morii și repede în-

trîngii săgeți neigătoare.

14. Iată, necredinciosul zâ-

misleste îndreptator, poartă în sănătatea și naște nelegăuirea,

15. Săpă groapă și o a-

dâncescă și va cădea în

groapa pe care o face.

16. Întoarcă-se-va răută-

terei lui la capul lui și pe

creștetul lui se va cobori

îndreptatorul lui,

17. Iar eu voi lăuda pe

Domnul pentru dreptatea

lui și voi canta numele

Domnului Cel Preaînalt.

PSALMUL 8.

Al lui David.

8 1. Doamne, Dumnezeul

nostru, căt de minunat

PSALMII, 8, 9.

este numele tău în tot pă-

natul!

2. Să strălucirea slavei

țale se înalță mai presus

de ceruri.

3. Din gura copiilor

și a pruncilor ce slugă și se

aduce laudă, pentru în-

fruntarea vrăjășilor tăi,

ca să amuzăști protivni-

ci și cel războanător.

4. Când privesc cerurile

— lucruri degetelor tale —

— și luna și stelele, pe care

le-ai întemeiat tu,

5. Atunci îmi zic: Ce

este omul, ca să-ți aduci

aminte de el și să fiu omu-

lu, ca să-l cearcetizi?

6. Miserabil-l-am nașă-

eu puțin față de îngori,

eu slavă și eu cinste-l-am

încununat!

7. Să l-ai pus stăpân pe-

ste încreștile măriilor tale.

Totu-le-ai supus sub pi-

ciorule lui:

8. Oile și boii, prezenți și

toate fiindcă campului, pa-

sările cerului, pești adâ-

cului și cele ce străbat că-

rările măriilor...

9. Doamne, Dumnezeul

nostru, căt de minunat este

numele tău în tot pămâ-

ntul!

PSALMUL 9.

Al lui David.

9 1. Slăvi-te-voiu, Doam-

ne, din toată înimă mea,

și voi povesti toate fap-

tele tale cele minunate!

2. Veseli-mă-voiu și mă

voiu bucuria de tine, că-

ta-voiu numele tău, Prea-

înaltele!

3. Că vrăjășii mei au

fost înfrânti, căzut-au și

au pierit înaintea feței

ta!

4. Căci ni sezut pe sca-

nul tău, dreptule Judecă-

tor, m'ă judecat și mi-ai

făcut dreptate.

5. Cărat-al neamurile și

cel necredincios a pierit,

numele lui l-a stins pe veci

și pe vecin vecilor.

6. Vrăjășilui i-an lip-

si de istov armelor și că-

țiile i-le-ai sfărămat. Pin-

ciu-a pomierenic lui odată

cu ele.

7. Iar Domnul rămâne

în veac, grăbit a scaunul

său de judecată,

8. Căci el va judeca lu-

mea cu dreptatea, el judecă

popoarele îñăr strămba-

te.

9. Domnul este Iimanul

celui apăsat și cetățea lui

een tare la vreme de ne-

căz.

10. În tine nădăjdusec

cei ce cunoște numele tău,

că tu, Doamne, nu păr-

șestii pe cel ce te eantă pe

time.

11. Cântați Domnului

celui ce locuște în Sion!

Vestiti printre popoare

isprăvile lui!

12. Că cel ce războiu

sângel vărsat își aduce și

minte, nu uită strigarea celor nechăiti.

13. Miluște-mă, Doamne! Vezi unilința ce-mi fac vrăjimășii mei și mă izbăvește din portile morții!

14. Ce să vestesc tante

laudele tale în portile fileei

Sionului și să mă bucur de

a+jutorul rău.

15. Prăbușită-s'au mea-

murile în grăupa pe care au

făcut-o și în lanțul pus de

ele s'a pris picioul lor.

16. Căci Domnul s'arătă

și face dreptate și pe ne-

credinciosi și făurește în lu-

erul măiniilor lui.

17. Întoarcet se păcătosii

la iad și toate neamurile

cele ce nu uită pe Dum-

nezeu,

18. Că cel nechăit nu va

fi uitat pentru totdeauna,

nicid nădejdea color amă-

rii nu va rămâne mercu-

desărată.

19. Scocă, Doamne, să

nu se măndreasă omul, ci

neamurile să se judece în-

aintea feței tale!

20. Trinitate, Doamne, fri-

că peste neamuri, ca să

cunoască ele că sunt pie-

ritoare!

21. Pentru ce, Doamne,

stai departe, pentru ce stai

doparte la vreme de ne-

casă!

22. Necredinciosul cu tru-

die urmărește pe cei nechă-

iti și acenția se prind în

mergile urzite de el.

23. Căci păcătosul se fă-

leste cu poftele sufletului

său și jefuitul se feri-

este pe sine și hulește pe

Dumnezeu.

24. Păcătosul în trufia

lui nu tine seama de ni-

mică, nu este Dumnezeu

înaintea lui.

25. Căile lui sunt purna-

rea spuicate, judecatile tale

sunt departe de el și la

toți vrăjimășii săi se uită

în dispreț.

26. Căci zice în inimă

su: «Nu mă voi elăti! Din

neam în neam niciun râu

nu mi se va întâmpla!»

27. Gura lui e plină de

blestem, de vicioșug și de

minciună. Răutate și pier-

zanie e sub limba lui.

28. Sătă ascuns după gard

și surgrină pe cel nevinova-

vat la loc dosnie. Ochiul lui

pândesc pe cel fără de a-

jutor.

29. Pândeste din loc a-

seunis, ca leul din erleusul

sin, pândeste ca să apuce

pe col sărac, să-l apuce și

să-l încunaci în lăpu său.

30. Se pleacă, se înco-

voie și căi slabii cad în

ghiarele lui tară.

31. Apoi zice în inimă

su: «Uita-te Dumnezeu!

Intorsu-ș-a fata și în veac

nu va vedea!»

32. Scocă, Doamne,

Dumnezeu meu! Înaltă

minea ta! Nu uită mereu

pe săracii tăi!

33. Pentru ce să hulea-

șă necredinciosul pe Dum-

nezeu? Pentru ce să zică el în inimă sa, că tu nu vei răzbuna?

34. Tu însă vezi, căci priwestii la nețaz și la du-

rere, ca să răspătești cu

mâna ta.

35. Pe tine se biază să-

raul și orfanului tu-i este

sprijinitor.

36. Sdrobesc brațul ce-

lui necredincios și răul

Stărpești nelegătură, ca

să nu i se mai găsească

nici urnă.

37. Domnul este împărat

în vecii vecilor! Să piără

păganii din pământul lui!

38. Auzi, Doamne, do-

rința smertilor și întăreste

înălță înălțarea! Pleacă urechea

ta și fa dreptate orfanului

și celui necăit, ca omul

cel de lut să nu mai îm-

prătie groază pe pământ!

PSALMUL 10.

Al lui David.

11. Mărtușește-mă,

Doamne, că s'au dus

eci cuvișoși, că s'a împu-

nit adêvărul printre fihi

omenesti!

2. Fiecare spune min-

ciuni aproapelui său, fie-

care cu buze violente gri-

jește din inimă prefață!

3. Stărpi-va Domnul bu-

zațe muncinoase, limbă vi-

cleană, ceea trufășă

4. Și pe ei ce zic: «Cu

limba noastră vom birui!

Buzele noastre sunt la noi!

Cine poate să ne stăpâne-

scă?»

5. «Pentru încrimile să-

raciilor și suspiciunile celor ne-

chăiti, acum mă voi scă-

la, zice Domnul, pune-vă

la adâpost pe cel obijduit».

6. Și evintele Domnului

sunt cuvinte curate, ca ar-

gintul curățit de pământ, de săpte ori prin foc lămurit.

7. Si tu, Doamne, ti le vei ţine și no vei scăpa de neamul acesta, în veci,

8. Căci, când se ridică sus oamenii de nimică, acțeulnicii mișună pretutindenea.

PSALMUL 12.
Al lui David.

12. Până când, Doamne, mă vei tot uită! Până când vei întoarce de la mine fata ta?

2. Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu și dureri în inima mea și nospește?

3. Până când se va ridica vrăjmașul asupra mea?

4. Cântă și mă auzi, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează-mi ochii, ca să nu adore sonoul mortui!

5. Ca nu cumva să zici vrăjmașul meu: «Biruini-l-am!» Ca nu cumva cătinu-mă, să se bucură prigoitorii mei!

6. Că în mila ta am nădăjduit și inima mea se bucură de ajutorul tău. Cântă-voi Domnului, cînd ce mi-a făcut bine! Cântă-voi numele Domnului Ce lui Preațalt!

PSALMUL 13.
Al lui David.

13. Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este

Dumnezeul! Stricatu-s'au oamenii și urcătorii au făcut; nu este între ei cine să facă bine, nu este nici unul!

2. Domnul din cer privește poste fiți oamenilor, ca să vadă de este vreumul care înțelege, care caută pe Dumnezeou.

3. Dar îtătoși s'au abandonat, cu toții netrebniici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este nici unul.

4. Nu se vor înțepta oare cei neglijanți, cei ce căpătă pe pâine măncără poporul meu și nu iu chiamă numele Domnului?

5. Atunci se vor umplea de groază, unde nu e groază, când se va arăta Domnul în neamul dreptilor.

6. Săracul nădăjduște în Domnul și voi să răs de nădejdea lui, zîndă: Cine va da din Sion mântuire lui Israhil?

7. Dar când va întoarce Domnul pe prighbegi poporului său, atunci se va bucura Iacob și se va veseli Israel.

PSALMUL 14.
Al lui David.

14. 1. Doamne, cine va locui în locașul tău, sau cine se va salășui în muntele cel sfînt al tău?

2. Cel ce umbără fără prietenă, face dreptate și gră-

iește aderevărul în inima sa. 3. Cel ce n'a elevet cu limbă să, râu apropelui său n'a făcut, și nu sufere să fie defămat vecinul său,

4. Cel ce disprețuște pe mulitori și cinstoște pe cei ce se tem de Domnul, iar când se jură vecinului său, chiar în pagubă să-i fie, nu-i pare râu,

5. Cel ce argintul său în danăță n'a dat și darurii să apose pe cel nevinovat n'a luat.

6. Cel ce se poartă aşa în vei nu se va călăti!

PSALMUL 15.

Al lui David.

15. 1. Păzeste-mă, Doamne, că la tine mi-e nădejdea.

2. Zis-am Domnului: Tu ești Dumnezeul meu, și bunătățile mele tie nu-nătrebuie.

3. Spre sfintii din pământul tău și spre cei cu voioșă atăi săcară dorirea mea.

4. Iată idolii s'au înmulțit și oamenii aleargă la alti dumnezei. Eu însă nu le voi aduce jertfa de sânge, nici nu voi pomeni numele lor cu buzelile mole.

5. Domnul este partea mea de moștenire și palatul meu. Tu, Doamne, păzesti moștenirea mea.

6. Moștenirea mia căzut

la loc frumos, și moștenirea mea mi-e dragă.

7. De aceea voi binecuvânta pe Domnul, povăduitorul meu! În acesta și noaptea mă indeamnă înința mea.

8. Pururea pun pe Domnul înaintea mea, că de este la dreapta mea, nu mă voi elătina.

9. Pentru aceasta s'a bucurat inima mea și limbă mea s'a veselit. Ba încă și trupul meu odihnește în nădejdea,

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da celui curios al tău să vadă putrezileme.

11. Ci-mi vei arăta căile vieții, umple-mă vei de voselele cu față ta și la dreapta ta de frumuseți veșnice mă vei sătură.

PSALMUL 16.

O rugăciune a lui David

16. 1. Anzi, Doamne, dreptatea mea! În același moment la strigarea mea! Asocătu rugăciunica mea din buze nevinovată!

2. Să-mi iasă dreptatea de la fața ta! Ochii tăi să vadă nevinovăția mea!

3. De vei cerca inima mea, de o vei cerceta noaptea, cu foie de mă vei lămurii, nimic râu nu vei găsi, că ce euget, aceea spuri buzelo moel.

4. În lucrurile omenești,

după evanțul gurii tale, | Copiii lor se îndoapă și
m'am ferit de cărările im-| lăsa prisornii filior lor,

5. Indreptat-am pasii mei | 15. Iar en intru drepta-
pe cărările tale și pieoia-| voie vede fata ta, să-
rele mele nu au sovăit. | tura-nă voi de slava ta,
6. Strigat-am către tine, | când mă voi deștepta.

Pleacă și acum ureches spre | PSALMUL 17.

mine și ascultă cuvintele | O căntare a lui David.

7. Arată mila ta cea mi- | 17. 1. Iubite-vă, Doam-

nunată, cel ce măntuiesc pe | nu este înțirea mea și

cel ce nădăjduiesc în tine | secparea mea și izbăvito-

6. Strigat-am către tine, | rul meu.

Dumnezeule, și m'ai auzit. | 2. El c Dumnezeul meu,

Pleacă și acum ureches spre | stâna mea de scăpare și

mine și ascultă cuvintele | nădejdea mea.

7. De necredințiosii care | 3. El e sentul meu, pu-

tăbără asupra mea și de | tere care mă măntuiește și

vrăjășii și sufletului meu | adăpostitorul meu.

care mă împrescoară. | 4. Căci când am strigat

8. Păzește-mă, Doamne, | pe Domnul lăudat! —

ca lumina ochiului și mă | izbăvitu-mă de vrăjășii

ascunde în umbra aripilor | mei.

tale! | 5. Legăturile morții mă

9. De necredințiosii care | înțigăseaseră și erau poto-

tit de suvoiale răutății, | pit de suvoiale răutății,

10. Invălușau și gura lor grăie- | 6. Lanțurile iadului mă

ște semetie. | incătuaseră și erau prinși

11. La tot pasul mă im- | în lanțurile morții,

presoară, pușu-șiau ochii | 7. Dar în noacazul meu

asupra mea, ca să mă do- | am chemat pe Domnul,

bboare la pământ. | strigat am înțintat către

12. Gata sunt ca un len- | Dumnezeorul meu,

ce umbă după pradă, ca un | 8. Să el mă auzit glasul

pui de leu ce pândestă din | din biserică sa ea sfântă

culescul său. | și strigarea mea a străbă-

13. Scăla, Doamne, de | tut până la urechile lui.

înțämping și-i dobocă! | 9. Atunci s'a călit și

Izbăveste-mă de cel rău eu | s'a extremură pământul

sabio! | și temelile muntiilor s'au

14. Măntuiesc-mă cu bra- | struncinat și s'au miscat,

bul său de oameni, de oa- | că se măriase Dumnezeu,

menii lumii; ce își iau par- | 10. Fum ieșea din nările

| lăsa prisornii filior lor,

15. Iar en intru drepta- | voie vede fata ta, să-

tura-nă voi de slava ta,

când mă voi deștepta.

PSALMUL 17.

O căntare a lui David.

17. 1. Iubite-vă, Doam-

nu este înțirea mea și

secparea mea și izbăvito-

rul meu.

2. El c Dumnezeul meu,

stâna mea de scăpare și

nădejdea mea.

3. El e sentul meu, pu-

tate care mă măntuiește și

adăpostitorul meu.

4. Căci când am strigat

pe Domnul lăudat! —

izbăvitu-mă de vrăjășii

mei.

5. Legăturile morții mă

înțigăseaseră și erau poto-

pit de suvoiale răutății,

6. Lanțurile iadului mă

incătuaseră și erau prinși

în lanțurile morții,

7. Dar în noacazul meu

am chemat pe Domnul,

strigat am înțintat către

Dumnezeorul meu,

8. Să el mă auzit glasul

din biserică sa ea sfântă

9. Atunci s'a călit și

s'a extremură pământul

10. Fum ieșea din nările

PSALMII, 17.

lui, din gura lui ieșea foc | lui, din gura lui ieșea foc

misiutor și carbuni aprinși | misiutor și carbuni aprinși

făscenii. | făscenii.

11. Plecat-a cerurile și | 11. Plecat-a cerurile și

s'a coborit și sub picioarele | s'a coborit și sub picioarele

lui era negura deasă. | lui era negura deasă.

12. Sezut-a pe heruvimi | 12. Sezut-a pe heruvimi

și a sburat, sburat și-a- | și a sburat, sburat și-a-

ripiile vântului. | ripile vântului.

13. Din întuneric și-a fă- | 13. Din întuneric și-a fă-

cuit cor și adăpost împre- | cuit cor și adăpost împre-

jur, cu ape întunecosice și | jur, cu ape întunecosice și

cu nori negri s'a înfăsu- | cu nori negri s'a înfăsu-

rat. | rat.

14. De strălucirea ce | 14. De strălucirea ce

mergea înaintea lui, se | mergea înaintea lui, aruncând

desfășeau norii, aruncând | grindini și carbuni de foc.

15. Tunat-a Domnul în | 15. Tunat-a Domnul în

ceruri, Cel Preahalit făcu- | ceruri, Cel Preahalit făcu-

să răsună glasul său. | să răsună glasul său.

16. Slobosit-a săgețile | 16. Slobosit-a săgețile

sale și a imprăștiat pe | sale și a imprăștiat pe

vrăjășii, îmobilite fulge- | vrăjășii, îmobilite fulge-

rele și le pus pe fugă. | rele și le pus pe fugă.

17. De certareea te, Doam- | 17. De certareea te, Doam-

ne, de suflarea nările tale | ne, de suflarea nările tale

s'au arătat fundurileape- | s'au arătat fundurileape-

lor și temelile lunii s'au | lor și temelile lunii s'au

desvelit. | desvelit.

18. De sus întinzându- | 18. De sus întinzându-și

mană, mă apucat și mă- | mană, mă apucat și mă-

scos din apela cele adânci. | scos din apela cele adânci.

19. Izbăvitu-mă de vră- | 19. Izbăvitu-mă de vră-

jășii mei cel tare, de | jășii mei cel tare, de

desfășuri care erau mai | desfășuri care erau mai

tar decât mine. | tar decât mine.

20. Aceștia mă împresu- | 20. Aceștia mă împresu-

raseră în zina neazăului | raseră în zina neazăului

meu, dar Domnul mă-a ve- | meu, dar Domnul mă-a ve-

nit în ajutor. | nit în ajutor.

21. Să mă scos la loc | 21. Să mă scos la loc

larg, măntuitu-mă că mă- | larg, măntuitu-mă că mă-

iubit. | iubit.

22. Datu-mă Domnul | 22. Datu-mă Domnul

după înțima mea și după | după înțima mea și după

curăția mâinilor mele mi-a | curăția mâinilor mele mi-a

rișărată. | rișărată.

23. Pentru că am urmat | 23. Pentru că am urmat

căile Domnului și n-am | căile Domnului și n'am

fost necredincios înaintea | fost necredincios înaintea

Dumnezeului meu. | Dumnezeului meu.

24. Te-ai avut înaintea mea și | 24. Te-ai avut înaintea mea și

dela legea lui nu m'am a- | dela legea lui nu m'am a-

bătut. | bătut.

25. Fără prihană am fost | 25. Fără prihană am fost

înaintea lui și m'am ferit | înaintea lui și m'am ferit

de a păcatui. | de a păcatui.

26. De aceea plătitu- | 26. De aceea plătitu-

ni-a Domnul după nevin- | ni-a Domnul după nevin-

ătăție mea și după curăția | ătăție mea și după curăția

mâinilor mele pe care a vă- | mâinilor mele pe care a vă-

zut-o. | zut-o.

27. Cine tu, Doamne, cu | 27. Cine tu, Doamne, cu

omul credincios esti milo- | omul credincios esti milo-

stiv și cu cel drept te portă | stiv și cu cel drept te portă

portă. | portă.

28. Cu cel cui vici esti cu- | 28. Cu cel cui vici esti cu-

viu și cu cel îndrățnic te po- | viu și cu cel îndrățnic te po-

porți. | porți.

29. În măntuire pe po- | 29. În măntuire pe po-

mândri smerești. | mândri smerești.

30. Tu, Doamne, aprinzi | 30. Tu, Doamne, aprinzi

făcia mea, Dumnezeul meu, | făcia mea, Dumnezeul meu,

tu luminează întunecu- | tu luminează întunecu-

reacu meu! | reacu meu!

31. Cu tine voi birni | 31. Cu tine voi birni

ostiri, cu Dumnezeul meu | ostiri, cu Dumnezeul meu

voin dobori ziduri. | voin dobori ziduri.

32. Cinele lui Dumnezeu | 32. Cinele lui Dumnezeu

sună neprăhitate, curat e | sună neprăhitate, curat e

cuvântul Domnului. | cuvântul Domnului.

33. Scut este el pentru | 33. Scut este el pentru

toti cei ce nădăjdusesc în- | toti cei ce nădăjdusesc în-

însul. | însul.

34. Că cine este Dum- | 34. Că cine este Dum-

nezeu afară de Domnul! Si cine este apărător afară de Dumnezeul nostru?

35. El este Dumnezeul cel ce mă incinge cu putere și face calea mea desfășurată.

36. El dă picioroarelor mele sprințeneale cerbului și pe înălțimi mă asează.

37. El deprinde mâinile mele la răzbun și brațele mele să întindă arcul de armă.

38. Tu mă umbrești cu seutul tău, eu dreapta ta mă sprijinesti și mă înalță cu bunătatea ta.

39. Tu îlărgesti sub mine pasii mei și faci să nu se văiască picioroarele mele.

40. Urără-voi pe vrăjăișii mei și i-voi pierde, și, până nu-i stârpesc, nu mă voi întoarce.

41. Lovi-voi și nu se vor păcașa încă ce voi cădea sub piciorarele mele.

42. Tu mă incinge și cu putere pentru răzbun și ead cei ce se sculaseră asupra mea.

43. Pe protivnicii mei tu îl pui pe fugă, tu stăpniștești pe ei ce mă urică.

44. Acică strigă, dar nu și găsește mântuitor, pe Domnul îl roagă, dar nu-i audie.

45. Spulberă-voi ca praful în fața vântului! Ca tina de pe uliți îi voi căci!

46. Tu m'ai izbăvit de răzvrătirea poporului și în sui lor.

fruntea națiunilor m'ai pus.

47. Popor neconșient îmi slujește și numai cătăndu-mi se supune.

48. Fiii color de alt neam se plonza înaintea mea, fiii celor de alt neam tremură între zidurile lor.

49. Viu este Domnul și înălvănatul este apărătorul meu! Lăudat fie Dumnezeu, mântuitorul meu.

50. Dumnezeu este cel ce mă răzbună, care supune popoarele sub mine și mă izbăveste de vrăjăișii mei.

51. Doamne, tu m'ai înălvătat peste vrăjăișii mei și de omii nedrept tu m'ai izbăvit.

52. De aceea te voi lăuda, printre neamuri și voi da slăvă numelui tău, Doamne.

53. Cel ce măntuște în chip minunat pe rege și faci milă cu David, unsul tău și cu urmășii lui până în veac.

PSALMUL 18.

Al lui David.

1. Cerurile spune slava lui Dumnezeu și lăudarea mâinilor lui o văstășează.

2. Zija spune slava lui altel zile și noaptea o văstășează noptii următoare.

3. Nu este neam, nici nație, care să nu audă glă-

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii răsună cvinetele lor.

5. Acolo a făcut Dumnezeu sălas soarelui. Acestaiese ca un mir din cămară și ca un uriaș vesel cu treieră serul,

6. Dela o margine a cercului pornește și intră la cealaltă margine a cercului și nimănii nu se poate ascunde de căldura lui.

7. Legătura Domnului și dezvăluită, ea înălțește susuletele, înăvățătură Domnului e aderătură, ea înțelegește pe cei nestinutori.

8. Rânduile Domnului sunt drepte, ele veselose inițiu, poruncile Domnului sunt strălucitoare, ele lumenizează ochii.

9. Temerea Domnului e sfântă, ca rămâne în veacul veacului, judecătile Domnului sunt aderărate, toate sunt deopotrivă drepte.

10. Mai dorite sunt de către aurul și pietrole scumpe și mai dulci de către mie rea și fraguri.

11. De aceea le păzește robul tău, și în paza lor este multă răspîntire.

12. Gresalele cine și le cunoscă care? Curățește-nă, Doamne, de gresalele din nestință.

13. Și de cugete urite păzește pe robul tău, ca să nu mă stăpânească.

14. Atunci fără prihană voi fi și voi scăpa de păcat mare.

15. Doamne, scăparea mea și izbăvitorul meu, primește să fiu înaintea ta cu vîntul gurii mele și cugetele inimii mele plăcute să fie înaintea ta!

PSALMUL 19.

Al lui David.

1. Să te-audi Domnul la vreme de nevoie și numele Dumnezeului lui Iacob să te aperel.

2. Să-ți trimită ajutor din locașul său cel sfânt și din Sion să te sprînească!

3. Să-și aducă aminte de toate jertfele tale și arderea de tot a ta și de bine primită!

4. Să-ți dea Domnul după dorirea inimii tale și toate dorințele tale să le împlinescă!

5. Bucura-ne-vom de măntuirea ta și în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom ridica steagul, când va împlini Domnul toate cererile tale.

6. Aemă am emoscut că va măntui Domnul pe unul său și din cercul cel sfânt al său îi va veni în ajutor cu puterea cea veștită a dreptei sale.

7. Unii se lăudă en căruțele, alții en caii lor, iar noi ne lăudăm en numele

Domnului Dumnezeului noastru.

8. Aceia s-au împiedecat și au căzut, iar noi stăm și ne pinem pe picioarele noastre.

9. Doamne, măntuește pe regele și ne auzi pe noi ori în ce zile vom chema.

PSALMUL 20.

Al lui David.

20. De putere ta, Doamne, să bucură regele și ajutorul tău îl umple de veselie.

2. Că i-ai împlinit dorința inimii lui și de ceroa buzelor lui nu l-ai lipsit.

3. Întărimpătu-l-ni cu binecuvântări de bunătăți și cunună de pietre scumpe ai puș pe capul lui.

4. Viețea a cerut dela tine și iai dat, datu-i ai zile multe până în veacul veacului.

5. Mulțumit ajutorului tău, slava lui e mare, că l-ai acoperit cu cinste și cu strălucire.

6. Încărcaștu-l-ni cu binecuvântări pentru totdeauna și cu sămbul feloi tale l-ai umplut de bucurie.

7. De aceea regele nădădugește în Domnul și din mila Celui Preaînalt nu se va căli.

8. Mâna ta va găsi pe toți vrăjmașii tăi și dreap-

ta ta va ajunge pe toți cei ce te uriască.

9. În ziua urătorii tale, vei fi pentru ei ca un cupitor de foc.

10. Pierde-i-vei, Doamne, în mânia ta și focul fi va muști.

11. Stârpi-voi sământători de pământ și neamul lor dintr-o fâni oamenilor,

12. Că planuri rele au urmărit aspira ta, urzită suferaturi violente și nu vor izbuti,

13. Că și vei face întări pentru săgetile tale și cu areul tău vei trage în față lor.

14. Înalță-te, Doamne, cu puterea ta. Cântă-vom și vom lăuda tăria ta!

PSALMUL 21.

Al lui David.

21. Dumnezeul meu, Dumnezeul meu! Pe-

tu ce m'ai părăsit, pentru ce te-ai departat fără să-mi asimili graurile și fără să-mi ajută!

2. Dumnezeul meu, ziua am strigat și nu m'au auzit, strigat-am și noaptea și nu m'am linștit!

3. Dar tu stăpni esti și locuște în laude lui Israhil.

4. În tine au nădădujuit părinții nostri, nădădujuit au și i-ai izbăvit.

5. Către tine au strigat și s-au măntuit, nă-

PSALMUL, 21.

dăduiți-ai în tine și n'au fost rușinați.

6. Eu însă nu sunt om, ci vierme, ocara oamenilor și batjocorul poporului.

7. Toți căți mă văd, mă batjocoresc, strâmbă din buze și dau din cap, zicând:

8. «Acesta nădăduia în Domnul; să-l izbăvesc și să-l măntuiesc, de este plăcutul lui!»

9. Dar tu m'ai seos din pântecele misericordiei mele, dela sănătatea mea tu mi-ai sădit nădejdea în inimă.

10. De la naștere sunt pus sub paza ta, tu esti Dumnezeul meu, delă sănătatea mea.

11. De aceea nu te depărta de mine, că necazul este aproape și n'are cine să-mi ajute!

12. Tauri mulți m'au impresurat, impresuratul grăsii Vasamului.

13. Deschis-ai-ai aspira mea gura lor ca leul ce umbă după pradă și muștește.

14. Si eu m'am vărsat ea apa și totale oamenile mele mi s'au desfăcut.

15. Inima mea s'a făcut ca cără și se topesc în mine misericordiile mele.

16. Useatu-mă și vlaga ca un clop de lut și limbă mi s'a lipit de cerul gurii, coborât în-al în pulberea morții,

17. Căci m'au inconjurat

câini mulți, o haită de negăiuiti m'au impresurat

18. Să au strâpans mălinile și picioarele mele.

19. Toate oasele mi se puteau număra, iar ei se uitau și făceau din mine priveliște.

20. Impăriți-ai hainele mele intră și pentru că maga mea nu aruncat sorți,

21. Dar tu, Doamne, nu te depărta! Tăruim mea, vine în ajutorul meu,

22. Izbăveste de sabie viețea mea! Scăpa bietul meu suflet din ghiera căinilor!

23. Scoate-mă din gura leului și din coarnele tau-rlor izbăvesto-mă!

24. Să voi vesti numele tău frăților mei, în adunarea lor și voi lăuda, zicând:

25. Ce ce vă temeti de Domnul, căntați laudele lui, vestiți slava lui, toți cei din neamul lui Iacob!

26. Temeti-vă de dânsul, totăși seminția lui Israhil!

27. Căci n'a nescosit, nici n'a trecut cu vedere ruga săracului, nu și-a întrădătela el fața, ci l-a aușit cănd l-a chemat.

28. Tu ești lăuda mea. În adunarea mare te voi lăuda, făgăduințele mele voi împlini sunințele celor ce se tem de tine,

29. Mâncăvor săracii și se vor săitura și vor lăuda

19. Păzește sufletul meu și mă mantuiește, ca să nu fiu rușinat, că am nădăjduit în tine!

20. Să mă păzească nevinovăția și dreptatea, căci într-o tine am nădăjduit purureal.

21. Izbăveste, Dumnezeule, pe Israel din toate neacurările lui!

PSALMUL 25.
Al lui David.

25. 1. Judecă-mă, Doamne, căcă io novinovăția mea am umblat! În Domnul nu nădăjduit și nu miu voi elătă!

2. Cerețează-mă, Doamne, și mă cercăți! Inflăcărează inimă mea și toate cele dinamuntri mei!

3. Că mila ta e înaintea ochilor mei și aderăvărul tău mă povăduște.

4. Cu camenii mininoși n'am sezon și cu cei vicenți nu mă voi înfovări.

5. Adunarea celor violenți am urit și eu cei necredincioși nu mă voi uni.

6. Spăla-voin în novinovăție măinile mele și mă voi aprobia de jertfelniciul tău, Doamne,

7. Ca să trămbitez laudele tale și să vătese toata minunile tale.

8. Doamne, iubit-am casa unde locuiesc tu și locul unde sălășuește slava ta.

9. Să nu pierzi sufletul meu cu al necredincioșilor, nici viața mea cu a celor dornici de sânge,

10. În ale căror măini sunt neglegiuri și dreapta cărora e plină de mită!

11. Eu însă nu nevinovăția mea am umblat. Ai milă de mine și mă miluștel

12. Că piciorul meu păsește pe calea dreaptă și în adunări te voi binevenântă, Domnule!

PSALMUL 26.
Al lui David.

26. 1. Domnul este luminărea mea și măntuitorul meu, de cine mă voi teme?

2. Domnul este apărătorul vietii mele, de cine mă voi înfricoșa?

3. De vor veni asupra mea făcătorii de rele, protivnici și dusmanii mei, și mănușe cărurile mele, singuri se vor impiedeca și vor cădea!

4. Oştirile de se va ridica asupra mea, inimă mea nu se va înfricoșa.

5. Chiar răboiu da se va stări, eu tot voi nădăjdui.

6. Una am cerut dela Domnul, aceea o nădăjduesc: ca să locuiesc în casă Domnului în toate zilele vietii mele,

7. Ca să văd slava Dom-

nului și să crecetesc biserică lui cea sfântă;

8. Căci la vreme de nevoie mă va adăposti în corul său, în locul cel tainic al locașului său mă va dosi și pe sfâncă mă va înălța;

9. Înălță-mă voi atunci capul peste vrăjinașii dimprejur și în glas do tramăbită voi jerfii în locașul lui. Cânte-voin atunci și voi slăvi pe Domnul,

10. Auzi-mi, Doamne, glasul cu care strig către tine, ai milă de mine și mă ascultă!

11. Inima mea îmi zice din partea ta: «Căută fată mea!» Față tă, Doamne, voi căuta.

12. Să nu-ți înforci fată dea mine, nici să nu lepezi în mană po robul tău!

13. Ajutorul meu este, nu mă părăsii! Nu mă lăsa, Dumnezeule, măntuitorul meu!

14. Când tatăl meu și măica mea mă părăsesc, atunci Domnul m'a primis!

15. Invăță-mă, Doamne, căile tale și mă povăduște pe cărăriile dreptății, penărușinarea vrăjinașilor mei.

16. Nu mă lăsa în voia celor răi, că s'au sculat martori mininoși, care sună asupra mea răutate.

17. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vîi și-mi zic:

18. Așteaptă ajutor dea-

Domnul și fiu tare! Îmbărbăteze-se inima ta și nădăjduște în Domnul.

PSALMUL 27.
Al lui David.

27. 1. Către tine, Doamne, am strigat: Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns! Ca nu cumva să cind tu, să mă asemân celor ce se coboară în morănt.

2. Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele, când strig către tine și când ridic mâinile mele către biserica ta cea sfântă!

3. Cu cei necredincioși să nu mă socotești, nici să nu mă pierzi cu cei ce fac strămutăcate,

4. Care cu gura grăiese pace aprapelui lor, iar în inimă lor ac răutate.

5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după izvoirdile lor cele violente!

6. După lucru măinilor lor, dă-le plăta ce li se cuvine!

7. Peatrucă n'au luat aminte la lucrările Domnului, nici la faptele cele minunate ale măinilor lui.

8. De aceea și el îl va dobori la pământ și niciodată nu-i va mai scula.

9. Binecuvântat să fie Domnul, că a ascultat glasul rugăciunii mele!

10. Domnul este tăria și seutul meu, în el a nădă-

duit inima mea și m'a ajutat. Sălătăia inima mea și eu căntări de laudă îl preamăresc.

11. Domnul este târia poporului său și cetatea de sechpare pentru unsul său.

12. Mântuiește, Doamne, poporul tău și binecuvîntăză mostenirea ta! Paște-o și o sprâjinește în veac și în veacul veacului!

PSALMUL 28.
Al lui David.

28 1. Dată Domnului, fii lui Dumnezeu, dată Domnului slava și cinstă!

2. Dătă slavă numelui său! Inchină-ți înaintea Domnului, în biserică ea sfântă a lui!

3. Glasul Domnului răsună peste ape, Dumnezeul slavei tună, tună Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului e puternic! Glasul Domnului e plin de măreție!

5. Glasul Domnului sfârșimă cedrii. Sfârâșă Domnul cedrii Libanului.

6. Să face să sară ca vităi, Libanul și Eremoul sări cu pușii de gazele.

7. Glasul Domnului aruncă pară de foc.

8. Glasul Domnului, sguide pustiul, Domnul sguide pustiul Cadeș.

9. Glasul Domnului desleagă părțele cerboicelor, glasul Domnului des-

poie cedrii și în biserică lui toate strigă: Slavă!

10. Domnul a impăratit peste potop. Impăratul va Domnul în veac pe tronul său.

11. Domnul dă târie poporului său. Domnul va binecuvântă pe poporul său pace.

PSALMUL 29.

Al lui David.

29 1. Înălță-te voiu, Doamne, că nu ai ridicat dela pământ și n'ai lăsat por vrăjimii mei să se bucură de mine.

2. Doamne, Dumnezeul meu, strigă-ți către mine și m'ai vindecă.

3. Scos-ai din iad sufletul meu, Doamne și mi-ai dat să trăiesc departe de ceci ce se coboară în groapă.

4. Lăudă-ți pe Domnul totuși curioșii lui! Slăviți cu laude sfintenia lui!

5. Căci de o clipă e mânia lui, iar bunăvoiețea lui e pe veacă! seara vine cu lacrimi, iar dimineață e bucurie.

6. În fericirea mea ziceam: «În veac nu mă voi căti, că prin bunăvoiețea ta ai întărit muntele meu».

7. Dar tu ai ascuns fața și m'am turburat.

8. Atunci am strigat că-

PSALMII, 29, 30.

tre tine, Doamne și m'am rugat Domnului meu:

9. «Ce folos ai să versi sângele meu, sau să mă cobori în mormânt! Tărâna, poate ea oare să te laudă, sau poate să vestească aderevărul tău?

10. Auzi-mă, Doamne, și mă mulțumește Doamne vino în ajutorul meu!»

11. Atunci ai prefăcut planșul meu în bucurie, lăsat-ai sacul de pe mâine și m'ai închinat cu veselie.

12. De aceea te va laudă, sufletul meu și nu va tăcea pururea. Pururea te tevoiu purură, Doamne, Dumnezeul meu!

PSALMUL 30.

Al lui David.

30 1. La tine, Doamne, mi-e nădejdea, să nu fiu rușinat în veac! Izbaște-mă după dreptata ta!

2. Plenă orechelor ta spre mine și vino de grabă în ajutorul meu! Fii pentru mină stănică de apărare și cetate de sechpare, că să mă măntuiesc!

3. Că tu ești puterea mea și sechparea mea, povătuiește-mă și nă îndrepătuiește-nu niciunul său cel sfânt.

4. Scopate-mă din cursa ce pe ascuns mi s-a întins, că tu ești târia mea.

5. În mâinile tale sunt

dințez duhul meu, tu mă vei izbivi, Doamne, Dumnezeoul adovăvăruil!

6. Ură-ram pe cei ce se lipesc de idoli ei desertă, iar eu în Domnul Dumnezeul meu am mădăjduit.

7. Bucuratu-mă și

mă veselit de măla ta, că ai căutat la înfrâstarea mea și necazul sufletului meni și cinoșot.

8. Si nu m'au lăsat pe mâna vrăjitoarelor mei, ci ai scos picioarele mele la loc larg.

9. Miluiește-mă, Doamne, că suat stămatorat! Într-o stare mi-ai secătuit ochii, ba încă și sufletul și ini-

ma.

10. Vieajă mi se stinge în durcă și anii mei în suspinări se scurg, slabită și de serăcie puterea mea și casetele mi s'au uscat.

11. Din pricina vrăjitoarelor mei, ajuns-am ocără pentru toți vecinii și groază pentru cunoșcuții mei.

12. Cei ce mă văd pe ultă fug, uită sunt ca un mort de origine înimă, că am ajuns ca un ciob lepidat.

13. Auzit-ram ocarile multora și groaza mă cuprinde, cănd se adună accia loialită și se sfătuiesc să mi răpească sufletul,

14. Dar în tine, Doamne, mă încred și zic: Tu ești Dumnezeul meu.

15. În mâinile tale sunt sortii mei, izbăveste-mă de

vrăjmagii mei și de toți cei ce mă prigonești!

16. Arătă robului tău fata ta și mă mantuiesc cu mătăsă!

17. Doamne, să nu fiu rușinat eu, cel că te chem pe mine, ci necredincioșii să fie rușinați și să amutească în locasurile morților!

18. Mută să fie buzele cele viciene, care grăiese impotriva dreptului rele și sunt pline de trufuri și dispreț.

19. Cât de mare e mulțimea bunățăților tale, Doamne, pe care le păstrezi celor ce se tem de tine și leai gătit celor ce îndădusește în tine, înaintea feței fililor omenesti.

20. Că-i ocrotiște, subădăpostul feții tale, de năstările celor necredincioși și-i păzește în curtea tău de limbile clevetătoare.

21. Binecuvântă fie Domul, că mi-a arătat mila sa, că o cete de minunată intărăță.

22. Zis-ami în vremea nezăbului meu: «Lepădat sunt, Doamne, dela ochii tăi!»

23. Dar tu ai ascultat glasul rugăciunii noile, când am strigat către tine.

24. Iubiti pe Domul, toti cei curioși ai lui, că Domnul păzește pe toți cei credincioși și celor mândri lo plătesc cu vîrf.

25. Fii tari, cel ce mă-

dăjdută în Domnul și să se îmbărbăteze inimile voastre!

PSALMUL 31.

Al lui David.

1. Ferică de acela, căruia i s-au lăsat fără-de-legile și ale căruia păcate i s-au acoperit!

2. Ferică de omul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul și în sufletul căruia nu se află viațeșug!

3. Cât am păstrat tăcere, mi se miștuau oasele și suspinile nu-mi mai conțineau.

4. Căci ziua și noaptea mi-apăsa mâna ta și seca vlașa mea ca de arăya verii.

5. Mi-am mărturisit însă păcatul și greșeala mea n-am ascuns.

6. Zis-ami: «Mărturisivoiu Domnului fără-de-legea mea!» și îndată ai ridicat pedeapsa păcatului meu.

7. De aceea toată sluga credincioasă să se roagă la vremea cuvenită și chiar potop de s-ar stări, pe acela nu-l-ar potopi.

8. Tu esti limanul meu și tu mă izbăvești la vremea de nează, tu faci să-mi răsune imprejur cântări de măntuire și-mi zici:

9. «Întolegi-te voi și-ți voi arăta calea pe care trebuie să mergi, sfătuito-

rul tânăr voiu fi și ochiul meu va fi asupra tău.

10. Nu fiți fără de minte, cum o calul și cățarul, pe care-l să lește la supunere cu frâu și cu zâbal.

11. Multe sunt bătrânilor, care ajung pe păcătos, iar pe cel ce se teme de Domnul, nulla îl va întâmpina.

12. Bucurati-vă în Domnul și vă veseliti, drophiți! Seocateți strigătele de bucurie toți cei drepti la inițială!

PSALMUL 32.

Al lui David. La Evrei fără titlu.

1. Bucurati-vă, dreptitori, de Domnul! Celor drepti se cuvâne să lănde.

2. Lăudăți pe Domnul cu alături! Lăudăți-l în psalme cu zecă strune!

3. Cântați-i cântare nouă! Cântați-i frumos cu strigătoare de bucurielor!

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui vrednice să credință!

5. Domnul iubește judecătorii și droptătorii și de mila Domnului e plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului său întemeiat cururile, și cu duhul gurii lui toate ostirile lor.

7. Strânsă grămadă năpâle mărăi și adancurile sale. 8. Să se teamă de Dom-

nul tot pământul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea lui!

9. Căci el a zis și s'a făcut, el a poruncit și s'a zidit.

10. Domnul schimbă gândurile neamurilor, el risipeste sfaturile popoarelor și planurile boierilor le răstoarnă.

11. Iar planurile Domnului rămân în veac și gândurile înimii lui dăinuiesc din neam în neam.

12. Fericie de neamul care are Dumnezeu pe Domnul și de poporul pe care-l ales el de moștenire!

13. Din cururi priveste Domnul și vede pe toti fiile oamenilor.

14. Din locasul său priveste Domnul peste toti locuitorii pământului.

15. El a făcut inimile tuturor și pătrunde toate faptele lor.

16. Nu se măntuiesc un rego prim ostirem lui cea multă, nici viteazul prim multimea puterii lui.

17. Îngelășe căi ce se bizue în puterea calului, căci multă lui putere nu poate măntu.

18. Iată ochii Domnului sunt spre cei ce se tem de dânsul și spre cei ce să-nădădusește în bunăstarea lui,

19. Ca să le măntuiesc și înfetele de moarte și să hrănească la vreme de bogăție.

20. Sufletul nostru nădăduște în Domnul, el este scutul și ajutorul nostru.

21. Veseli-se-vă inima noastră de dânsul și în numele cel sfânt al lui vom nădăduși.

22. Fie, Doamne, mila ta spre noi, cum am nădăduit și noi întru tine!

PSALMUL 33.

Al lui David.

1. Bine voiu cuvânta pe Domnul în totă vreme, lauda lui va fi pururea în gura mea.

2. Cu Domnul se va lăuda sufletul meu, sănătatea și sănătatea și să se veseliească!

3. Slăviti pe Domnul cu mine și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căută-am pe Domnul și m'a auzit și din toate necazurile m'a izbăvit.

5. Apropiati-vă de el și va veni lumina și fețele voastre nu se vor rușini.

6. Vreau să călăruști de striga, îl iudeo Domnul și-i mănuște din toate necazurile lui.

7. Îngerul Domnului străjuește împrejurul celor ce se tem de dânsul și din toate necazurile lor și se spă.

8. Gustați și vedeti că bun este Domnul! Fericire de omul care nădăduște într'-insul!

9. Temeti-vă de Domnul toți sfintii lui, că nimic nu lipsește celor ce se tem de dânsul.

10. Bogății au sărăcit și au rălamâzit, iar cei ce cauță pe Domnul nu se vor lipsi de niciun bine.

11. Veniți, filori, ascultați-mă pe mine, frica Domnului va vă ţăvăța.

12. De vrea omul să trăiesc și să vadă zile bune,

13. Să-si opreasca limba dola râu și buzele sale dela minciună.

14. Să se ferescă de râu și să facă bine, să cante pacesă și să o urmăze.

15. Ochiile Domnului căntă spre cei drepti și urechile lui iau aminte la ruga lor,

16. Iar făța Domnului e împortiva celor răi, ca să steagă pomenirea lor de pe pamant.

17. Când strigă dreptii, Domnul îl iudeo și-i izbăvește din toate necazurile lor.

18. Aproape este Domnul de cei cu inimă amerită și color eu duhul unicilă la-a-jută.

19. Multe sunt necazurile dreptilor și din toate fi izbăvii Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, niciunul dintre însele nu se va sfidhi.

21. Pe cel râu răutatcu-l uide și cei ce urăsc pe dreptul vor greși.

22. Măntuitorii Domnul

sufletele robilor săi și nimenea din cei ce nădăduște în el nu va pieri.

PSALMUL 34.

Al lui David.

1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac străbătate și să dă războu celor ce se razboiesc cu mine!

2. Apucă sabia și scutul și te seosâi în apărare mea!

3. Intinde-ți sabia și taie calul celor ce mă prigonesc! Zi sufletului meu:

«Eu sunt măntuitor tău!»

4. Rusinapă și infrântă să fie cei ce urmăresc sufletul meu! Cei ce-mi volesc mie râu, rusinăți să fie și puși pe fugă!

5. Să fie ca pleava luată de vânt și îngeroză Domnului să-i vâneze!

6. Intamecată și lumeconasă să fie ealetă lor și îngeroză Domnului să-i urmărească!

7. Că fără pricina miu întins mie cursă și gronjă au săpat, ca să mă piardă.

8. Fără de voste să vie pielea peste dânsul! Letul ce mi-au întins, să-i prin-di! În acela să cadă și să piară!

9. Bucură-te va atunci sufletul meu de Domnul și se va veseli de măntuirea lui.

10. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este

ca tine, cel ce îmbăvești pe

cel slab din mâna celui mai tare decat el și pe cel sărac și necajit de cel ce îl joacăste!

11. Sculatu-s'au asupra mea mărturii nedrepte și de cele ce nu știu nă învinuiesc.

12. Imi plătesc eu rău pentru bine, eu pribegie plătesc sufletului meu,

13. Iară eu, când ziceau ei, cu săc m'am îmbrăcat, mi-am sacrit sufletul eu post și m'am rugat în ini-ma măca.

14. Ca unui prietelu, ca unui frate, aș le-am făcut eu bine. Ca și cum aș fi jetit pe măma, aș umblam cu capul plecat,

15. Iară când m'am potrivit, ei s'au bucurat și s'au admuat, admunută-s'au să mă hainească și nu știu pentru ce mi cleverește mereu.

16. Cu păcătoșii și cu trătorii scrișnese din dinți asupra mea.

17. Până când, Doamne, îi vei răbdă? Doamne, păzește sufletul meu de rătăciile lor! Păzește de lei viața mea!

18. Să te voi slăvi în adunare mare, în popor mult te voi lăuda.

19. Să nu izbutească asupra mea vrăjinașii mei cei răi, cei ce mă urăsc pe nedrept și nu facă semne cu ochii,

20. Căci ei nu grăiesc de

pace, ci răutăți plânuiesc în inimă lor.

21. Larg își deschide gura asupra mea și zic: Bine, lăsă că vom vedea!

22. Vexă și tu, Doamne, și uii răbdă! Doamne, nu te depărta de mine!

23. Scoală, Doamne, în apărarea mea! Ridică-te, Dumnezeul meu, în sprijinul dreptății mele!

24. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea ta! Dumnezeul meu, să nu izbutescă vrăjășii mei asupra mea!

25. Nici să zicea în inima lor: «Inghiuțu-l-am! S'a făcut după dorința noastră!»

26. De rușine și de ocară să fie acoperiti topoți cei ce se bucură de neacuzul meu! Topi, cei ce se ridică împotriva mea, să se îmbrace cu rușine și cu ocară!

27. Iar cei ce-mi voiesc binele, să se bucură și să se veselăască și nescontenit să zică: Slava lui Dumnezeu, celui ce dărăște pace robului său.

28. Atunci limba mea va vesti dreptatea ta și totușă zina va cânta laudă ta.

PSALMUL 35.

Al lui David.

1. Necredinciosul spune înimi mele, că nu este în-

trînsul frica de Dumnezeu.

2. El singur se amângăeste în ochii săi, cănd zice că ar fi urmărit fără-delegă și ar fi urind-o.

3. Cuvintele gurii lui sunt neadăvâr și violesc, căci nu mai înțelege să facă bine.

4. În patul său se gândește la relo, umbără numai pe căi strâmbi și de râu nu se desgustează.

5. Doamne, adevărul tău e până la nori și mila ta până la ceruri este.

6. Dreptatea ta e ca munții cei mari înalte și judecătile tale sunt ca adâncul cel mai mare. Pe oameni și pe animale tu îl ţii, Doamne!

7. O, Dumnezeule, căt de mare e bunătatea ta! În umbra aripilor tale se adăpostește filii oamenilor.

8. Din bolșugul casei tale se hrănește și îi adăpi din răurile bunățăților tale,

9. Că la tine este izvorul vieții, întru lumina ta vom vedea lumenă.

10. Tinde mila ta color cu te cunosc pe tine și dreptatea ta, că-o coloră dreptă în inimă!

11. Să nu mă lovească piciorul celui mădrug, nici mâna păcătosului să nu mă atingă!

12. Ci să cadă cei ce fac fără-de-lege, prăbușească și să nu se mai scoale.

PSALMUL 36.

Al lui David.

1. Nu râvnă la cei ce fac râu și nu urmă celor nelegiuții!

2. Căci curând se vor căsi în larba și ea o buruiană se vor vesti!

3. Nădăjduște în Domnul Păcătoșul! Păzește adevărul căt trăiești pe pământ!

4. Caută fericeirea ta la Domnul și el va împlini dorințele inimii tale.

5. Incredințează Domnului căile tale! Nădăjduște în el și el te va călărazi.

6. Face-va să lucrești dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca soarele în amiază.

7. Supune-te Domnului și nădăjduște în el! Nu râvnă la cel ce izbutește în totale, la omul plin de violesc.

8. Părușește mâna și lăsa înținerea! Nu râvnă să faci râu!

9. Căci păcătoșii vor fi stârpiți de tot, iar cei ce nădăjdușesc în Domnul vor moșteni pământul.

10. Înă puțin și necredinciosul nu va mai fi, căntă-vei locul lui și nu-i vei găsi,

11. Iar cei blâzni vor moșteni pământul și se vor desfășa de binefacerile păcii.

12. Necredinciosul unel-

tește rela asupra dreptului și serășnestă cu dinții împotriva lui.

13. Dar Domnul își râde de dânsul, căci vede că-i vine vromea.

14. Scosu-și-a necredințiosii sabia și și-au încordat arcul, că să doboare pe cei săraci și umilii și să junghește pe cei drepti la inimă.

15. Dar sabia lor va intra în inimă lor și arcul lor se va sfârâma.

16. Mai bun e puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor,

17. Căci brațul păcătoșilor se va sfidri, iar pe drepti îi întâreste Domnul.

18. Cunoscă Domnul zilele celor fără prihană și moștenirea lor va fi veșnică.

19. La vreme de neacuz nu vor fi rușinați și sătuvi vor fi la vreme de foame, faci râu!

20. Iar nelegiuții vor fieri, vrăjășii Domnului vor fi topi, ca grăsimile miselor, ca funul vor fieri.

21. Cel râu la împrumut și nu mai întoarcă, iar dreptul se îndură și dă în dar,

22. Căci cei binecuvântați de Domnul vor moșteni pământul, iar cei blestemăți de el vor fieri.

23. Domnul îndrepteașă pașii omului drept și ca-

lea acelui e plăcută înaintea lui.

24. De se va potici, nu va cădea cîci Domnul va sprinji brațul lui.

25. Tânăr am fost și iată am îmbătrânit, dar n'au vizut pe cel drept păratî, nici urmărișii lui corsind pâine.

26. Drăptul totăzii mulțești și dă și urmășii lui sunt în binecuvântare.

27. Poreste de rîu și fa bină și voi trăi în vescul veacului,

28. Că Domnul iubeste drăptate și nu părăsește pe cei ce sunt credincioși. Aceștia în veac vor fi păziti, iar sănătatea necredincioșiei va pieri.

29. Drăptii vor moșteni pământul și vor locui în vescul veacului.

30. Gura drăptului grăiește înțelepciune și limba lui rostesc drăptate.

31. Legea Dumnezeului său e în inimă lui și pașii lui nu vor sovâi.

32. Nelegătinul păndește pe cel drept și căută ca să-l omore.

33. Dar Domnul nu-l va lăsa în măiniile lui, nici nu va îngădui osândrea lui la judecată.

34. Nădăjdinște în Domnul și păzește căile lui, că el te va îndulta să moșteniști pământul și pieatra păcătosilor voi vedea.

35. Vizut-am pe cel ne-

credincios in toată puterea lui, întinzându-se ca un arbore falos.

36. Dar când am trecut, iată nu miș era. Căntă-nm și n'au mai găsit nici locul lui.

37. Căută la omul fără prihînd și în seamă la cel drept, că vîtorul lor e pacă.

38. Iar cei răi topo se vor stări, pieren este vîtorul nelegătitorilor.

39. Măntuirea drăptilor vine dela Domnul, el e săparea lor la vremea de na-

zaz.

40. Domnul le ajută și îzbăvetește, el îi scapă de cel rău și înținstește, penetrându-iu nădăjdui într-un-

sul.

PSALMUL 37.

Al lui David.

1. Doamne, nu mă muștra în mână ta și în urgia ta nu mă cortal.

2. Că săgețile tale să înripă în mine și mănu ta apăsa asupra mea.

3. Din prieina mâiniei tale nu e sănătate în trupul meu, nu e pace în casela mele din prieina păcătorilor mele,

4. Căci răutățile mele au covârșit capul men, ca o sarcină grea apăsa asupra mea.

5. Purcior ce miroase greu curge din rânilor tru-

PSALMII, 37, 38.

pului meu, din prieina nebuniei mele.

6. Gârbovitul-m' am și m' am istovit peste măsură, toată ziua umbă apăsat de întristare,

7. Că saloche sunt pline de eruri și nimică sunătoasă nu e în trupul meu.

8. Slăbit sunt și istovit pe măsură și răcesc de durere înlimbi mole.

9. Înaintea ta sunt, Doamne, toate dorințele mele și suspinările mele nu sunt ascunse de tine.

10. Înțima-mi se sfabătare și m'au părăsit puterile mele și lumina ochilor mei — nici aceasta n' o mai am.

11. Prietenii și cunoștuții mei s'au depărta din prietenii ranelor mele și căi mai de apreca ai met de parte ai statut,

12. Iar cei ce căută suflul meu întind curse, că ce-mi doresc răul mă elevotesc și toată ziua u-

neltesc răutăți.

13. Eu însă nu aș ca un surd și sunt ca un mut ce nu-si deschide gura sa.

14. Ajuns-am că un om ce nu aude și n'are răspuna pe banzoile sale,

15. Dar la tine, Doamne, mi-o nădejdean și tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Zis-am: «Să nu izbutescă asupra mea vrăjăușii mei, căci, când alu-

neă pictorul meu, ei se fătesc înaintea mea».

17. În aproape sunt de cădere și durerea mea e purtarea înaintea mea,

18. Căci îmi cunosc fără-de-legea meu și de păcatul meu îmi pare rău.

19. Vrăjăușii mei însă trăiesc și sunt mai tari decât mine și căl cu mă urâsc pe nedrept se tumultează.

20. Căci ce-ni plătește cu rău pentru bine nă cleverește, pentru că urmează binele.

21. Doamne, nu mă părăsi, Dumnezeul meu, nu te depărta de mine.

22. Dumnezeule, măntuitorul meu, grăboște de vino în ajutorul meu!

PSALMUL 38.

Al lui David.

1. Zis-am: «Voi privi vîrghia asupra căilor mele, ca să nu greșesc eu în limba mea.

2. Puno-voin frâu gurii mele, căt va fi cel rău înaintea mea».

3. Mut am rîmas și am tacut și nici de bine n' am grăbit, dar durerea mea a sporit.

4. Înima mea s'a inflăcrat înăuntrul meu și toc s'a apris în cugetul meu și am inceput să grăbiez în limba mea;

5. «Spune-mi, Doamne, sfârșitul meu și numărul

zilelor mele, ca să ţin căre este veacul meu!

6. Întă, tu ai dat zilelor mele lungimea unei palme și veacul meu e ca o nimică înaintea ta.

7. Cu adevărat desărăciune e tot omul ce trăiește.

8. Omul trece ca umbra și în zadar se turbură,

9. Grâmdăște comori și nu stie cui le adună.

10. Să acum, ce am eu de așteptat, Doamne! te liniști și mădjeada.

11. Izbăvește-mă de fără-de-logile mele și nu mă da să fiu batjocura nebunului!

12. Mut sunt și nu-mi deschid gura, că tu ești cel ce lucrezi.

13. Abate dela mine bătăile tale, că pier sub loviturile mâinii tale.

14. De pedepșești pe om cu muștri pentru păcate, pieră frumusețea lui ca mâncață de molii.

15. Cu adevărat desărăciune e tot omul!

16. Doamne, ascultă cererea mea, plecă urechea la rugăciunea mea și nu trece cu vederea lacrimile mele,

17. Că străin sunt înaintea ta, și nomenic ca toti părinții mei.

18. Întoarce-ți ochii dela mine, că să mă odihnește, înainte de a mă duce ca să nu mai fiu.

PSALMUL 39.

Al lui David.

39. 1. Așteptat-am eu nerăbdare pe Domnul și a căutat spre mine.

2. Auzați rugăciunea mea și mă scoas din groapă pieptii și din norouilă moșirile.

3. Picioarele mele le-a pus pe stâncă și a întărit pasii mei.

4. Pus-a pe buzele mele cântare nouă, laudă Dumnezelui meu.

5. Vedeau mult și se vor teme și vor nădejdui în Domnul.

6. Fericie de omul, care își pune nădejdea în Domnul și nu alergă la trufași și la părășii minciunii!

7. Multe ai făcut tu, Doamne, Dumnezeul meu! Cine se va asemăna tiei în minuni și în puteră de grija pentru noi?

8. Aș vrea să spun și să restesc acestea, dar ele sunt mai preașa de orice număr.

9. Jertfe și primose u'ni vor, n'ai voit arderi de tot și jertfe pentru păcat, dar mi-ai deschis urechile.

10. Atunci am zis: «Iată vin!» Căci despre mine și scriș pe foaia cărții: Voiesă să fac voia ta, Dumnezeule! Legea ta e în inimă mea.

11. Vestit-am dreptatea

PSALMUL, 39, 40.

33

ta în adunare mare, buzele mele nu le-am opri și tu, Doamne, stii acensta.

12. Dreptata ta n-am ascuns-o în inimă mea, ci am vorbit adevărul tău și mărturisit-tă.

13. N' am dosit de mulți moșiri adevărul tău și mila ta.

14. Să nu depărtezi, Doamne, mila ta dela mine, bunătatea și adevărul tau să mă părească puru-

15. Că necazuri multe m' au împresurat și m' au ajuns sără-de-logile mele, înainte nici de văzut nu mai pot vedea.

16. Păcatele mele sunt mai multe decât perii capului și să tăruiești inimii mele m'a părăsit.

17. Binevoiește, Doamne, de mă izbiveste! Doamne, vino de grăbă în ajutorul meu!

18. Umiliți și rușinați să fie cei ce căută să ia sufletul meu!

19. Cei ce-mi volesc mie rău, infrângă și de ocară să fie.

20. Îmbrăca-se îndată cu rușine cel ce zice împotriva mea: Lasa! Lasa!

21. Iar cei ce te căută pe tine, Doamne, să se bucură și să se veselă că! Si cei ce iubesc mărturie, să purură să zică: Slăviți Dumnezeul!

22. Sărac și neclujit sunt

en, Dumnezeule, ai grija de mine!

23. Tu ești ajutorul și mărturisitorul meu, nu zăbovi, Doamne Dumnezeul meu.

PSALMUL 40.

Al lui David.

40. 1. Fericie de cel ce poartă grija de cei săraci, că la vreme de nevoie îl va izbăvi Domnul.

2. Păză-l-vă Domnul și va crăpa viața lui. Fericit va fi pe pământ și nu-l va lăsa Domnul pe mâna vrăjitoarelor lui.

3. Domnul îl va da ajutorul patul lui de durere, și îi bonta lui va primeni tot asternutul lui.

4. Zis-am: «Doamne, ai milă de mine și vine de sus înțeleptul meu, că am greșit înaintea ta.

5. Vrăjitoarea mei mi grăbiește de râu și zice: «Când o să moară ore și când o să piară numele lui?»

6. De vîne vremul să mă radă, grăbiește fătărnicii, adună în inimă lui minciuni și cind ieșă, răstălmicește.

7. Cei ce mă urăse, săptăse împotriva mea și undește împotriva mea planurile, zicând:

8. «Vânt rână să vină asupra lui, să cadă și să nu se mai scade!»

9. Pana și omul meu cel mai de pace, în care nu

32

bizuiam, care mâncă pâine ca moa, și ridicat călcâiul asupra mea,

10. Înă tu, Doamne, mi-luște-mă și mă scoală și le voi răsplăti cum îl se cuvine.

11. Din aceea voiu cunoaște că mă iubești, de nu va izbui vrăjinașul meu asupra mea,

12. De mă vei păzi în totă întregimea și de mă vei întări pe veci înaintea ta.

13. Binecuvântăt fie Dumnezeul lui Israhil din veac și până în veac! Amen.

PSALMUL 41.

Al fiilor lui Core.

1. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, asa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule!

2. Însetat este sufletul meu de Dumnezeul cel tare și vin. Când oare voi merge să mă arăt dumnezeiești lui fete?

3. Lacrimile sunt hrana mea zina și poaptă, când toti mulțimile mereu: Unde este Dumnezeul tău?

4. Sufletul meu se istoveste când mi-aduc aminte, cum mergeam altădată, înconjurat de popor, la casa Dumnezeului meu,

5. În cântările și strigătele de bucurie ale mulțimilor co-prăznuienă luminaț.

6. Pentru ce ești înăunuit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iată îl voi slăvi pe el, mărturitorul și Dumnezeul meu!

7. Sufletul meu tanjește când mi-aduc aminte de tine, Doamne, din pământul Iordanului și al Ermului și din munțele Mijar.

8. Adânc pe adânc chisără prin glasul cascadelor tale, toate talazurile și văurile tale au trecește peste mine.

9. Zina îmi va arăta Domnul mila sa, și cântarea lui va fi și noaptea în gura mea și voiu înălță rugăciune Dumnezeului vieții mele.

10. Zice-voi către Dumnezeu, sprijinitorul meu: «Pentru ce m'ai uitat, de umbru înăunuit, sub ocharile vrăjinașilor mei?»

11. Parcă mi se frâng oscole când mă ocară vrăjinașii și când mi se zice mereu: «Unde este Dumnezeul tău?»

12. Pentru ce ești înăunuit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iată îl voi slăvi pe el, mărturitorul și Dumnezeul meu!

PSALMUL 42, 43.

CARTEA A DOUA

PSALMUL 42.

Al fiilor lui Core.

1. Judeești-mă, Dumnezeule, și apără dreptatea mea de noamnul necredincios! De onul viclean și nedrept izbăveste-mă!

2. Că tu ești târta mea, Dumnezeoul! Pentru ce m'ai lăsat și părăsi pe să umbulu mănumit sub ocharile vrăjinașului meu?

3. Trimite lumina și adevărul tău să mă povăduiescă și să mă duca la munțele tău cel sfânt și la locașul tău!

4. Ca să intru la jertfelniciul lui Dumnezeu, care este bucuria bucuriei mele. Cu ajutorul te vin, lăude, Doamne, Dumnezeul meu!

5. Pentru ce ești înăunuit, sufletul meu, și pentru ce te turburi? Nădăjduște în Dumnezeu, că iată îl voi slăvi pe el, mărturitorul și Dumnezeul meu!

PSALMUL 43.

Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, căci părintii noștri ne-au porosit:

2. Lăcerările pe care le-ni făcut tu, în zilelor lor, în vremurile cele de demult:

3. Că mâna ta a pierdut neamuri și i-ai sădit pe ei, popoare ai bătut și le-ai izgonit,

4. Că ei n-au dobândit tara aceasta cu sabie lor și nici nu i-a măntuit brațul lor,

5. Că dreapta ta și brațul tău și lumina fetei tale, pentru că ai avut bunăvoiță către ei.

6. Dumnezeule și împăratul meu, tu același ești, poruncescă și se izbavescă Iacob,

7. Căci cu tine vom dobori pe vrăjinașii noștri și cu numele tău vom călăci în picioare pe cei ce se scoală asupra noastră,

8. Pentru că nădăduște în arcul meu și nu sabbia mea mă va măntui,

9. Că tu ne izbăwesti de vrăjinașii noștri și faci doocări pe cei ce ne urăsc pe noi,

10. Noi cu Dumnezeu ne lăudăm purărea și purarea vom slăvi numele tău,

11. Dar acum ne-ai lepădat și ne-ai speriat și nu mai ieși cu ostirile noastre,

12. Lăsa-ne-ai să fim fugăriți de vrăjinașii noștri și jefuiți de cei ce ne urăsc pe noi,

13. Datu-ne-ai să le fim măncare, ca niște oi, și

ne-ai împrăștiat printre popoare.

14. Ai vândut pe poporul tânăr și cîștig și n-ai murit prețul lui.

15. Făcute-ne-ni să fim de ocazia vecinilor noștri, de răs și de batjocură la cel din preajurul nostru.

16. De pomânt ne-ai făcut prime popoare și nemurile dăunător din cap cînd ne văd.

17. În toate zilele întâlnesc numii ocură din gura batjocoritorului și cleveitorului.

18. Sîr ruginca acoperă obrazul meu la vedere vrăjmasului și a prizonitorului.

19. Toate acestea an vînit asupra noastră și noi tot nu te-am uitat, nici n-am călcăt legea ta.

20. Inima noastră nu s'a întors înapoi și pasii nostri nu s'au abătut dela calca ta.

21. Când ne-ai sdrobbit în țara sacalilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.

22. De-aud fi uitat numele Dumnezeului nostru și ne-am fi intins mâinile la Dumnezeu străin.

23. Oare n-ar fi văzut aceasta Dumnezeu cel ce cu-noastre tainele inimii?

24. Dar pentru tine suferim jumătate în toate zilele și suntem sociotii ca nistri îi de tăiat.

25. Scoală, Doamne! Pentru ce dormi? Scoală și

nu ne lepăda pentru totdeauna!

26. Pentru ce îți ascunzi față ta? Sîi pentru ce ușă neacurzire și împărarea nouastră?

27. Căci sufletul ne este aruncat în plihere și trupul nostru e una cu pământul.

28. Scoală, Doamne, și vine în ajutorul nostru! Izbîvescă-ne pentru numele tău!

PSALMUL 44.

Al fiilor lui Cor.

1. Inima mea va să seacătă curînt bun, că lucrarea mea e pentru împăratul.

2. Elo dar limba mea pată de scriitor ce serie cu ișcusează, și cu dulceată voia zice către împăratul:

3. „Împădoribăt cîști cu frumusețe mai mult decât fiile oamenilor și har se vor să de pe buzelile tale. De aceea te-ai binecuvîntat Dumnezeu pe vecie.

4. Începe peste coapsa ta, Puternic, sabia ta, aceasta-i slava ta și frumusetea ta.

5. Înnîntează și sporește în mărcia ta pentru aleăr și blănădoje și dreptate și la lucruri minunante te ve povînată dreapta ta.

6. Săgețile tale sunt ascuite, puternice, cîdeavă popoarele sub tine și vei străpunge în inimă pe vrăjmașii împăratului.

7. Scăunul tău, Dumnezeule, este vesnie și scopul împăratiei tale e scopul dreptății.

8. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără de legea, pentru aceasta Dumnezeul tău, Dumnezeule, a turnat peste tine din undelelum bunurie mai mult decât peste partajii tăi.

9. Mirul, alocă și casia îmbalsamează toate hainele tale.

10. În palatele tale de fidles, răsună sunete de muzică veselă.

11. Fiicele regilor sunt între prietenele tale și împăratăsa stă la dreapta ta îmbrăcată și împodobită cu aur de ofir.

12. Asculță fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

13. Că a poftit împăratul frumusețea ta, el e Domnul tău, închină-te înainte lui.

14. Fata Tiruloi își va aduce daruri și bogății poporului și vor pleca înaintea ta.

15. Totuși slava fiicei împăratului este înaintul palatului, veșmântul său este țesut cu aur.

16. În haină pestriță se va duce la împăratul, aducă-se vor în urme ei festoarele, cele deaproape ale ei,

17. Aducă-se vor eu veșnică și bucurie și vor in-

tra în palatul împăratului.

18. Copiii tăi vor lua locul părintilor tăi, punerei domni postea tot pământul.

19. Preamări-voiu numele tău din neam în neam și popoarele te vor lăuda în veacul venindului.

PSALMUL 45.

Al fiilor lui Cor.

1. Dumnezeu este acela care și puterea noastră și ajutor grabnic la vreme de nețaz.

2. De aceea nu ne vom teme, năcar de s'ar răsturna pământul și munții s'ar muta în sănău mărilor,

3. Năcar de-ar mugă și ar spumega apele și munții s'ar rostogoli sub puterea valurilor!

4. Cursuri de apă veselă cetățenii lui Dumnezeu, locuința celor sfântă a Cehui Preainalt.

5. Dumnezeu e în mijlocul ei și do aceea este neclătită, veni-i-vă Dumnezeu în ajutor disdelemnindu-te.

6. Tremură neamurile și împăratările se cutremură, că a răsunat glasul lui, pământul s'ă infioră.

7. Dumnezeul oştirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeul lui lacov.

8. Veniți de vedetă lucrurile Domnului, pustiurile ce-a făcut el pe pământ.

9. El a curmat războiale pământului, sfârmat-a arcul, rupt-a laneca și carcle de războiu le-a ars cu foc, zicând:

10. «Oripi-vă și aflat, că eu sunt Dumnezeul, pe care-l înțeleg popoarele și tot pământul».

11. Dumnezeul ostirilor este cu noi, sprijinitorul nostru e Dumnezeul lui Iacob.

PSALMUL 46.
Al filior lui Core.

46 1. Toate popoarele batăți din palme! Înălțați la Dumnezeu strigăte de bucurie!

2. Că înfricoșat este Domnul cel preaînalt și împărat mare peste tot pământul.

3. Supușu-ne-a popoare și neamuri a pus sub picioarele noastre

4. El ne-a alcătuit nouă moștenire, podobă lui Iacob, pe care l-a iubit.

5. Suntu-s'a Domnul într-strigare, Domnul s'a suiat în sunetul de trâmbițe,

6. Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați împăratului nostru, cântați!

7. Că Dumnezeu este împăratul a tot pământul, cântați-i toți eu priciperei!

8. Dumnezeu împărtășește peste popoare, sunta-s'a Dumnezeu pe sfânt tronul său.

9. Boieri popoarelor s-au adonat împreună la poporul Dumnezeului lui Avraam, că și îni Dumnezeu sunt puternici pământului și îl domnește peste dânsii.

PSALMUL 47.
Al filior lui Core.

1. Mare este Domnul și multă lăudă, în cetea Dumnezeului nostru în muntele lui cel sfânt!

2. Muntele Sionului e înălțimea minunată, podobă și bucuria a tot pământului.

3. Căci pe coasta lui din miazinopte este cetatea împăratului celui mare

4. și în palatul ei e Dumnezeu și cunoște ca mare apărător,

5. Că iată s'au adunat împărați, adunatu-s'au cu totii împreună,

6. Când il văzură însă se îngroziră și cuprinși de frică o luară la fugă,

7. Acolo î-exprima pe ei frică și dureri ca ale feței ce năste

8. și au pierit ca lunci de vîntul cel mare, care sfârânează corăbile Tarsului.

9. Ce auzisem vorbindu-so am și vizuat în cetatea Domnului Savaot, în cetatea Dumnezeului nostru Dumnezeu s'au întârască în venitul veacului!

10. Dumnezeu, la mila ta ne gădăim, în mijlocul bisericii tale,

11. Precum numele tău, Dumnezeule, așa și landa ta, răsună până la marginile pământului, că dracapa ta e plină de dreptate.

12. Să se bucură muntele Sionului și fiicele lui Iudea și se veselesc și judecătile tale, Doamne!

13. Străbăteți Sionul și înconjurați zidurile lui, numărătoare tururile lui, cercetați întărările lui, și priviți mulțimea palatelor lui.

14. Ca să povestesc neamului ce vine, că Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în venie și în venitul veacului și el nu va porăji pământ la moarte.

PSALMUL 48.
Al filior lui Core.

48 1. Ascultați accestea, toate popoarele! Lăuați aminte toți cei ce trăiti în lume!

2. Cei de rând și fruntași, cei bogăți și săraci, înămăti amintă!

3. Gura mea va rosti întelecține și cugetul inimii mele precipește.

4. Pleca-vă urechea mea la pilda și prin cănare voiu arată gândul meu:

5. Pentru ce să mă tem în zile de nețec, când mă împresoră răutarea vrăjășilor mei?

6. Aceasta se bînzuse pe puterea lor și cu mulțimea

bogăției lor să fălesc,
7. Nimeni însă nu poate să se răscumpere dela moarte, nici să plătească lui Dumnezeu prejul de răscumpărare,

8. Că răscumpărarea sufletelor o prea scumpă și niciodată nu se va putea face,

9. Ca să rămână cineva pe totdeauna viu și să nu vadă niciodată moarte.

10. Fiecare vede că în-

teleptii mor, cum mor cei

neînțelepti și nebuni și

la să altora bogăția lor.

11. Oamenii socot că locuințele lor sunt vegnice și casode lor vor dăinui din neam în neam.

12. Ba încă și tarinilor lor le dau numele lor,

13. Dar omul, în cinste fiind și neprincipând, se asemănă dobitoacelor pierioare.

14. Așa și ealele lor! Așa și nebuniile lor! Și așa e soarta celor ce urmează cu vîntul lor!

15. Ca niște oi se vor închiide în iad și moarte va fi păstorul lor.

16. A doua zi de dreptă vor călă postea dânsii, că a pierdut puterea lor și locuința lor va fi iadul,

17. Dar Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din stăpânirea iadului și mă va lăsa sub ochotiricea sa.

18. Nu te teme dar când se imbogățește omul și

când se înmulțește slava casei lui,
când ve muri nu va lăa nimic și bogații lui nu se va duce cu dănu-

șui.
20. Micări că vînția-i este plină de desfășări și e lăudat în fericirea sa,

21. Tot se vor duce după părintii lui, care în veac

nu vor vedea lumișii.

22. Omul, în cinste fiind

și neprincipănd, se ascundă

și dobitoacele pieritoare.

PSALMUL 49.

Al lui Asaf.

49 1. Dumnezeul dumnezeilor vs grăi, Domnul vs chemă tot pământul, deasupra scărelui pământ la apusul lui.

2. Din Sion, frumusețea zea minunată, se va arăta Dumnezeul, de acolo va veni Dumnezeul nostru, dar nu tâchind.

3. Înaintea lui va fi loc

misiutor și împrejurul lui vor păsători.

4. Chemă-va cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul său.

5. Adună-mi, va zice, toate slugile mele cele evioase, care au făcut legături cu mine prin jertfă!

6. Să vor vesti cerurile dreptatei lui, că judecătorul acesta este Dumnezeu.

7. «Ascultă, poporul meu,

va zice, că am să-ți gră-

iesc! Ia aminte, Israile, că am să mărturisesc împotriva ta!

8. Dumnezeul sunt eu și sunt. Dumnezeul rău! Nu pentru jertfela tale te voi muștra, arderile de tot ale tale sunt pururea înaintea mea,

9. Dar nu voi primi răuri dela casă ta, nici țăpi din stândești tale,

10. Căci ale mele sunt toate flăcările pădurilor, pre-

sună și dobitoacele din mille de munti,

11. Tonte pasărilor ceru-

nui le eunoase și ale mele sunt toate cele ce misună prin câmpii.

12. De asă flimânzi, nu

ți-as spune tie, căci lumea și toate cele din ea sunt ale mele.

13. Mâncă-voiu eu oare carne de tauri, sau voi bea sânge de capi?

14. Adu-lui Dumnezeu jertfă de landă și împlinește și făgădăințele date Cei lui Prealmați!

15. Chiamă-mă la vremea de necaz și te voi izbăvi și mă vei prezăvări.

16. Iar celu râu și zice Dumnezeu: «La, co propove-desti poruncile mele și peșteri ce porți legea mea în gura ta!»

17. Că doar tu urăști în-

vătătura mea și cuvințele mele te nescocșesti.

18. De vizi hotul, te u-

nești cu dănsul și umbri îm-

PSALMII, 49, 50.

preună cu cei desfrânați, legi m'am zâmbisit și în aderăvărul, arătă-mi tainice intelectuimii tale!

20. Sezi și vorbești împotrivă fratelui tău și ele-vești pe fiul nașii tale.

21. Toatoacele le-ai făcut și am tăcut. De aceea ai socotit că sunt ca tine. Nu, ci te voi muștra și păcatele tale te voi pună înaintea ta.

22. Înțelepății-vă dar cei ce ați uitat pe Dumnezeu, ca să nu vă sfătuie, neavând cine să vă ajute.

23. Cel ce îmi aduce jertfa de laudă, acela, mă cinsteste.

24. Să echui eo la seamă la calca sa, acelaia îi voi arăta mântuirea mea».

PSALMUL 50.

Al lui David.

50 1. Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila ta, și după multimea îndurărilor tale sterge fă-

ră-de-legea mea!

2. Spălu-mă de tot de fără-de-legea mea și de pă-

catul meu mă curățește!

3. Că fără-de-legea mea eu o cunoște, și păcatul meu și pururea înaintea mea.

4. Tie mania, fi-am grești, căci am făcut ceea ce e râu înaintea ta,

5. Așa că tu ești drept în hotărîrea ta, și în jude-

cata ta cu total curat,

6. Că iată întru fară-de-

legi m'am zâmbisit și în păcate m'a născut măica mea,

7. Dar tu, carele iubești aderăvărul, arătă-mi tainice intelectuimii tale!

8. Stropeste-mă cu isop și mă voi curăpi, spălu-

mă și mai alb decât zăpa-

da voin fi!

9. Dă-mi să aud cuvânt

de bucurie și de veselie și

de vor bucuria oasele mele

cele salobrite!

10. Întoarcă fața ta dela păcatele mele și toatocele fă-

rá-de-legile mele ștergele!

11. Înnă curată zidescă întru mine, Dumnezeule, și din drept înnoiește înaintul meu!

12. Nu mă loșpăda pe

mine de față ta și Duhul

tău cel sfânt nu-l lăa dela

mine!

13. Dă-mi înrăuță bucuria

măntuirii tale și cu duh

stăpânitor mă întărește!

14. Învăță-vou pe cei

fără-de-lege căile tale și cei

necredincioși se vor întoar-

ce la tine.

15. Izbăveste-mă de vă-

sări de sânge, Dumnezeule,

Dumnezeul măntuirii mele,

bucur-șe-va limba mea de

drepțatea ta.

16. Duamne, buzelile mele

vei deschide și gura mea

va vesti laudă și

17. Că, de ai fi voit jert-

fa, păș fi dat! Tu însă

nu voiești arderile de tot,

18. Că jertfa plăcută lui

Dumnezeu e deuhul umilit. Înima înfrântă și smernită Dumnezeu nu o va urgiști.

19. „Pă bine, Doamne, după bunătatea ta, Sionului, și zideste iarăși zidurile Ierusalimului!“

20. Atunci bine plăcută și va fi jertfa dreptății, prinoul și arderile de tot, atunci vor pune pe altăru tău viață.

PSALMUL 51.
Al lui David.

1. Ce te filești cu răutatea ta, puternice? Că mila lui Dumnezeu e pură cu mine.

2. Limba ta ureză răutăți și este ca un brieu ascuțit, violențul!

3. Îubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea și minciuna mai mult decât adevarul.

4. O, limbă vieieană! Iubite-ai toate cuvintele pierzătoare.

5. De aceea Dumnezeu te va stării pentru totdeauna. Apucă-te-vă și te va simbolge din sălegul tău și-i va stării radacina din pământul celor vîi.

6. Vede-vor dreptii și se vor teme și, răzind, vor zice de dănsul:

7. „Estat omul care nu și punea în Dumnezeu nădejde, ci nădăjduia în multime bogăției sale și pe rătățile lui se bîzuia!“

8. Iar eu sunt ca un

măslin verde în cesa lui Dumnezeu și voi nădăjdui mereu în mila lui Dumnezeu.

9. Binecuvântă-l voi pururea pentru cele ce a făcut și voi nădăjdui în numele lui, că e bun pentru sănătății.

PSALMUL 52.
Al lui David.

1. Zis-a cel nobun în inimă sa: Nu este Dumnezeu!

2. Stricăta-s'au oamenii și urciumi au făcut, nu este printre ei cine să facă bine.

3. Dumnezeu privește din cer peste fiili oamenilor, ca să vadă do este vreun înțelept, care să caute pe Dumnezeu.

4. Să iată toti s'au alăturat, toti netrebniici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este niciunul.

5. Nu se vor înțelepti ore, cei nelegiuții, cei ce minăncă pe poporul meu ca niște pâine și nu chiar nu pe Domnul?

6. Acolo se vor amplăda frica, unde nu este frica, pentru că Dumnezeu va risipi casile celor ce se ridică asupra ta.

7. Să tu îi vei acoperi de rușine, că i-ai lepădat pe ei, Dumnezeule.

8. Cine va veni din Sion în ajutor lui Israel? Dumnezelui, când va întoarce pe

PSALMUL, 52, 53, 54.

43

robii poporului său. Atunci larma vrăjmasului și de se va bucura Iacob și se apăsarea ochiului păcătos!

4. Că mă învinovătesc de nedreptate și pe nedrept na urmăresc cu mănică.

5. Turburatul-s'a înima mea întru mine și groaza morii a căzut asupra mea și m'au cuprins toate spămale.

6. Frică și cutremur au venit asupra mea.

7. Zis-am: «Cine-mi va da aripă ca porumbidelui, să săbor undeva să mă odihnoasă?»

8. Căci as fugi departe și m'as sădășui în pustie.

9. Grăbit-ăm'as căt de înțe și as scăpa de vîfor și de furmă.

10. Risipeste-i, Doamne, și imparte limbile lor, că nu se vede în cetate de căstă sălbaticie și desbinzare.

11. Acestea zina și neapăte ocolose zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate.

12. Teologiiile stau în mijlocul ei și și do po ultole ci nu lipsește îngelatură și minciuna.

13. Nu vrăjimasul mă jignește, căci as răbdă, nici cel ce mă urăște nu amenință, căci m'as ascund de el,

14. Că tu, col socot deopotrivă cu mine, prietenul meu și sfetnicul meu,

15. Cu care trăiam în cea mai strânsă legătură și cu care împreună umblam în casa lui Dumnezeu!

PSALMUL 54.
Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunile mea și nu trece cu vedere cererea mea!

2. În aminte la mine și ascultă, că grijile m'au turburat.

3. Turburatul-m'am de

16. Să vină dar moartea
peste ei și să se coboare
la iad de vîl, că vîlesug
e în locașurile lor și în ei.
17. Iar eu voi striga
către Dumnezeu și Domnul
mă va auzi.

18. Scara și dimineața
și la amiază mă voi ruga
că voi striga și el va auzi
glasul meu.

19. Să va izbăvi sufletul
meu de ce se seconă asu-
pra mea, că mulți sunt a-
cestia.

20. Auzi-va Dumnezeu,
cel ce este mai înaintă
de veci și-i va smeri pe ei,
că nu este în putință să
se schimbe și de Dumnezeu
nu se tem.

21. Că își ridică mâinile
asupra prietenilor lor și își
cală legătura ce au făcut
cu ei.

22. Curintele lor sunt mai
dulci ca miere, dar înima
le este plină de răutăto,
buzele lor sunt mai moi ca
uiul, dar taine ca niște
săbiu ascuțite.

23. Lăst sonța ta în sea-
ma Domnului și el te va
sprini, în veac nu va în-
grădui sfârnicăreană dreptu-
lui.

24. Arunca-i-vai, Dumne-
zeule, în prăpastia pieirii!
Oamenii dormici de sânge
și violență nu și vor trăi nici
pe jumătate viață, iară
en, Domne, voi nădăjdui
în tine!

PSALMUL 55.

Al lui David.

1. Milostea-mă, Dum-
nezeule, că omul vrea
să mă înghită! Toată ziua
tabără asupra mea și mă
necuștește.

2. Vrăjmașii mei necon-

tenit să luptă cu mine și
multi se ridică asupra mea,

Preamalte!

3. În ziua când mă tem,
la tine îmi este nădejdea-

4. Cu Dumnezeu mă voi

lăuda și cu curvantul lui.

Nădăjdu-voiu în Dumne-

zeu și nu mă voi teme,

căci ce pot să-mi facă mie

oamenii?

5. Toată ziua răstălmă-
cesc cuvintele mele, și nu
mai cunoscă-mi facă râu se
gândesc.

6. Se adună imprenă și

spionăză, pândesc mereu

peșii mei, ca să vâneze su-

fletul meu.

7. Se poste oare să scape
ei de plăta nedreptății lor?
Dobâră, Doamă, în mă-
nia ta, găztele acestea!

8. Prințigile mole sunt

numărăte de sine, Dumnezeu

lume! Punc lacrimile mele

în vasul tau! Ori poate

nu sunt cle scrisă în carnea

ta?

9. Vrăjmașii mei sunt
biruți, în orice zî te ehem,
în aceasta cunoște că Dum-
nezeu e cu mine.

10. Cu Dumnezeu mă voi

lăuda și cu curvantul lui. Cu

PSALMUL, 55, 56, 57.

Dumnezeu mă voi lăuda
și cu făgăduință lui.

11. Nădăjdu-voiu în
Dumnezeu și de nimie nu
mă voi teme, căci ce pot
să-mi facă mie oamenii?

12. Dator sunt, Dumnezeule,
să împlinesc făgă-
duințele mele, jertfa de
lăudă își voi aduce,

13. Că tu ai schimbat su-
fletul meu de moarte, săcă-
pat-ni ochii mei de lacrimi
și picioarele mele de alun-
care,

14. Ca să umblă înaintea
Domnului, în lumina celor
vii.

PSALMUL 56.

Al lui David.

1. Milostea-mă, Dum-
nezeule, milostea-mă,
că în tine nădăjduște su-
fletul meu!

2. Să în umbra aripilor
tale mă voi adăposti, să
pănu că va trece dela minc-
năpastă.

3. Striga-voiu către Dum-
nezeul cel preainăt, către
Dumnezeul cel ce mi-a fă-
cut bine voi striga!

4. Să el va trimite din
cer și mă va măntui și va
acoperi cu răsine pe ecii ce
căută să mă înghită.

5. Trimite-va Dumnezeu
mila sa și aderăvarul sau și-mi
va izbăvi sufletul din mi-
jlocul măsuror do leii,

6. Că zac în mijlocul cel-
or ce vorăză loc în mijlo-
cul fililor omenești, ai că-

ror dinți sunt săgeți și

lanci și limba căroră e

sabio asență.

7. Înalță-te mai presus
de ceruri, Dumnezeule, și
peste tot pământul fi slă-
va ta.

8. Acela au intins cursă

picioarelor mele și suflătul

mi-l-a împilat,

9. Groapă au săpat în-

întea mea, dar au căzut ei

în ea.

10. Gata este inima mea,

Dumnezeule, gata este ini-

ma mea, cătu-vou și voiu

lăudă mărire ta.

11. Deschide-ți, slava

mea, deschide-ți, alătă

și psaltrie și voiu deschete

zorile.

12. Slăvi-te-vou printre

popoare, Dumnezeule, și

printre neamuri te voiu

cântă,

13. Că dreptatea ta s'a

înalță până la nori și mă-

până la ceruri ajunsă.

14. Înalță-te mai presus

de ceruri, Dumnezeule, și

peste tot pământul fi slă-

va ta!

PSALMUL 57.

Al lui David.

1. Oare drept jude-

căti voi, judecători-

lor? Fișii oamenilor, drept

judecători voi oare?

2. Nedreptatea dum-

nezei se facește în inimiile vo-

stre și îninile voastre îm-

pistește strămbătățea.

3. Necredincioșii dela ne-

steri sunt abătuți, chiar din pântecele mamei lor rătăcesc cei ce spun minciuni.

4. Venimul lor e ca veninul de șarpe, ca de aspidă surdă, ce și astupă urechile.

5. Ca să nu audă glasul deschântătorului, glasul ce lui iuscă în deschântecă.

6. Dumnezeule, sărobaște le dinții în guri! Smulge, Doamne, fălele puilor de le!

7. Să te scurgă ca apa și ca ea să piară!

8. Când vor intinde arcul, să se rupă. Să plără ca meleul ce se topesc în mers și ca stăpîritura să nu vadă soarele!

9. Ca spinii ce se mistrează să tăie focul — verzi sau uscati — să-i spulbere valvătan!

10. Atunci dreptul se va bucura văzând izbânda și își va muta talpile în sângele păcătoșilor.

11. Zice-se-vă atunci: «Cu adevarat este plătit pentru drept! Cu adevarat este un Dumnezeu, care ju-decă pământul».

PSALMUL 58.

Al lui David.

58. 1. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se ridică împotriva mea apără-mă.

2. Izbăveste-mă de făcătorii de rele și de camenii

doritorii de sânge și scăpă!

3. Că iată păndese sulfetul meu și că puternici se ridică asupra mea.

4. Fără să le fi păcătuțit, Doamne, să fără să le fi greșit cu cera, fără să le fiu vinovat, se strâng și se înarmeză împotriva mea.

5. Doamne, Dumnezeul Puterilor, Dumnezeul lui Israel, același, de-mi vino în ajutor și vezi.

6. Scălați, de cercetează toate neamurile și nu crutați pe niciunul din acești neloguri!

7. Ei vin în fiecare seară, ură că niste căini, dând mereu thrcioale ceteții!

8. Din gurile lor fănește numai hule, buzele lor sunt săbii ascuțiti, și zic me-reu: «Cine andește?

9. Dar tu, Doamne, fiți răzi de ei și dispăruște toate gloatele acestea.

10. Tari vor fi ei, dar eu nădăjduiesc în tine, că tu, Dumnezeule, ești apăratul meu.

11. Întâmpina-mă și Dumnezeul meu, cel ce mă mulțește, și mi va da să primească fără teamă la vrăjmașii mei,

12. Dar nu-i pierde cu totul, ca să nu te uite pe poporul meu, el risipeste-i cu puterea ta și-i doboră, Dumnezeule, apăratul meu!

PSALMUL 58, 59.

13. Tot curvantul gurii lor e nelegiuire. Să fie dură vânății de mândria lor, că grădește numai blestem și minciună.

14. Risipeste-i cu mânia ta! Pierde-i, să nu mai fie, că să se stie până la marginile pământului, că Dumnezeu domnește peste Iacob.

15. Lăsa să vină în fiecare seară, să urle că niste căini flămânzi și să dea mereu fărăceală cotită!

16. Umbre să găsească pradă pentru gura lor, învărtășă să toată noaptea flămânzi!

17. Eu însă voi lăuda puterea ta și disleinim-neță volu preambrii îndurerăta ta.

18. Că ai fost apăratul meu și sățeparea mea la vremea de necaz.

19. Târâia mea, pe tine te voi lăuda, că tu ești, Dumnezeule, cel ce mă sprijinesti, tu ești, Dumnezeule, cel ce mă mulțești!

PSALMUL 59.

Al lui David.

59. 1. Lepădatu-ne-ai, Dumnezeule, și ne-ai risipi, măniatu-te-acă noi, dar întoarce-te.

2. Clătit-ai pământul și l-ai sgușuit, dar vine de-a adunăciările lui, că se clătină!

3. Tu ai dat poporului tău să guste asprinea și ne-ai adăpat cu vinul nobuniei.

4. Dăruește semn celor ce se tem de tine, ca să-l înstăre în apărarea adeverului,

5. Pentru ca să se mantuiască cei iubiti ai tăi. Auza-nă, Dumnezeule, și mă mantuiește cu dreptă ta!

6. Zis-a Dumnezeu în locul cel sfânt al său: «Birui-voi și voi împărtă Si-chomul și valea Suhot o voi măsura.

7. Al meu este Galaadul și Manase, și al meu, Efraim este coiful meu și sceptrul meu Iuda.

8. Moab este vasul meu de spălat, spre Idumeia voi arunca incâlpămintea mea.

9. Strigă-mi «Ura!» căruia Filistinilor!

10. Cine mă va duce la cetățea ecă tare! Sau cine mă va povăti până la Iudeea?

11. Au nu tu, Dumnezeule, cel ce ne-ai lepădat? Si nu ești tu care ca ostile noastre!

12. Dă-nic, Doamne, ajutor la vremea de necaz, că și ajutorul omenește e anăgitor!

13. Cu Dumnezeu vom avea izbândă, că el va doboră pe vrăjmașii noștri!

Al lui David.

60 1. Auzi, Dumnezeule, cerește meal la aminte la rugăciunea meal
2. În negații inimi mole, delă marginea pământului, am strigat către tine, urcă-mă pe stâncă, po care nu mă pot suț!

3. Că tu îmiști lumanul meu și turn tare împotriva vrăjășului meu.

4. Fă să locuiesc pururea în locașul tău și să mă adăpostesc în umbra aripilor tale!

5. Că tu, Dumnezeule, ai anuit făgăduințele mele și mi-ai dărui moștenirea celor ce se tem de tine.

6. Adaugă-i, fii ai pororului meu, mirean în Dumnezeu, deschideți inimile inaintea lui și ziceți: «Dumnezeu este scăparea noastră!»

7. Ca să locuiesc el mea înaintea fetel lui Dumnezeu, mă și aderevărul tau să-l păzească!

8. Atunci voi lăuda mereu numele tău și zi cu zi voi împlini făgăduințele mele.

PSALMUL 61.

Al lui David.

61 1. Numai în Dumnezeu e liniștit sufletul meu, că dela el vine mântuirea mea.

2. Numai el este cetațea și scăparea mea, el este sprințitorul meu și nu mă voiu elăti.

3. Până când veți tăbări pe un om, ca să-l doboriți cu toții la pământ,

4. Ca pe un zid povârniți, ca pe un gard putregăti!

5. Stănuțiu-său să-l doboare dela înălțime și au alergat la înălțină, cu buzele binecuvîntează și cu inima blestemă!

6. Sufletei al meu, cauți și pacea în Dumnezeu, căci numai în el mișăjucăș eu! El este cetațea mea și mântuirea mea. El e sprințitorul meu și nu mă voi elăti.

7. Dumnezeu e mântuirea și slava mea, Dumnezeu este ajutorul meu. Nădejdeș mea și în Dumnezeu.

8. Nădăjdută, fii ai pororului meu, mirean în Dumnezeu, deschideți inimile inaintea lui și ziceți: «Dumnezeu este scăparea noastră!»

9. Deserțiți-mne sunt flii oamenilor! Mincinoși sunt flii oamenilor! În cumpăna de-i pui pe toti, sunt năști useri ca nimicul!

10. Nu vă nădăjiți în prăzii și pe răpiri nu vă bînzuiți! De urgență bogăția părăsi, nu vă lipi inima de ea!

11. Odată a grăbit Dumnezeu și iată două lucruri am anuzit: că puterea este a lui Dumnezeu și bunătatea e a ta, Doamne, că tu dai necărula cupă faptele sale.

Al lui David.

62 1. Dumnezeulo, tu ești Dumnezeul meu, la tine aleg disedodimineașă.

2. De tine însoțează sufletul meu și trupul meu după tine înaintește, ca un pământ pustiu, see și fără apa,

3. Ca să văd puterea ta și slava ta, cum te-am văzut în locașul tău cel sfânt,

4. Că mai buna și milă decât viața, buzel mole vor lăuda.

5. Așa te voi bineveni-vă totă viața mea, și în numele tău voi rădaci mălinile mele,

6. Că din se și din grăsimile te va săruia sufletul meu și cu glas de buearie te va lăuda gura nica,

7. Si în asternutul meu mi-adne aminte de tine și în tine cuget până dimineață,

8. Că tu ești ajutorul meu și în umbra aripilor tale mă voi bueara.

9. Lipită-său sufletul meu de tine și dreptea ta mă sprințește,

10. Iară ei în zadar cauță sufletul meu coborî-se vor în cele mai de jos ale pământului,

11. Se-crea-se vor de pterea săbici și prădă vulpiilor vor fi,

12. Iară regele se va văseli de Dumnezeu și tot că el a făcut aceasta,

cel ce se jură pe el se va bucura, că se va astupă gura celor ce grăiesc ne-dreptate.

PSALMUL 63.

Al lui David.

63 1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog te și apără viața mea de vrăjășul de care mă tem.

2. Adăpostește-mă de multimile celor violenți și de turme răzvrătită a făcătorilor de rău,

3. Care și-au ascuns limbi ca niște săbi și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase,

4. Ca să lovească pe așeună în cei nerinovat, fără de veste și fără teamă trag asupra lui,

5. Întrătu-său în gândurile lor cele rele,

6. Pus-ai la cale fără-delegă și îscodiri peste îscodiri au făcut,

7. Ca să patrundă înăudurul omului și în ascunzisurile inimii lui;

8. Dar Dumnezeu îi va lovi cu sângecata, și fără de veste îi va răni,

9. Că ei singuri se vor răni cu limbile lor și toți cei ce vor vedea, se vor depara de el,

10. Teme-se vor toti oamenii și vor vesti lucrurile lui Dumnezeu, pricindu-l că el a făcut aceasta,

11. Iar dreptii se vor bucura și vor nădăjdu în Domnul. Lăuda-se vor toți ei drepti la înimă.

PSALMUL 64.

Al lui David.

64 1. Tie se cuvina Iau-dă, Dumnezeule, în Sion și în Ierusalim și se vor împlini jurământele.

2. La tine va alerga tot trupul, că tu ascuți rugăciunea.

3. Faptele nelegiuție ne doboără, dar tu ne vei curăța de nelegiuțile noastre.

4. Ferică cel ce l-a îles și l-a primit să locuiască în curțile tale.

5. Sătura-ne-vom de bunătățile casoi tale și de sfintinea bisericii tale.

6. Înfricosătule judecător, cel ce este încins cu putere și cu tăria ai așezat muntii,

7. Cel ce linistesti mugurul mărlilor și potoșelei furia valurilor și răzvrăurile popoarelor,

8. Ausi-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și celor ce sunt pe mare departe!

9. Teme-se vor de semnole tale, cei ce locuiesc la marginile lunii, destepă-ți vei dumneacă și scara, ca și te slăvescă pe tine.

10. Când ceretecăzi tu pământul, potoșii setea lui

și versi peste el belșug de bogăție.

11. Adâncurile tale, Doamne, sunt pline de apă, eu care faci roditor pământul și pregătești hrana vietăților.

12. Pentru aceasta însă pregătești ogorul și noctezii bulgarilui lui, apoi îi moii eu pictăturile de ploaie și binecuvîntări roadele lui.

13. Așa incununăzi anul cu bunătățile tale, când îi izvorasești belșug și pe urmăle tale curge grăsimile.

14. Deahurile se închingenă bucuerie, păsunile soiuri cu turme de oi și vâile se acoperă cu holde de grâu. Toate se bucură și canta.

PSALMUL 65.

Al lui David.

65 1. Strigăți către Dumnezeu, toți locuitorii pământului. Cântați slava numelui său! Aduceți slava și laudă!

2. Ziceți lui Dumnezeu: «Căt de înfricoșate sunt lăururile tale! Pentru puterea ta cea multă și se supun și vrăjmașii tăi.

3. Tot pământul să se inchine și să îl cante și! Să cante numele tău, Preimaițel!»

4. Veniți și vedeti lucrările Domnului și judecățile

PSALMUL, 65, 66.

lui cele înfricoșate asupra spulcei oamenilor!

5. Că el a prefăcut marea în uscat și râul l-am trecut cu piciorul, veselitățile am acolo de dânsul.

6. Că el prin puterea sa domnește în veac și ochii lui privesc peste popoare, să nu se înalțe răzvrătitii!

7. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru și faceți să răsune vîzduhul de landele lui!

8. Că el ne-a păstrat viața și n-a lăsat să se văniașă picioarele noastre.

9. Cercetu-ne-năi, Dumnezeule, și ne-ai lămurit, cum se lămuște argintul prin foc.

10. Prinu-ne-năi pe noi în lat și surcina grea ai pus pe umerii noștri.

11. Pus-ai oameni pe capul nostru și am trecut prin foc și prin apă, dar ne-ai seos pe noi la odihna.

12. Intră-voin arderă în casă, tu ca arderi de tot și-mi voi împlini jurământele mele,

13. Pe care le-ai rostit buzelile mele și le-a grăbit gura mea în necazul meu.

14. Aduce-ți voiu arderi de tot grase, grăsimile de berbeci voiu arde pe jertfăme și și voiu înjunghia boii și tăpi.

15. Veniți și ascultăți toți ei ce vă temti de Domnul, că voi să vă

spun ce-a făcut el pentru spulcei oamenilor!

16. Cu gura nea am strigat către dânsul și l-am înalțat cu limbă mea.

17. De-aș fi avut nedreptate în inima mea, nu m'ar fi ascultat Domnul.

18. Dar iată Dumnezeu m'ascultă și a lăsat aminte la cererea mea.

19. Binecuvântați fie Dumnezeu cel ce n'a lăpat rugă mea, nici n'a depărtat mila lui dela mine.

PSALMUL 66.

Al lui David.

66 1. Dumnezeule, milostivite spre noi și ne binecuvîntați! Fă să străbucăcasă fata ta peste noi și ne milnesto!

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea ta și între toate popoarele ajutorul tău.

3. Preamăreasă-te popoarele, Dumnezeule, preamăreasă-te popoarele toate și neamurile să se selească și să se bucură!

4. Pentru că tu judeci popoarele cu dreptate și le povătușești pe pământ.

5. Proslăveașă-te popoarele, Dumnezeule, proslăveașă-te popoarele toate, că pământul și-a dat roade sa!

6. Binecuvîntați-ne pe noi, Dumnezeule, Dumne-

zeul nostru! Dumnezeu să ne binecuvinteze și să se teamă de el toate marginile pământului!

PSALMUL 67.

Al lui David.

67 1. Să se acorde Dumnezeu, să se risipească vrăjimășii lui și să fugă de fața lui cei ce lăurăse pe dânsul.

2. Cum se stinge fumul, aşa să se stingă, cum se topesc ceară și fată focului, aşa să prăpădeascăși de față lui Dumnezeu,

3. Iar dreptini să se bucură și să se veselăască, să salte de bucurie înaintea lui Dumnezeu.

4. Cântați Dumnezeului nostru! Cântați numele lui! Preamăriți pe cel ce străbate cerurile! Domnul este numele lui.

5. Bucurăți-vă înaintea lui, înaintea Dumnezeului locuiesc în locașul său cel sfânt!

6. Că el e tatăl orfaniilor și apărătorul văduvelor!

7. Domnul dă casă celor părăsiți. El acoste po cei din cătuș la fericire, iar pe cei neascultători îi lasă în pustiu arzător.

8. Dumnezeul, când ai ieșit tu în fruntea poporului tău, când ai treceat tu în pustie,

9. Pământul s'a extre-

mit de fața ta, Dumnezeule, și Sinaiul acesta s'a cuntrurat la vedereas lui Dumnezeu, la vedereas Dumnezeului lui Israel.

10. Flonie din belșug ai vărsat, Dumnezeule, pesto moștenirea ta și moștenirea cea iștovită ai întărit-o.

11. Poporu tău locuiesc într'însa, în pământul pe care, după bunătatea ta, l-ai pregătit săracului, Dumnezeule.

12. Când Domnul spune un cuvânt, vestitorii cei buni sunt multime nenumărată.

13. Împărații eu oştirile lor fug și pier, iar cea care sedea acasă împarte prăzi.

14. Când v'ati aşezat în hotările voastre, atî ajuns ca o porumbiță cu urpi de argint, ca o porumbiță cu penete de aur curat.

15. Când Cel Precinalt împărațiat pe regii din fața aceasta, ajuns-a ea altă ca zăpada de pe Selmon.

16. Muntele Vasanului este muntele lui Dumnezeu! Muntele Vasanului este monte înalt!

17. Monti înalti, ce priviți cu pismă la muntele, unde a binevoit Dumnezeu să locuiesc și unde va locui Domnul în veac?

18. Carole lui Dumnezen sunt întunecate de întun-

re, mii de mil, Domnul e în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul său cel sfânt.

19. Suntu-te-nă înlătătime, făcut-ai robi și dăruiri ai luat pentru omenei, aşa ca și din protivniuci să locuiescă la Domnul Dumnezeu.

20. Binecuvântat fie Domnul în toate zilele, că oamenii de ne apăsă, Dumnezeu ne înăntăse.

21. Dumnezeul nostru și Dumnezeul mănuitoru și portile morții sunt în stăpânirea Domnului atotțitorul.

22. Cu adevărat Dumnezeu sfidrește capul vrăjimășilor care să înfurie ca o turmă de tauri și de vîeti, împotriva celor lămuriti că argintul, risipeste neamurile care voiesc războiele!»

23. Zis-a Domnul: «Din Vasani îi voi întoarcă, întoarcă-voi pe vrăjimășii din adâncurile mării,

24. Ca să confundă piciorul tău în sângel, lor și în limba căinilor tăi să și în partea din vrăjimășii tăi.

25. Văzut-am, Dumnezeule, intrarea ta, văzut-am întrears Dumnezeului și împăratului meu în locașul cel sfânt!

26. Înainte mergeau cei ce cântau din gură, în urmă veneau coi ce căntau din organe, iar la mijloc fecioarele din timpane ziceau:

27. «În adunări binecuvântări pe Dumnezeu! Bi-

vântări pe Dumnezeu! Bi-

necuvântări pe Domnul, cel din neamul lui Israel!»

vântări pe Dumnezeu! Bi-

necuvântări pe Domnul, cel din neamul lui Israel!»

28. Acolo erau: Venia-

min cel mai înalt, domnul lor, domnii lui Iuda și cea-

tor, boierii din sominția lui Zebulon și boierii din sominția lui Neftali și zi-

ceau:

29. «Dumnezeale, ară-

tă și puterea ta! Desără-

seste, Dumnezeule, cele ce

ai făcut pentru noi.

30. Pentru templul tău din Ierusalim, împărații îți vor aduce daruri.

31. Îngrozește fiara stu-

figurilor, multimile popo-

relor care să înfurie ca o

turmă de tauri și de vîeti,

împotriva celor lămuriti că

argintul, risipeste neamur-

ile care voiesc războiele!»

32. Veni-vor soli din

Egipt, și Etiopia își va în-

tinde mâinile către Dum-

nezeu, zicând:

33. «Cântați Domnului, împărații ale pământului,

și datează lau lui Dumne-

zeu,

34. Celui ce de vacuri

poartă postea cerurile ce-

rorilor, că iată frico să se

adă glasul său, glas plu-

de putere.

35. Dată slavă lui Dum-

nezeu în locașul cel sfânt!

Dumnezelui lui Israel dă

putere și tărie poporului

său. Binecuvântat fie Dum-

nezeu!»

Al lui David.

68 1. Măstăuște-mă,
Dumnezeule, că apele
amenință viața mea.

2. Afundat-um-am în no-
roiu adânc și nu am pe ce
mă sprijini.

3. Ajuns-am la adâncu-
rile mări și năvăla valu-
rilor mă potopesc.

4. Ostenit-am strigând și
gătejul mi-amorit, pă-
lenjenit-um-să ochii cănu-
tă spre Dumnezeul meu.

5. Cei ce mă urăse fără
vină, sunt mai mulți ca
peri capului meu.

6. Vrăjmașii, cei ce mă
prigonesc pe nedrept, întă-
ritu-său cu mult rău mult
decat mine și trebuie să
dau cecu ce n'äm rapit.

7. Dumnezeule, tu eu-
noști rătăcirile mele și gre-
saltele mele nu sunt ascunse
de tine.

8. Să nu se rușineze pen-
tru mine cei ce nădăduies-
tă înă, Doamne, Dumne-
zeul puterilor!

9. Nică să nu fie umilită
din pricina mea cei ce te
căută pe tine, Dumnezeul
lui Israël!

10. Că pentru tine su-
făr ocară, și rușine acoper-
e obrazul meu.

11. Străin am ajuns pon-
tru frații mei și nechoscut
pentru fiul măiciei mele.

12. Că răvna pentru casă
ta mă mistue și ocările

vrăjmașilor tăi au căzut a-
supra mea.

13. Plang și-mi umilesc
sufletul meu cu post, dar
și pentru aceasta mă de-
faimă.

14. De mă imbrac eu sac,
în loc de haine, sunt pun-
tru dânsii priină de răs-

15. De mină grăiese cei
ce se adună pe la porți și
po socoteala mea făcă glu-
me cei ce beau vin,

16. Iar eu la tine alerg
cu rugăciunea moa, în con-
sul îndurărilor tale, Doam-
ne!

17. Anzi-mă, Dumnezeule,
după marea măta ta,
și cu sfidevărul tău măntu-
este-mă!

18. Scoate-mă din noroiu,
ca să nu mă mai afund! Iz-
tăvăste-mă de vrăjmașii
mei și de apele cele adânci,

19. Ca să nu fiu lăsat de
puterea valurilor și să nu
mă îngheță adâncul, nici
să se închiidă groapele
mine.

20. Auzi-mă, Doamne, că
bună este măta ta, căntă
spre mine, după multimea
îndurărilor tale!

21. Să nu-ți intoreci fața
ta de la sluga ta! De grabă
auz-i-mă, că sunt în nețaz!

22. Apropi-te de sufletul
meu și-l izbăveste! Iz-
băveste-mă de vrăjmașii
mei!

23. Că tu cunoști ame-
renția moa, înfruntarea moa
și rușinarea moa și toti

vrăjmașii moi sunt înain-
tea ta.

24. Ocara apăsă inima
mea și mă istovestea, aștep-
tat-um milă, dar în zădar,
măngăietorii am căutat, dar
n'äm afiat.

25. Fiere mi-am dat să
mămâne și în setea mea
m'au adăpat cu ofet.

26. Măsă lor să ră cursă
înaintea lor și înîmpărtă
lor lat.

27. Întunecese-se ochii lor,
en să nu vadă, și spinarca
lor să fie purură gârbo-
vă!

28. Varsă, peste dânsii
mânia ta și para urgiei
tale să-i acoperă!

29. Caselă lor să fie
pusă și în sălașurile lor
să nu fie locuitori!

30. Că pe care tu lă-
bătău, că lău prigonit, și
ai spori durerile celor ră-
niți de tine.

31. Adunge-le lor păcat
peste păcat și să nu aibă
parte de dreptatea tal-

32. Steagă-se din cartea
celor vii și priatre cei
drepti să nu fie scrisi!

33. Iar pe mine, col să-
rare și necăji, să mă spri-
jinescă ajutorul tău, Dum-
nezeul!

34. Să voi lăuda numele
Dumnezeului meu cu că-
nare, en laude îl voi prea-
mări

35. Să acestea mai plăcu-
te vor fi Domnului, decât

vîțiuțil tănăr, căruia abia-i
răsar coarne și unghii.

36. Vedea-vor aceasta cei
necăji și să vor bucura
și inima color ce căută po-
si Domnul se va favoriza.

37. Că aude Domnul cu
bunăvoieț po cei necăji și
să trece cu vederea pe
robi și.

38. Să-l laude dar ceru-
rile și pământul, marea și
toate cele ce se mișcă în-
truinsel!

39. Că Dumnezeu va mân-
tui Sionul și va zidi ia-
rasi cetățile Indiei. Să se
vor acoza acolo aleșii lui
să vor moșteni.

40. Să neamul robilor lui
Dumnezeu se va întări în-
truinsul cei ce iubesc nu-
mele lui.

Al lui David.

69 1. Grăbete-te, Dum-
nezeule, de-mi ajută!

Doamne, vino de grab în a-
jutorul meu!

2. Umiliți și rușinați să
fie cei ce căută sufletul
meu!

3. Cei ce se bucură de
nețazul meu să fie în-
frântă și acoperiți de ru-
șine!

4. Să-i cei ce zic: Lasă,
lasă! cu ocară să fie puși
pe fugă,

5. Iar toți cei ce te
căută pe tine, Dumnezeule,

să se bucură și să se veselască de tine! 6. Cei ce iubesc măntuirea ta să zică pururea: Slavă lui Dumnezeu! 7. Dar eu sunt necăjiți și sărac, Dumnezeule, vino degrabă în ajutorul meu! Nu zăbovi, Doamne, că tu ești seculul și izbăvitorul meu.

PSALMUL 70.

Al lui David.

1. Doamne, tu ești nădejdea mea, să nu fiu rușinat în veac! 2. Apără-mă după dreptatea ta și mă izbăvoște! Pleacă urechenă spre mine și mă mantuiește! 3. Ești pentru mine cetătoare, unde să mă adăpostesc pururea, că tu ești întăritarea mea și scăparea mea!

4. Dumnezeul meu, izbăveste-nă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celor ce fac strămbătățe!

5. Că tu ești nădejdea mea, Doamne Dumnezeul meu, și în tine am nălăduit din iheretele mele.

6. Pe tine m'am băzut din păstecile măciui mele, dela sănii măciui mele tu ești ocrotitorul meu și en tine mă laud pururea.

7. Ca o arătare am fost pentru mulți, dar tu

ești nădejdea mea cea mare.

8. Să se umple gura mea de laudă ta, ca să lăudă zina slava și mărturia ta.

9. În vremea bătrâneței mele să nu mă lepezi, să nu mă părăsești când vor slăbi puterile mele!

10. Că vrăjănușii mei grăbesc împotriva mea, și cei ce păndești sufletul meu să sfătuiesc și zic:

11. «Părăsiți-l-a Dumnezeul, urmăriți și prințetii, că n'ară cine să îzbucnească!»

12. Nu te depărta de mine, Dumnezeul meu! Dumnezeul meu, vino degrabă în ajutorul meu!

13. Să se rușineze și să piardă cei ce dușmanesc sufletul meu! Cei ce-nu voiesc răul să se îmbrace în ocard!

14. Iară cu pururea voioiu nădăjdui în tine și și voiu aduce tot felul de laude. 15. Gura mea va vesti dreptatea ta, totuși zina va spune facerile tale de bine, al căror număr nu-i mai în minte.

16. Cântă-voi să pătrund puterile tale, Doamne Dumnezeule, și mi voiu aduce amintire de dreptatea ta.

17. Dumnezeule, din iheretele mele tu m'ai povătuit și eu și astăzi văstesc minunile tale.

18. Să nu mă părăsești nici la bătrânețea mele.

19. Ca să vestesc zina neamului acestuia și puterea ta la toți cei ce au să vină!

20. Dreptatea ta, Dumnezeule, se înalță până la ceruri, că lucruri minunute ai făcut; cine este asemenea tie, Dumnezeule!

21. Multe neozuri ai trimis asupra mea, dar înăși m'ai însuflețit și din fundul pământului m'ai scoas.

22. Înalță-mă și mă mantuiește și acum, sezonul mă din adâncurile pământului!

23. Să te voină lauda în psalțire pentru dreptatea ta, Dumnezeul meu. Cântă-voi tie din alătura, sfântul lui Israhil!

24. Cântă-voi tie și se vor bucura buzelile moale și sufletul meu cel măntuit de tine.

25. Ba încă și limba mea totuși zina va vesti dreptatea ta, că ai rușinat și ai umplut de ocară pe cei ce-mi voiesc răul.

PSALMUL 71.

Al lui David.

71 1. Dumnezeule, judecătă tu dă-o regelui, și dreptatea ta fiindu-regelui.

2. Ca să judece drept pe poporul tău și pe săracii tăi în judecată,

3. Înălță munții și adu că oamenilor pace și dezlăurile dreptate.

4. Ca să judece pe săracii poporului și să măntuiesc pe fiili celor nevoiași, iar pe apăsători să-l sucrească.

5. Si se vor teme de tine oamenii din neam în neam, căt va fi soarele și va lumina luna,

6. Ca să se coboare dreptatea ca plouă pe câmpul costit și ca pictura ce face să rodenesc pământul,

7. Ca să înflorească dreptatea în ziile lui și să răbeață băsele căt va sta luna pe cer,

8. Ca să domnească el de la o mare până la alta, și dela râu până la marginile pământului,

9. Ca să-si plece locuitorii pustiului genunchii înaintea lui și vrăjășii lui să lingă tărâna,

10. Ca să-i plătească birregii Tarsului și ai ostrovorilor, și regii Arabiei și ai Sabei să-i aducă daruri,

11. Ca să se închine înaintea lui toți regii și toate popoarele să-i slujească lui,

12. Pentru că va izbăvi pe cel sărac de cel puternic și pe cel lipsit și fără nicio în ajutor.

13. Va avea milă de cel sărac și lipsit și va măntui sufletele celor amăriti.

14. Izbăvi-va sufletele lor de împilare și silnicie, și săngele lor va fi scump înaintea lui.

15. Vină fi și i se vadă aurul Arabei și rugăciunii neconvenit se vor face pentru el și în toate zilele îl vor binecuvânta.

16. În tără va fi belșug de pâine până și pe vârfurile muntelui și holdele se vor pleca sub bătaia vântului, ca pădurea Libanului.

17. Să prin cetăți oamenii vor înflori, cum înflorește iarbă tarinilor.

18. Binecuvântat va fi numele lui în veac și va dura cât va fi soarele.

19. Prin el se vor binecuvânta toate națiile pământului și toate popoarele îl vor ferici.

20. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israhil, singurul care face minuni!

21. Binecuvântă să fie mărirea numelui său, în veac și în veacul veacului!

22. Să slava lui să umple tot pământul! Amen! Amen!

PSALMUL 72.

Al lui Asaf.

1. Cât de bun este Dumnezeu pentru Israhil, pentru cei cu inimă curată!

2. Iar mie puțin de nimic au spălat picioarele, pu-

tin de nu mi-au alunecat pasii,

3. Pentru că am răvănit soarta necredincioșilor, văzând propriașura păcătoșilor,

4. Că n'au nicio suferință până la moarte și sunt plini de sănătate.

5. Cu oamenii la ostenele nu iau parte și nu sunt supuși la necazuri, ca ceilalți oameni.

6. De aceea se înfășoară eu mândria ca eu o podobă și ca și eu un vesmănt se îmbrăcă eu trufia.

7. Obrazul le e umflat de grăsimi și poftele le furnică prin inimă.

8. Înăud de toată lumea și elevetese cu răutate și grăiese do sus.

9. Până la cer își ridică frâiclele și cu limba mătură pământul.

10. De aceea poporul neconvenit se înăudă și și bea nelegiuire din plin, ca apa.

11. Să zice: «Stie oare Dumnezeu? Cel Preaumult are oare cunoștință?»

12. Să iată necredincioșii lui urcă în lumea aceasta și și adună mereu bogății.

13. Zis-am: «Oare, nu în zadar mi-am curățit inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție?

14. Oare, nu în zadar am fost chinuit în fiecare zi și în fiecare dimineață supus la ocăriri?»

15. De aș zice: «Așa voiu socotis», aș fi foarte vinovat înaintea neamului fililor tăi.

16. Gândit-ți am: «Cum ar putea care să privește păcătoarea? Dar aceasta s'a părtuit tare greu pentru mine,

17. Până ce am intrat la altarul lui Dumnezeu și am înțeles sfârșitul păcătoșilor.

18. Pentru vîțeșugul lor darău, îi pui pe căi alunecăsoase și îi lasă să cadă în prăpastie!

19. Cât de repede anajunge la pustire, s'au stins deodată pentru zări-de-licile lor.

20. Ca visul după deșteptare, aşa, Doamne, deșteptându-te, pierzi planurile lor!

21. Când fierbea inima mea și lăuntrul meu mă chinuia,

22. Prost eram înaintea ta,

23. Dar eu purură sunt en tine și tu mă ţii de dreapta mea,

24. Cu sfatul tău mă vei povătu și mă vei primi în slava ta,

25. Căci astăzi do tine pe sine mai am în cor! și cu tine ce-mi mai lipsește pe pământ!

26. De-mi slăbește trupul și inimă, Dumnezeu este tărie inimii mele și partea mea în veci,

27. Că iată, cei ce se deparțează dela tine pier, pierde-vei pe toti cei ce se abat de tine la necredință,

28. Iar pentru mine bine și să mă lipesc de Dumnezu! Să-mi pun nădejdea în Domnul Dumnezeoul meu, ca să vostese tota laudea lui în portile fișei Siomului.

CARTEA A TREIA

tele Sionului, pe care ai locuit!

3. Indreaptă-ți pașii spre aceste dărâmaturi de veacuri, că vrăjimul a sfărămat toate în locașul tău cel sfânt.

4. Vrăjmagii tăi mugese în vremea sărbătorilor tale și în locul steagurilor noastre au pus steagurile lor.

5. Intrat-ai în locașul

73 1. Pe de altă parte am înăud cu total, Dumnezeule, și fumegă mănia ta asupra oilor păstoriei cel sfânt.

2. Adu-ți aminte de adunarea ce din vechime și ai căștigat-o și de secretele moștenirii tale, pe care l-ați răscumpărat, de man-

tin, ca cei ce intră cu to-

poarele în pădure

6. Si iata cu securi și

cu cicoane au stricat firă

erătare toate podobăile lui

7. Ars-ai en foc biserică

ta, și locașul numelui tău

l-au făcut una cu pământul.

8. Si ziceau în inimă lor:

«Să dărâmăm toate!» Si au

ars toate locuințele lui

Dumnezeu din Ierusalim!

9. Semne noi nu mai ve-

dem, nici proorce nu se

mai afli printre noi și ni-

meni nu să fie până când vor

fi toate acestea?

10. Până când, Dumneze-

ule, ne va ocări vrăjina-

sul, și protivnicul va buli

meru numele tău?

11. Pentru că îți tragi-

mâna ta și îrcapă ta?

Seoste-le din sănu-ji și-i lo-

veste!

12. Dumnezeule, împăra-

til nostru, de veacuri ne

lucrezi măntuire în mijlo-

cul pământului!

13. Tu ai despărțit cu

puțere ta marea și ai sfâ-

rănat capetele serpilor în

apa.

14. Tu ai sfârmat capul

balașului și l-ai dat spre

mâncare locuitorilor pustiu-

lui.

15. Tu ai seos izvoare și

râuri din stâncă și ai secat

râurile cele mari!

16. A ta este ziua și a

ta este noaptea, tu ai fă-

cut lumina și soarele,

17. Tu ai așezat toate

hotarele pământului, vară

și iarna, tu le ai rănduit,

18. Adu-ți aminte, că

vrăjinașul necinstește pe

Domnul, și poporul ei smin-

tit hulege numele tău!

19. Să nu dai ființelor

safleturii ce să mărturisească,

și viața sacerdilor tăi n' o

ură mereu!

20. Căuta la așezământul

tău, ca să-ți umplă de

sălașuri și neglijuri toate

ascunzătorile tări!

21. Că împlăt să nu se

întoarcă rușinat, săracul și

cel neajuns să dev slavă nu-

melui tău.

22. Scădă, Dumnezeule,

și apără lucrul tău! Adu-ți

aminte de ocară cu care

meru te ocărăște cel fără

de minte!

23. Nu uita strigătele

vrăjinașilor tăi și răzvă-

treșii protivnicilor tăi, care

meru se ridica împotriva

ta!

PSALMUL 74.

Al lui Asaf.

1. Slăvi-te-vom, Dum-

nezeule, slăvi-te-vom!

Chenă-vom numele tău și

vom vesti toate minunile

tău!

2. Căci tu ai zis: «La

tempul hotărât, voi judeca

cu dreptate».

3. Atunci pământul se va

cutremura cu toți cei ce

trăiesc pe dânsul, dar eu

voiu întări stâlpii lui.

PSALMII, 74, 75, 76.

4. Celor mândri le voi

zice: Nu va mândriți! Si

celor răi le voi spune: Nu

vă ridicăți capul!

5. Nu vă ridicăți dar

fruntea și nu grăbi cu tru-

fie împotriva Domnului!

6. Căci nu dea răsărit

sau dea spus, nu din pu-

stie sau din munte vine a-

jutorul.

7. Ci Dumnezeu singur

este judecător și el pe unul

mai mult și pe altul suveran.

8. Domnul tine în mâna

palarium, în care spumează

vin plin de amestecătură.

9. și când îl varsă el și

îl despartă pâna la fund,

beau din el toti păcătoșii

pământului.

10. Iară cu voiu vesti pu-

rurea acestoia lucru și voi

lândă pe Dumnezeul lui Ia-

cov.

11. Sfârâma-voi fruntea

celor răi, iar fruntea drepti-

lor se va înăluța.

12. Că el domoleste mă-

nini domitorilor și îl întri-

cosat pentru regii pământu-

ului.

PSALMUL 75.

Al lui Asaf.

1. Cumoscut este Dum-

nezelul în Iuda, în Is-

rael mare este numele lui!

2. Cortul lui a fost în

Salim, și locuința sa este

în Sion.

3. Acolo a sfârmat el

săgotile și arcul, paviză și

salia și armele de războu.

4. Străduit și putoric

te-ai urătat tu, în același

moment ai războinicilor.

5. Prădușă au ajuns ace-

PSALMUL 76.

Al lui Asaf.

1. Cu glasul meu cî-

șe împingești!

Totii ei

dimprijorul lui să aducă

daruri Dumnezeului celui

întricosat!

2. Că el domoleste mă-

nini domitorilor și îl întri-

cosat pentru regii pământu-

ului.

3. In ziua necazului meu

am căutat pe Dumnezeu

noptea mi-am întins mă-

nieu mereu spre el și surfe-

tu meu nu vrea să se mă-

găie.

3. Adusu-mi-am aminte

săturiți, căci li se dăse du-

pă dorirea lor,

30. Dar nu le trecuse în-

că poftă și mânărcarea era

făcută în gura lor,

31. Când se sprinse asupra lor mână lui Dumnezeu

și l-a ușis pe cei mai

tari dintre ei, dehorita pe

cei mai de seamă din li-

nerii lui Israel;

32. Dar el i tot au mai

plăcută și n'au crezut în

minunile lui,

33. Atunci el le-a stîne-

zilele ca o suflare și anii

prinț'un sfârșit neașteptat.

34. Si când li iovașeu cu

moartea, îl căută și se

grăboană să se întoarcă la

Dumnezeu,

35. Ișii aduceau aminte

că Dumnezeu este scăparea

lor și izbăvitorul lor este

Cel de sus.

36. Dar îl înselau cu bu-

zele lor și cu limba lor îl

mineau,

37. Căci înimă lor nu era

dreaptă înaintea lui și ei

nu erau credințoși așeză-

mântului lui.

38. Dar el, Cel pururos

milostiv, care iată nedrep-

tatea și nu adrobeta în-

dată pe păstoasă n'a trece-

at și potoli mână și nu

s'a lasat stăpânit de urgia

sa,

39. Ci și-a adus aminte

că trop crunt, suflare ce tre-

ce și nu se mai întoarce.

40. De căte ori i-eu amă-

rit în pustie și l-a mânăsit

în tără cea nelocuită!

41. N'au content de a i-

năti pe Dumnezeu și de a fi-

țărată pe Sfântul lui Israel,

42. Căci uitaseră puterea

bratului lui și zina în

carcasa scosese din robie,

43. Uităsere de semnele

po care le făcuse în Egipt

și de minunile lui cele din

campul Toan,

44. Când profăcu se ră-

rurile vrăjimânilui în sânge,

ca să poată bea apă,

45. Când trimisese asupra

acestoru muște ca să-i

înțepă și broaste ca să-i

piardă,

46. Le dăduse roadele la

omizi și hodelile muncite de

ei la Rienste,

47. Bătuse viile lor cu

brâni și pomii lor cu grin-

dină,

48. Cu grinđină le ucise

turnele și vitale lor

cu fulgere,

49. Trimisese asupra lor

mâniile sale, întime, urgle

și prăpădenie, solie

de fugeri răi,

50. Dădușe drum slobod

mânică salc nemântindu-le

suflotile delă moarte, nici

vîtele lor delă clumă,

51. Lovise pe toți întâi

născuți în Egipt, pârga ru-

tei din corturile lui Ham,

52. Si ridicase pe poporu-

rii său, ca pe niște oi, și-l

povătoise ca pe o turmă

în pustie,

53. Il povătuise nepri-

PSALMII, 77, 78.

65

mejduit și fără teamă, iar

un viteaz după betie,

66. Si a lovit pe vrăjma-

șii săi în flăcă, acoperindu-i

cu ocară vesnică,

67. Totuși a lepădat cor-

ul lui Iosif și seminția lui

Efraim n'a ieșit,

68. Ci a aleas seminția lui

Iuda, muntele Sionului, pe

care l-a iubit

69. Si a zidit templul său

măret ca cerul și trăine-

pe vîcă ca pîmântul

70. Si a făcut să se a-

legeă David, po care l-a

iubit dela turmale de o-

71. Din mijlocul oilor l-a

adus, ca să pasă pe Isra-

el, moștenirea sa

72. Si David l-a păstorit

cu inimă înțeleaptă și cu

mană preicopă la povă-

tuit.

PSALMUL 78.

Al lui Asaf.

78. 1. Dumnezeule, păga-

ni! nu năvălit în mo-

ștenirea ta, păngărit-ai bi-

scricea ta cea sfântă și le-

rusulimul l-au prefațent în-

tr-o moște de moloz.

2. Dat-ai trupurile alui-

torilor tăi să le măñâne-

pasările corbului și căru-

ile enviozilor tăi le-au dat

fierelor pământului.

3. Vărsat-ai săngele lor

ca spa împrejurul Ierusalim-

ului și nu era cine să-i in-

größe.

4. Ajuns-ai ocară veci-

de Dumnezeu și m'am cunoscut, gândit-m' am la el și sunfetul mi se istovestea.

4. Nu pot nici ochii să-i închid, de neînțește nu pot grăbi.

5. Cugetă-am la zilele cele de demult, la anii vacanților trecentă m'am gândit.

6. Mă gândeam noaptea în inimă mea, socoteam și sunfetul meu se întrăsa.

7. «Au doară m'a lepădat Domnul pe vecie! Au nu și va mai arata bunăvoiea sa!»

8. Au doară înținut-mă în măini pe toateană și curvătul și l-a curmat pe vecii vecilor!

9. Uitat-oare Dumnezeu să mulțumeșă și în inimă sa și-a inclus oare îndurarea?

10. Zis-am atunci: «Aceaștea este durerea mea, că dreapta celui de sus nu-mi mai e ocrotitoare.

11. De-mi aduc amintire de lucrurile Domnului, de-mi aduc amintire, Dumnezeule, de minunile tale cele de demult.

12. De cuget la toate lucrurile tale și de pătrunzări faptele tale cele mari,

13. Văd că sfântă este calea ta! Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești, Dumnezeule, cel ce faci minuni!

14. Cunoscută ai făcut puterea ta prin popoare și ai mantuit cu brâul tău

pe poporul tău, pe fiili lui Iacob și ai lui Iosif.

15. Văzut-te-ai apelo, Dumnezeule, văzut-te-ai apelo și s'au temut, cunoscutește adâncurile.

16. Norii au vărsat ape, dat-ai norii gheas, și sagețile tale au surbat.

17. Glasul funerului tău a răsunat în boltă cerească, fulgerele au luminat lumenă și pământul s'a căzut și s'a extremeruat.

18. Post-a calea ta prin mări și cărăriile tale prin apările cele mari și următoare nu s'au cunoșteut.

19. Povățuit-ai ca o turmă pe poporul tău, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

PSALMUL 77.

Al lui Asaf.

1. Ia amintire, poporul meu, la legea mea, pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele,

2. Că am să rostesc pilde en gura mea și am să verific cuvinte adânci din trecut.

3. Căte am auzit și am aflat și căte părinții noștri și căte povestiri noastre au povestit,

4. Nu le vom ascunde de copiii lor, ei vom vesti nemului ce vine slava și puterea Domnului și faptele lui cele minunate,

5. Căci el a ridicat mărturie în Iacob și le-a pus în Israel și a poruncit pă-

rintilor nostri să le vestească copilloi lor,

6. Ca să le știe nemul ce vine și copiii ce se vor năște să le povestescă copilloi lor,

7. Ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite încrederile lui Dumnezeu, ci să păzească poruncile lui.

8. Să nu fie, ca părinții lor, nem răzvrătitori și îndărătnici, neam cu înină năstatoriști și cu suflet necredincios lui Dumnezeu.

9. Fiii lui Efrem, înarmăți cu arcuri, au întors spatele la vremea de războlu.

10. Si n'au păzit așezământul lui Dumnezeu și legea lui n'au vrut să urmeze,

11. Ci au uitat facerile de bine ale lui și înzumurile ce le-a arătat el,

12. Căci el făcuse minunătia părinților lor, în pământul Egiptului, în câmpul Toan.

13. Desfășuse mare și le deschise drum, făcuse apele peretei la dreapta și la stânga lor.

14. Si-i povățuise zina eu nor și cătă noaptea cu lună de foc.

15. Apoi în pustie despicase stâncă și-i adăpase ca dintr-un adânc mare,

16. Din stâncă făcuse să făsească pârsie și apela se vărsaseră ca niște râuri

17. Si au adăus ei a pă-

cătu si a mânia pe Cel de sus în pustie.

18. Ispitit-ai pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după pofta lor,

19. Cartit-ai împotriva lui Dumnezeu și au zis: «Putea-va care Dumnezeu să gătească masă în pustie?»

20. Îată a lovitură stâncă și a cură apă și s'a vărsat ca niște râuri, putca-va el care să ne dea și pâine, sau să gătească și carne porcului său?»

21. Au zis Domnul aceasta și s'a amplut de mânică, fec să a aprins aspră lui Iacob și s'a stârnit urgia aspră lui Israhil.

22. Pentru că nu s'au încrezut în Dumnezeu, nici n'au nădăjduit în ajutorul lui.

23. Si a poruncit el noilor de sus și a deschis porțile cerului.

24. Si le-a plouat mană să mănușince, dat-ai poporului său pâine cerească,

25. Pâine îngerească a mânecat omul și le-a trimis bucate până la satiu,

26. Căci a stârnit sub cer vânt delă răsărit, cu puterea lui a adus vântul de miazăzi.

27. Si a plouat peste ei carne ca pulberea și pasări sbrăzătoare ce nisipul mării

28. A făcut să cadă în mijlocul taberei și împrejurul colibierilor lor.

29. Si au mâncaș și s'au

nilor noștri, batjocura și râsul celor cîmprejurul nostru!

5. Până când, Doamne, vei fi tot mănoș! Până când va arde ca focul măni ta?

6. Varsă-ti mânia pesto neamurilo, care nu te cu-nose și peste împărățile, care în chiamă numele tau!

7. Că acelea ai măncat pe Iacob și ai putut locu-întă lui.

8. Nu ne socoti nouă pă-catele părintilor noștri, ci de grab să ne întăpîne îndurările tale, că sunton peste măsuții urmăriți.

9. Ajută-ne, Dumnezeule, mănuitorul noștru, pentru slava numelui tău! Izbăve-ște-ne și no iată păcatele pentru numele tău!

10. La ce să zici pă-gă-nii: «Undo este Dumnezeul lor!» Sub ochii noștri să se facă cunoștință între păgăni răzluuarea sângeli-vărat al robilor tăi!

11. Suspinea celor incă-tuști să ajungă până la tine și păzește cu bratul tău cel puternic pe cei ră-duri la moarte!

12. Întoarecă înșepti, în sănătatea vecinilor noștri, bat-jocurile cu tăluau aruncat și, Doamne!

13. Iată noi, poporul tău și oile păsunii tale, tu vom mări puterea, pe tine și vom vesti lauda ta din neam în neam.

PSALMUL 79.

Al lui Asaf.

79. 1. Păstorul lui Israel, pleacă-ti urechea! Cel ce pasti pe ai lui Iosif, ca pe o turmă, arătă-te!

2. Cel ce sezi pe heruvimi, destepă puterea ta, înaintea lui Efraim și a lui Ve-ramiam și a lui Manase și vino, că să ne mănuștești pe noi!

3. Ridică-te iar, Dumnezeule, arătă-ne fața ta și ne vom mărtuși.

4. Doamne, Dumnezeul ostirilor, până când te vei mănia pe rugăciunea popo-rului tău!

5. Că ne hrănesti cu pâine de lacrimi și cu lacrimi ne adjuți din balsug!

6. Lăsatu-ne ai să fim nedreptății de vecinii no-stri și vrăjnașii noștri își bat joc de noi!

7. Dumnezeul ostirilor, ridică-ne iar, arătă-ne fața ta și ne vom mărtuși!

8. Din Egipt ai mutat via aceasta și ai îsgonit acamuri, ca să o sădești.

9. Pregătit-ai pentru ea loc și ai înfipt rădăcinile ei și ca să umplă țara a-cesata.

10. Acoperi-a muntii umbra ei și vițele ei erau ca cedrii lui Dumnezeu.

11. Întinsu-șă ea coar-dele până la mare și lăsa-ri ei până la râu Eufra-tului.

PSALMUL, 79, 80.

67

12. Pentru ce ai surpat gardul ei, de o fură totă cei ca trece pe vale,

13. De o rămă mistrețul din pădure și fiarele cele din câmpie o puse?

14. Dumnezeul ostirilor, întoarcă-te dar și căută din cer și vezi și cercetează via aceasta,

15. Pe caro a sădit-o dreapta ta și o dosavârsește pe caro ei și vălăstarul pe care l-ni ales.

16. Că e arăs cu foc și tătăș și de certarea fetei tale pieră totă,

17. Mâna ta să sprijinească pe omul dreptei tale și pe fiul omului pe care l-a-i ales.

18. Să nu ne vom mai de-părta dela tine! Dă-ne viață și vom chema nu-mole tău!

19. Doamne, Dumnezeul ostirilor, ridică-ne iar! Arătă-ne fața ta și ne vom mărtuși!

PSALMUL 80.

Al lui Asaf.

80. 1. Cantati cu bucurie 80 lui Dumnezeu, fără noastră! Înălțați strigătul de bucurie Dumnezeului lui Iacob!

2. Cântați căntecel! Ba-tei totul! Loați harfa și alăuta cea dulă la vies!

3. Sunați din trâmbită la luna nouă, la luna plină, la ziua cea vestită a sărbătorii noastre!

4. Că pentru Israel a-cesta a lege și poruncă a Dumnezeului lui Iacob.

5. Aceasta a asezat-o el mărturie pentru Iosif, când a ieșit acesta din pământul Egiptului, unde a auzit grani în limbă neconos-cută.

6. «Înătăti-am luat povara din spinuri și măiniile îți sunt scutite de cărat cu cosul.

7. In neacazul tău m'ni chemat și te-am izbăvit, din mijlocul tunetelor te-am auzit și te-am cercetat la apa Meriba.

8. Ascultă, poporul meu, și te voi sărat! O, de m'ni asculta, Israele!

9. Să nu ai Dumnezeu străin, nici să nu te fiechini la alti dumnezei!

10. Că eu sunt Domnul Dumnezeul tutu cel ce te-am sesos din pământul Egiptului, deschideți gura și o voiați umplea,

11. Dar poporul meu n'a-ascultat glasul meu și Is-rael nu mi s'a supus.

12. De aceea i-am lăsat în îndărătmecia inimii lor, ca să umblo în cugtele ini-mii lor.

13. De m'ar fi ascultat poporul meu și de ar fi umblat Israel în căile mele,

14. Corând aș fi smerit pe vrăjnașii lor și mi-aș fi îndreptat mâna mea a-supra celor ce-i necăjești.

15. Cei ce urăsc pe Dom-

nul s'ar fi gradurat înaintea lor, iar forcirea lor ar fi fost respină.

16. I-aș fi hrănit cu grăsime de grâu și cu miere din stâncă însă fi săturat.

PSALMUL 81.

Al lui Asaf.

81. 1. Stătuța Dumnezeu în adunarea judecătorilor și în mijlocul lor judecă pe judecători, și zice:

2. «Până când veți judeca nedrept, și veți partini pe cei răi!»

3. Dați dreptate orfanului și celui slab, săracului și celui neacăjuit fațoile dreptatei!

4. Istăvăti pe cel lipsit și pe nevoiași și scăpați din mâna păcătosului!»

5. Dară ei nu vor să stie, nici să priceapă, ci bărbătești să intențești și de aceea se sfîrscină toate rândurile în tară!

6. Eu am zis: «Suntemi dumnezei, toți sunteți filii Celui de sus;

7. Izvorăi ca niste oameni muriti și cădeți ca oricare din boieri!»

8. Scădă, Doamne, de judecă pământul, că toate popoarele sunt ale tale!

PSALMUL 82.

Al lui Asaf.

82. 1. Dumnezeule, nu tăcești Nu tăcea nici te odihni, Dumnezeule!

2. Că iată vrăjinașii tăi

s'an întărătat și ei ce te urăse și au ridicat capul.

3. Urăsește planuri împotriva poporului tău și se sfântuiesc asupra celor crotiți de tine.

4. Zis-ai: «Venite să-i sărpiți dintr-o popoare și să nu se mai pomenească numele de Israël!»

5. Sfatuști-său cu toții împreună și s'au unit împotrivă ta:

6. Curturile lui Edom și Iuda, Moab și Agareni.

7. Ghebal și Amon și Amalec, Filistineni cu locuitoarii Tirului.

8. Asur încă s'a unit cu ei și s'a dat mâna cu filii Lot.

9. Făcăt eu dânsă cum ai făcut eu Madiam, eu Sisera și Iabir la răul Kison,

10. Care, pierduți înind în En-Dor, au ajuns îngrăsimântea pământului.

11. Făcăt eu mai-marii lor, cum ai făcut cu Oreb și cu Zeob și cu povățitorii lor, ca și cu Zeban și cu Salmon.

12. Căci același au zis cândva: «Să punem stăpânoire pe locașurile lui Dumnezeu!»

13. Dumnezeul meu, fă-i ca praful în vânt, ca pleava înaintea vîtorului!

14. Cum arde focul pădură, cum dogorește părjenii munții,

15. Așa să-i urmărești cu

vîforul tău, și cu vîjelia înainte tale să-i umplă de groază!

16. Acoperă fața lor cu oscări, ca să caute numele tău, Doamne!

17. Să se rușineze și să piari!

18. Să să cunoască ei că Domnul e numele tău și că numai tu ești Cel Pre-

nat pe care îl poți să-l cunoască!

19. Să se rușineze și să piari!

20. Dumnezeule, apără-

torul nostru, pleacă-te, și

căută fața unsului tău!

21. Căci mai bine o zi în

curtile tale, decât mii între străini; voiose mai bine să

fii loată la pragul casei

lui Dumnezeu, decât să locu-

se în locuințele păcăto-

rilor.

22. Căci soare și scut e

Dumnezeu. Domnul dă har

si mărire, și pe cei ce umb

bă în neprăznire nu-i lip-

seste de niciun bine.

23. Doamne, Dumnezeul

puterilor, ferici-te omul

ce nădăduiește în tine!

PSALMUL 83.

Al fililor lui Core.

83. 1. Căt sunt de dorite locuințele tale, Doamne al puterilor!

2. Sufletul meu susțină și tanjește după curțiile Domnului. Inima mea și carne mea se istovesc de dorul Dumnezeului celui vin.

3. Pasăruca și-a găsit

șie și casă și rândunica cuih

pon-ru pui săi,

4. La altă parte, Doamne

al puterilor, împărătm

neu și Dumnezeul meu!

5. Fericie de cei ce locu-

ește în casa ta, căci ne-

contentim te pot lăuda!

6. Fericie de omul pe ca-

rel ajută tu și de cei ce

cunoște cărările tale!

7. Căci când străbat ei

vala, pustie, o prefac în

loc plin de izvoare și ploaie

o acoperă de binecuvântare

8. Să treacă din putere

în putere, se infățează în

Dumnezeu în Sion.

9. Doamne, Dumnezeul

puterilor, ascultă rugăciu-

nea mea! Pleacă-ți urechea, Dumnezeul lui Iacob!

10. Dumnezeule, apără-

torul nostru, pleacă-te, și

căută fața unsului tău!

11. Căci mai bine o zi în

curtile tale, decât mii între

străini; voiose mai bine să

fii loată la pragul casei

lui Dumnezeu, decât să locu-

se în locuințele păcăto-

rilor.

12. Căci soare și scut e

Dumnezeu. Domnul dă har

si mărire, și pe cei ce umb

bă în neprăznire nu-i lip-

seste de niciun bine.

13. Doamne, Dumnezeul

puterilor, ferici-te omul

ce nădăduiește în tine!

Al fililor lui Core.

PSALMUL 84.

84. 1. Milostivitu-te-ai,

Doamne, spre tara ta

si ai întors din robie po ai

fui Iacob.

2. Nedreptățile poporu-

liu tău le ai iertat și ai ac-

operit toate păcatele lui.

3. Potolit-ți ai totă ma-

nina ta, și aprinderea urgiei

ta ai abăut-o.

4. Rădică-ne iar, Dumne-

zeul măntuirii noastre, și ti

abate mânia ta dela noi!

5. Au dorit pururea vei

fi nădădui po noi! Sau vei

intinde mânia ta dela neam

la neam!

6. Nu vei dăruia oare

iarăși viață, ca poporul tău

șă se bucură de tine?

7. Arată-ne, Doamne, mila

ta, și măntuirea ta dăne-o!
8. Asculta-vou ce-ni va spune Domnul Dumnezeu, ei va vesti pacea peste poporul său

9. Si peste slugile sale credincioase, dar să nu se mai întoarcă la nebunia lor.

10. Aproape este măntuirea de cei ce se tem de dânsul și slava sa se va sălăbi în jara noastră.

11. Mila și adevărul se vor întâmpina, dreptatea pacea se vor sărua.

12. Adevărul din pământ va răsări și dreptatea din cer va privi.

13. Domnul va revârșa bucurătarea sa și pământul nostru roadă și va da.

14. Droptatea va merge înaintea lui și va găti călea pentru pasii săi.

PSALMUL 85.
O rugăciune a lui David.

85. 1. Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și nețețit sunt eu!

2. Păzește sufletul meu, că sunt credincios înaintea ta, măntuște, Dumnezeule, pe robul tău, cel ce nădăjduște în tine!

3. Ai multă de mine, Doamne, căci către tine strigă totă ziua!

4. Veselăste sufletul robului tău, căci către tine, Doamne, înaltă sufletul meu!

5. Ca bun și milostiv ești tu, Doamne, și mult

indurat către toți cei ce te chiamă pe tine.

6. Asculta, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cereștil mele!

7. La vremea de necez către tine am strigat și m'au suzit, Dumnezeule!

8. Nu este alt Dumnezeu ca tine, Doamne, nici lucherii ca lucherile tale!

9. Toate națiunile căte ai făcut vor vani și se vor inchinde înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău!

10. Că mare ești tu și faci minuni și numai tu singur ești Dumnezeul!

11. Învăță-mă, Doamne, căle talo și voi merge în iudevărul tău! Întărește în sufletul meu frica de numele tău!

12. Doamne, Dumnezeul meu, lăuda-te-vou din totă puterea mea și pururea voii cu slavă numelui tău!

13. Că mare este mila ta spre mine, că ai izbăvit sufletul meu din fundurile îndului!

14. Dumnezeul, seculatul său cei mândri aspru mea și cei răzvrătiți, căută sufletul meu, fără să se uite la tine!

15. Dar tu, Doamne, Dumnezeul îndurării, cel milostiv, îndehing răbdător, bău și adevărărat,

16. Căută spre mine și mă milăște! Dă slugii tale înărtăță și mă măntuște pe fiul slujnicului tale!

17. Arată-mi semnul bunăvoiței tale, ca să vadă cei ce mi urăsc și să se rușineze, că tu, Doamne, mi-ai ajutat și m'au măngâiat.

PSALMUL 86.

Al fililor lui Corie.

86. 1. Temeliile Ierusalimului sunt așezate pe muntele cel sfânt. Domnul iubește porțile Sionului și mult deosebit locurile lui Iacob.

2. Lucruri slăvite se spun despre tine, ceteata lui Dumnezeu!

3. Pomeni-vei printre cei ce te cunoște de Raav și Babilonul, întă Filistei și Tirul cu Etiopia vor zice: «Cutare s'a născut acolo».

4. În de Sion se va zice: «Cutare bărbat s'a născut într-însul că înusui Cel de sus și întărît pe dânsul».

5. Domnul serie în carte poparelor: «Cutare s'a născut acolo».

6. Cei ce căntă și ei ce dăinuiesc strigă: «În tine sunt toate înzvările bucuriei mele!»

PSALMUL 87.

Al fililor lui Corie.

87. 1. Doamne, Dumnezeul măntuirii mele, ziu și noaptea strigă înaintea ta!

2. Să patrundă rugăciunea mea până la tine! Pleacă urechea ta la ruga mea!

3. Căci s'a săturat de nezăuri sufletul meu și viața mea s'a apropiat de iad.

4. Socotit sunt cu cei ce se coboară în mormânt și am ajuns ca un om fără putere, aruncat laolaltă cu cei morți.

5. Ajuns-am ca nești ce zac în morminte, care au fost lepidate de mâna ta amintirei.

6. Aruncat-m'ai în groapa îndului, intră înțunecare și în umbra morții.

7. Apăsată mănișă ta a-supra mea și toate valurile tale le-ni adus asupra mea.

8. Depărtați ai pe cunoștință mea dela mine și urtați m'ai făcut înaintea lor.

9. Strâmboră sunt și nu văd nicio scăpare, ochii mei au slabit de suferință.

10. Strigăt-am către tine, Doamne, foată zina și am făins către tine măiniile moale.

11. Oare pentru cei morți vei face minuni, sau morții se vor scula și to vor lăuda?

12. Povestiră oare în mormânt mila ta și droptatea ta în locașul străcunii?

13. Cunoaște-se vor onore minunile tale întră înțunecare și adevărul tău în pământul uitării?

14. Dar eu, Doamne, către tine am strigat și rugăciunea mea disdeșdemănează te-va întâmpina!

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și-i în-

tarci fata ta dela mine?

16. Nechit și chinuț sunt eu din tineretele mici, apăsat de bătăile tale și turzurat.

17. Trecut-ai peste mine urgiile tale și amenințările tale să iștovesc.

18. Toata ziua mă împre-

soără ele ca apa și toate mă potopesc deodată.

19. Dejurat-ai dela mine pe prietenii și pe cunoștuți mei și cel deaproape, și mei s'au făcut nevăzuți.

PSALMUL 88.
O invitație a lui Etan Ezrahitianul.

88. 1. Mielele tale, Doamne, ne, în veac le voi lăuda, vostă-voi adesea rău cu gura mea din neam în neam.

2. Că pe vedi ai întemeiat mila și ai așezat în coruri adovărul tau, când ai zis:

3. „Incheiat-am așeză-

mânt cu alesul meu și m'am jurat robului meu David,

zicând:

4. Neamul tau și voi intări pe vedi și voi în-

tări secanul tau din neam în neam.

5. Cernurile mărturisesc minunile tale, Doamne, și adunarea sfintilor mărtu-

răște adovărul tau,

6. Că în ceruri cine e a-

semenea Domnului, sau

prinții fiilor lui Dumnezeu-

cine se va asemăna lui?

7. Dumnezeu e prea-

rit în statul sfintilor, mare și înfricoșit este peste toti cei împrejurul lui!

8. Doamne, Dumnezeoul puterilor, cine e asemenea tiei? Taci, esti, Doamne, și adovărul tau e împrejurul tau!

9. Tu înfricoșezi salba-

ticia mărilor, când se ridică valurile ei, tu le potolești.

10. Tu ai batut Egiptul cu un neputincios și cu brațul tău, cel care a risipit pe vrăjmași tăi.

11. Ale tale sunt cerurile și pământul este al tau, tu ai întemeiat lumea împre-

nă cu toate cele dintr-însa.

12. Tu ai făcut mișă-

noaptea și amiază, Taborul și Ermonei se bucură în numele tau.

13. Brațul tau e puter-

nic, tare e mâna ta și

dreapta ta ridicată.

14. Judecata și drepta-

tea sunt temelile tronului tau, mila și adovărul merg înaintea ta.

15. Fericire de poporul ca-

re cunoaște glasul trâmbi-

tei și umbra intru lumină

fetei tale, Doamne,

16. Căci se va bucura

meruv întru numele tau și

cu dreapta ta se va lăuda,

17. Că tu ești podoba ba-

puterii lui și prin bună-

voința ta se va înfăltă frun-

tea noastră,

PSALMII, 88.

18. Domnul este scutul nostru și regelul nostru este sfântul lui Israel.

19. Grăbit-ai carecând în vedenie unuia sfânt al tău, zicând: «Eu am dat ajutor viteazului și am înălțat po-

alesul poporului meu.

20. Aflat-am pe robul meu David și cu mirul meu cel sfânt l-am uns.

21. Fi-va mâna mea cu dânsul și brațul meu îl va întări.

22. Vrăjinașul nul va birui, nici cel rău nul va apăsa.

23. Sfârâma-voiu, înain-

tea lui pe vrăjmași lui și

voiu bate pe cei ce-l urase,

24. Adovărul meu și mila

mea vor fi cu dânsul și

frantele lui se va mală

Prin numele meu.

25. Pune-voiu mâna lui

peste mare și peste râori

dreapta lui.

26. El îmi va zice: Tu ești

tatăi meu, Dumnezeul meu

și cetățea mea de măntuire!

27. Iar eu îl voi face

înălțul născut al meu și

cel mai înalt dintre regii

pământului.

28. Păstra-i volu pe tot-

deauna mila mea și așeză-

mântul încheiat cu el va fi

neschimbător.

29. Prelungi-voiu în veac

semînția lui și tronul lui

va dura cât zilele cerului.

30. Da vor părăsi fiii lui

legea mea și nu vor umbila

după poruncile mele,

31. De vor cădea așeză-

mântul meu și nu vor păzi

poruncile mele,

32. Lo voi pedepsii fără-

de legile cu toțigul și ne-

dreptatea lor cu bătăi,

33. Iar mila mea nu o

voiu lui dela dânsul, nici

nu-ni voiu schimba credin-

cioasa mea.

34. Așezămantul meu nu-l

voiu rupe, nici nu voi

schimba ceea ce a ieșit din

gura mea.

35. Odăță ce m-am jurat

pe sfântenia mea, mintă voi

en orele lui David?

36. Seminția lui va ră-

mânea în veac și seculul

lui va fi înaintea mea ca

socarele.

37. Avea-va târzie deapu-

ruri ca luna și în ceruri

mărturie credințoasă,

38. Dar acum ai lepidat

si ai urgizit pe unsul tau,

pentru că to-ai măniat pe

dânsul.

39. Nescocit-ai așeză-

mântul încheiat cu rob

tau și ai aruncat la pă-

natul coroane lui.

40. Toate zidurile lui le-ai

sfărămat și ai prefăcut în

ruină toate cetățile lui

41. Si toti cei ce treac pe

cale il jefuiesc, ajusă de

râsei vecinilor sai.

42. Înalțat-ai dreapta

vrăjinașilor lui și pe toti

provinciile lui i-ai bucurat.

43. Asefușul săbiei lui

l-a întărit și în răboiu

nu-l-a întărit.

44. Luat-ni dela dânsul di pământul și lumea, din strălușirea și tronul lui I-ai doborit la pământ.

45. Zilele venacului lui le-ai scurțat și l-ai acoperit do rușine.

46. Până când, Doamne, te vei tot asundea? Până când va arde ca focul mănia ta?

47. Adu-ți aminte, ce este veacul meu. Oare în desert și zidit pe totii fiii oamenilor?

48. Care din oameni a trăit și n'a văzut moartea? Cine și-a izbăvit sufletul din mâna iadului?

49. Undo sunt, Doamne, fidurările tale de altădată, pe care le-ai juruit lui David întru adeverări tăi?

50. Adu-ți aminte, Doamne, de mojoscarea robilor tăi, po care o porc în sfânliment, și de octriile multor nemicii?

51. Vezi, Doamne, cum ocărasc vrăjmașii tăi și cum batjocorește armele unui-tău.

52. Binecuvântat fie Domnul în veac. Amen. Amen.

PSALMUL 89.
O rugăciune a lui Moise,
omul lui Dumnezeu.

89. 1. Doamne, tu ai fost sciparea noastră din neam în neam.

2. Mai înainte de a se naște munții și de a se zi-

venieva vesnicilor, tu ești Dumnezeu.

3. Tu întorce pe muritori în tărâna și zici: «Întoarcă-vă, filii oamenilor, în nimicul de unde ați ieșit!»

4. Căci înaintea ochilor tăi min de sni și ea zina de ieri ce a trebat și ea o strajă de noapte.

5. Ca un suvoiu îi ieș și vinea lor și ca un vis, ca iarbă, ca râsare dimineață,

6. Ce râsare dimineață și infloreste, iar seara se taio și se naște.

7. Așa ne mistuim și noi de mânia ta și pierim în fața urgiel tale,

8. Când pui fără-de-legile noastre înaintea ta și cele tăinuite ale noastre sub lumenii fetelor tale.

9. Toate zilele noastre s-au scurs în mânia ta și anii ni se pierd ca un sunet,

10. Zilele vieții noastre sunt sapteleci de ani, iar pentru cei mai tari optzeci de ani, iar ca este mai mult nu-i decât osteneală și dure.

11. Așa trice viața noastră, iute și sburănum cun sboară pasăren în văzduh.

12. Cine să te putere mânie tale și cine seocote urgia ta după teama datorită tiei?

13. Învăță-ne dară așa să seocote zilele noastre, ca să dobândim înimicul înaleaptă.

14. Întoarce-te, Doamne! tru anii în care am suferit necazurile!

15. Milostivește-te spre robi tăi!

16. Umple-ne dimineață do mila ta și ne vom bucura, veseli-ne-vom în toate zilele vieții noastre.

17. Caută spre robi tăi, spre lucrurile tale și îndrepătează pe fiili lor!

18. Doamne, Dumnezeul nostru, să fie binecuvântarea ta peste noi! Povățuește minile noastre la luncă și desăvârșește luncul minilor noastre!

CARTEA A PATRA

PSALMUL 90.

O cântare de laudă a lui David.

90. 1. Cel ce locuiește sub acoperîmântul Cehii Preostimă și odihnește sub umbra celui atotputernic,

2. Zi către Domnul: «Tu ești sciparea mea, tu esti apăratul și Dumnezeul meu în care nădjuiesc eu!»

3. Că il te izbliște de lațul vântătorului și de molina uigătoare,

4. Cu ponele sale te umbrește și sub aripile lui esti seutit de primejdile, că aderă vîrul lui și senti și pavâză.

5. Nu te vei teme de nălucă noaptei, de săgeata ce sboară zina,

6. De ciuma ce se ineubeză în negură și de molina ce bârnește în miazăzi,

7. Cădca-vor mii la stânga ta și la dreapta ta zeci de mii, iar de tine moarte

pe se va apropia,

8. Ci vei căuta cu ochii tăi și pedepsești păcătoșii vei vedea,

9. Întruță și zis: «Domne, tu ești sciparea mea, și tăi ales de liman pe Col Preainalt,

10. De acasă niciun râu nu te va ajunge și boala nu se va apropia de casa ta,

11. Că el a poruncit îngrijitorii săi să te păzească în toate căile tale

12. Si pe mâini te vor ridica, ca să nu se lovească de piatră piciorul tău,

13. Peste aspidul și valișile vei păsi și vei cădea peste lei și peste balauri,

14. «Pentru că mă înbit, îl voi ierbăvi», zice Domnul despre tine. «Apără-l-voi, că a cunoștește numele meu,

15. Când va striga către mine, îl voi auzi și la vreme de nevoie voi fi cu dânsul, mântuial-voi și-l voi preamări,

16. Încărcel-voi de zile multe și-i voi arăta lui măntuirea mea».

PSALMUL 91.
Al călărit pe vremea lui Ezechie.

91. 1. Bine este a findă pe Domnul și a canta numele său. Proclamează!

2. A vesti dimineața' măla ta și adevărul tău în totă noaptea.

3. Cu psaltrirea cu zece strune și cu cântarele din alcătuia.

4. Că m'ai veselit, Doamne, prin făpturile tale și lucrurile măinilor tale mă minunează.

5. Cât de mari sunt lucrurile tale, Doamne, și cungetele tale căt de adânci sunt!

6. Omul întunecat nu le cunoște și cel neluminat nu și dă seamă de ele.

7. Cei răi răsară ca iarbă și căleatori île de lege înfloresc, ca să piară pentru veii vecilor.

8. Iară tu, Doamne, pruriști prea mult!

9. Că iată vrăjmașii tăi, Doamne, iată vrăjmașii tăi vor pieri și toti cei ce fac reale se vor risipi.

10. Iar fruntea mea o vei hălță ca și cornul inorgului și cu undelelum proaspăt mă voi unge.

11. Ochiul meu va vedea cădere vrăjmașilor mei și urechea mea va auzi de

pedeapsa color ce se scosă asupra mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedril din Liban se va înălța.

13. Cei răslăbiti în casa Domnului înflorii vor în curtile Dumnezeului nostru.

14. Aceştia și la bătrânețe vor înmurguri și vor fi verzi și plini de viagă,

15. Ca și dea de veste că Domnul, tăria mea, e drept, și nu se află într-un sfîrșit nedreptate.

PSALMUL 92.

Al lui David.

1. Domnul împăratște și e îmbrăcat cu slavă, îmbrăcatu-să Domnul cu slavă și s'a incins cu puterea.

2. Întărât-a lumea care nu se va elăti.

3. Scănnul său e întemiat din vescie, că din vescie esti tu, Doamne!

4. Ridică-și răurile, Doamne! Ridică-și răurile glasurile lor, ridică-și vrăurile lor.

5. Înfricosăt e mugotul apelor mării, înfricosăt sunt valurile mării, dar mai înfricosăt e Domnul sus în ceruri.

6. Legea ta, Doamne, este neșirămată și cassă ta sfântă pentru toate timpurile.

PSALMUL 93.

Al lui David.

1. Dumnezeul războinicii Doamne,

Dumnezeul războinicii, arătă-te întru slava ta!

2. Scăkkă-te, judecătorul ai pământului, și dă în urmă toti cei droptați la înimă.

16. Cine se va scula pentru mine împotriva făcătorilor de rău, sau cine se va puna pentru mine împotriva color nelegiunii?

17. De năr fii fost Domnul sprințitorul meu, de mult suflătul meu s'ar fi salărit în război.

18. Când zice: «Iată se elătina picioarele mele», atunci mă sprinținește măta, Doamne,

19. Să ciud se înmulțește amărăciunile în inima mea, mărgăricile tale îndulecesc suflătul meu.

20. Puteau-oare să stea în preajma ta scănum pierzătorilor și al celor ce uneltese nelegiunii împotriva legii?

21. Această tabără asupra suflătului celui drept și osândese sânge nevinovat.

22. Domnul însă este scăparea mea și Dumnezeu e limanul meu cel tare.

23. El va întoarce fără de legătura lor asupra lor și primănatatea lor îi va pierde-i-va pe ei Domnul, Dumnezeul nostru.

PSALMUL 94.

Al lui David.

1. Veniti să cântăm cu veselie Domnului

și să strigăm eu bucurie către Dumnezeu, stăncă nouastră de scăpare,

2. Să ieșim într-un întâmpinare lui cu laude și cu cântările noastre să-l prezentăm,

3. Că Domnul este Dumnezeu mare și mare împărat postea toți dumnezeii.

4. În inimă lui sunt adâncurile pământului și înălțimile muntilor sunt ale lui.

5. A lui este marea, că el a făcut și pământul și al lui, pe tronul ei îl-a zidit.

6. Veniti să îngunchem și să ne închinăm Domnului, să plecăm găunechii înaintea Păcătorului nostru!

7. Pentru el este Dumnezeul nostru, iar noi poporul păstoriei lui și turna cea păstorită de mâna lui. O! de iată anzi astăzi glasul care zice:

8. «Nu vă învărtosăți inima ca la Meriba, ca în ziua îspătririi în pustie,

9. Unde m'au îspătit părinții voștri și m'au pus la incercări, deși văzuseră lurerile mele.

10. Patruzeci de ani am fost supărăt pe neamul acesta și am zis: Acest popor are inimă răticică și n'a prepeput căile mele.

11. De aceea m'am jurat în inima mea, să nu intru în odihna mea».

PSALMUL 95.

Al lui David.

95. 1. Cântați Domnului cântare nouă! Cântați Domnului tot pământul!

2. Cântați Domnului! Bineveniți numele lui și vestiți din zi în zi măntuirea lui.

3. Vestiti poporul începutul său! Spuneți numele lui și vrednicile de la toate neamurile!

4. Că mare este Domnul și vrednic de laudă și mai înfricoșat și decât toți dumnezelii!

5. Căci toți dumnezeii păgânilor sunt idoli, iară Domnul a făcut corurile.

6. Slava și mărtirea o înaintează lui, puterea și strălucrea și în locașul lui cel sfânt.

7. Dați Domnului, poporul păgâne, dată Domnului slava și cinstă!

8. Dați Domnului slavă pentru numele lui! Aduceti daruri și intrați în curile lui!

9. Închinăți-vă înaintea Domnului în podobă sfință. Tot pământul să treneze înaintea lui!

10. Spuneți poporelor: Domnul împăraște, că a întemeiat lumea și nu se va căță. El va judeca popoarele cu dreptate.

11. Să se veseliească cerurile și pământul să se bucură! Să dea glas ma-

PSALMII, 95, 96, 97.

rea și toate cele dintr-oasă și mai prea deosebită toți dumnezei.

12. Să se bucură campia și toate cele dintr-oasă. Toți arborii pădurii să se ceară strigăte de bucurie înaintea Domnului!

13. Că înălță-l, vine să ju-dece pământul, să căruiasă lumea cu dreptate și popoarele în adevarul său!

PSALMUL 96.

Al lui David.

96. 1. Domnul împăraște, să se bucură pământul și multimea oștrovor velor să se veseliească!

2. Neguri și nori sunt împrejurul lui și temelile tronului său sunt judecate și dreptatea.

3. Foc merge înaintea lui și arde împrejur pe vrâjnașii lui.

4. Fulgerele sale lundinăză lumea și pământul se cutremură la vedere lui.

5. Muntele se topesc ca ecara înaintea Domnului, făinarea stăpânlui a tot pământul.

6. Cerurile vestesc dreptatea lui și slava lui o văd toate popoarele.

7. Să se rusineze toți cei ce se închină la chipuri cioè plite și cei ce se laudă cu idoli lor! Toți dumnezeii să se închină înaintea lui!

8. Andă Sionul și să se bucură de aceasta și înțelește lui Iuda să se veseliească de judecățile tale, Doamne!

9. Că tu, Doamne, ești

înalțat peste tot pământul și mai prea deosebită toți dumnezei.

10. Că ce iubiti po Dom-nul, urăți răntățile! Dom-nul păzește sufletele cuvio-silor săi și le îzbăveste din măinile păcătoșilor.

11. Lumina răsare el pentru cei dropti și bucurie pentru cei cu inimă dreaptă.

12. Bucurati-vă, drepti, în Domnul și slăviti pomenearea lui cea sfântă!

PSALMUL 97.

Al lui David.

97. 1. Cântați Domnului cântare nouă, că mulțini a făcut Domnul. Bi-nunită cu dreptatea sa și cu brâul său cel sfânt.

2. Arăta-l Domnul măntuirea sa și dreptatea sa a descoperit-o înaintea neamurilor.

3. Aduș-o și-a amintit de mulța sa cea către Iacob și de credințioșii să către casa lui Israel și toate marginile lumii au văzut măntuirea Dumnezeului nostru.

4. Strigăți către Dumnezeu toti cei de pe pământ, prăznuiți, veseliți-vă și cântați!

5. Cântați Domnului din înălță! Cântați-i cântece din hîrfă și din gură!

6. Sunați din trâmbită și din corn și scoatați strigăte de bucurie înaintea Domnului împărat!

7. Să freamăte marea și toate cele dintr-oinsă, lumea și toti cei ce o locuiesc!

8. Răurile să bată din palme și muntii să se veselească împreună înaintea Domnului,

9. Că iată! vine, vine să judece pământul, să cămiască lumea cu dreptate și popoarele cu credinție.

PSALMUL 98.

Al lui David.

98 1. Domnul împărătește, să tremure poapele! Domnul s'a suț pe horuri, să se extreure pământul!

2. Mare este Domnul în Sion și predeștează peste toate slavănumele!

3. Să dea slavă numelui său celor mari și infricoșat, că sfant este!

4. Putere împărătului stă în iubirea dreptății, tu ai intemeiat dreptatea și tu faci judecăță și dreptate în Iacob.

5. Lăudați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și vă închinăți la asternitul picioarelor lui, că sfant este!

6. Moise și Aaron dintr-preotii lui și Samuel dintr-eci ce chiamă numele lui strigăt-ai către Domnul și el î-a anuzit pe dânsii.

7. Din stalpul de nor le-a grăbit, căci ei păzeau poruncile lui și legea ce le-au dăduse el.

8. Auziți-i-ai, Doamne, Dumnezeul nostru, și ni fost pentru dânsii nu numai Dumnezeu iertător, dar și pedeșitor al păcatelor lor.

9. Înduși po Domnul,

Dumnezeu nostru, și vă în-

chiniți în muntele cel sfânt al lui, că sfant este Domnul, Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99.

Al lui David.

99 1. Strigați către Domnul toti cei pe pe pământ! Slujiți Domnului en veselie și cu bucurie ieșiti întru întâmpinarea lui.

2. Cunoașteți că Domnul este Dumnezeul nostru purtrui el ne-a făcut și ai lui suntem. Suntem poporul lui și oile păzunii lui.

3. Intrăți pe portile lui en landel! Că cândtri intrăți în curtile lui! Slăviți-l și lăudați numele lui!

4. Că bun este Domnul! Milă lui rămâne din veac și credinția lui din neam în neam.

PSALMUL 100.

Al lui David.

100 1. Cântă-voiu mila și dreptatea! Pe tine, Doamne, te voi canta!

2. Calea neprînhîntă voii păzii. Când care voi veni la mine? În casa mea, eu inițiaz urâtă mi voi purta.

3. Înaintea ochilor mei nu voi suferi nicio faptă retrobucică, purtarea nele-

giuță o voiu ură și nu se va lipi de mine.

4. Înîmă îndrățnică va fi depărțată dela mine și pe cel râu nu vreau să-l cunoasc.

5. Pe cel ce elvețește în ascuns pe vecinul său, pe acela îl voi pierde. Pe cel ce are ochii măndri și înimă secură, pe acela nu-l voi suferi.

6. Ochi încă vor fi peste credința pământului, ea să șadă acela împreună cu mine. Cel ce umbă în casă neprînhîntă, acela va slăvi mie,

7. Îar cel ce umbă en viclește, nu va locui într-oasă eșei mele, nici nu va sta în preajma ochilor mei cel ce spune minciună.

8. În totă dimineață voi pierde pe toți ticăloșii din țară, ca să stăpese din cetatea Domnului pe toți cei ce fac fără-de-lege.

PSALMUL 101.

Rugăciunea unui neclujit.

101 1. Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea să ajungă la tine!

2. Să nu-ți intorei fața dela mine! În zi de necaz pleacă spre mine urechea ta!

3. În orice zi te voi cheama, do grabă mă auzil!

4. Că să sting cu fumul zilele mele și pasele mele sunt arese ca taciumele,

PSALMUL, 100, 101.

5. Înima încă este rănită și ca iarbă se usucă, uităt-am să-mi mânanc păinea.

6. Din pricina suspinelor male, mi s'au lipit osadele de piele.

7. Asemănătu-mă am cu pelicanul din pustie și am ajuns ca bufniță din zidurie părăsite.

8. De dormit nu dorm, ci stau ca pasăres singuratică de pe acoperisuri.

9. Vrajimăii mei mă defaimă totă ziua și cei ce îmi urăsc au jurat să mă piardă.

10. În loc de pâine, cenușă am mâncaș și băntuirea mea cu lacrimi am așteptat-o.

11. Aceasta pentru urgia ta și pentru mânia ta, căci tu m'ai înălțat și m'ai aruncat.

12. Zilele mele trece ca umbra și eu ca iarbă mă usuc.

13. Îar tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea ta ține din neam în neam.

14. Tu, milostivindu-te, vei măntui Sionul, că a venit vremea lui, venit-a vremea să-l măntuești.

15. Ca slugile tale au îmbăbit pietrele lui și să dă jârâna lui le e măla.

16. Teme-se vor popoarele de numele Domnului și toti împărății pământului de slava ta,

17. Că va zidi Domnul

Sionul și se va arăta în slava sa.

18. Rugăciunea celor fără de ajutor va asculta și cererea lor nu o va trece cu vederea.

19. Să se scrie aceasta pentru neamul ce vine și poporul ce are să se nască va lăuda pe Domnul.

20. Că el priveste din înălțimea eea sfântă a sa, din cer se urcă Domnul peste pământ.

21. Ca să audă gemetele celor din robie și să deslege pe cei rânduți la moarte,

22. Ca acestia să revesteașă în Sion numele Domnului.

23. Când se vor aduna popoarele impună și împărațiile să slujească Domnului.

24. Sfârânatu-mi-a el puterea în cele și a scurta zilele mele.

25. Zis-am: «Nu mă răpi la mijlocul zilelor mele! Anii tăi sunt veacurile veacurilor.

26. De mult ai întemeiat tu pământul și cerurile sunt luncul măiniilor tale.

27. Acele vor pieri, iar tu vei rămâne, tota ce o hainei se vor învechi, ca pe un vescant le vei schimba și schimba vor fi.

28. În tu același ești și anii tăi nu se vor sfârâti.

29. Trăi-vor fi în robilor tăi și urmașii lor se vor înțări înaintea feței tale,

PSALMUL 102.

Al lui David.

102 1. Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din înălțul meu să binecuvînteze numele cel sfânt al lui!

2. Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul și nu uită toate binefacările lui!

3. Căci el iurtă toate fără-de-legile tale și toate boalaile tale le vinează.

4. El izbăvește de morânt viața ta, el te încunucăză cu milă și cu înțârziere.

5. El umple de bunătăți dorința ta, înnoi-se vor ea ale vulturului și încreștele tale.

6. Domnul face judecata și de dreptate tuturor celor ce li se face strămbătate.

7. Arătată căile sale lui Moise, filior lui Israhil le-a arătat minunile sale.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult iubitor.

9. Nu pentru totdeauna se va mănia, nici în veac va îngrozi.

10. Nu după păcatele noastre ne-a făcut nouă, nici după fără-de-legile noastre ne-a răspălit,

11. Căci, căt e de sus corul deasupra pământului, astădat de mare e bunăstarea sa spre ochi ce se tem de dânsul,

PSALMII, 102, 103.

83

12. Cât de departe e răsăritul de apus, atât a de părat al de noi fără-de-legile noastre.

13. Cum milnește înălțat pe copiii săi, aşa milnește Domnul pe cei ce se tem de dânsul,

14. Căci el cunoaste fapturi noastre și și aduce aminte că tăără suntem.

15. Onuil! Ca iarbă sunt zilele lui, înflorirea lui ca floarea cimpului!

16. Ur vânt trece peste ea și nu man este, nici locul nu i se mai găsește,

17. Iară măla Domnului vine și de postă cei ce se tem de dânsul și dreptatea lui și peste fiili și nepoții lor,

18. Cei ce păzește așezământul lui și și aduc amintire de poruncile lui, ca să le facă poela.

19. Domnul îi cer și a pus seauul său și împărăția lui pe toți stăpânesc.

20. Binecuvântați pe Domnul toți ingerii lui cătari în virtute, care împlină poruncile lui și ascultăți găsul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pe Domnul toate ștările lui, slugile lui, care faceți voia lui!

22. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul,

PSALMUL 103.
Al lui David.

103 1. Binecuvîntează, suflete al meu, pe Domnul! Domne, Dumnezeul meu, mare și minunat ești tu, eu slava și eu strălucești împodobbit!

2. Tu te îmbraci cu lumană ca și cu haină, tu întinzici cerul cu un cort.

3. Tu din apă îți faci locașurile cele de sus, norii sunt cerul tău și te portă pe aripile vânturilor.

4. Tu faci vânturile trimisii tăi și flacările focului sunt slugile tale.

5. Tu ai așezat pământul pe temelile lui și nu se va povârni în venoul văcuui.

6. Cu adâncul ca și cu un vegmânt l-ai îmbrăcat și apele acoperău înălțimile lui.

7. La porunca ta ele au fugit, la glasul tunetului tău repede au curs.

8. S'au ridicat munti, s'au coborât văi, la locul co tu le-ai rânduit.

9. Pus-ai hotăr apelor, peste care nu vor trece, nici se vor întoarce, ca să acopere pământul.

10. Tu ai trimis izvoare în văi, printre munti curg ape.

11. Din ole s'adapă flăcările cimpului, asinii sălbăteci setea și potolește.

12. Peste acela locuiesc

pasările cerului, de prin te înțelepicină le-a fi
ramuri răsună glasul lor.

13. Tu adăpi muntii din
înălțimile tale, din roada
lucrurilor tale se satură pă-
mântul.

14. Tu faci să răsară
iarbă pentru dobitoace și
vordeță pentru trebuința
omului, tu scoți hrana din
pământ.

15. Păinea, care întă-
rește înima omului, unde-
lemnul, care-i luminează
fața și vinul, care veseliește
înima omului.

16. Satura-se vor copaci
dumbrăvii și cedrii Libanu-
lui cu sădii de mâna ta.

17. Într-înșii pasările și
fac cuiburi, eliparosii sunt
locuința coroșărcului.

18. Muntii cei înalți sunt
sălasul căprioarilor și stân-
cile scorburioase adăpost
fiindelor fricose.

19. Făcut-ai luna, ca să
arate timpurile și scarele,
care și cunoscă apusul său.

20. Tu presari întunere-
cul și se face noapte, în
care misuna toate fiarele
pădurii.

21. Leii îngește după
pradă și și cer măncare
de la Dumnezeu.

22. Dar răsare soarele și
ei fug în culcsurile lor
se ascund.

23. Atunci ieșe omul la
lucru său și la munca sa
până seara.

24. Cât de minunate sunt
lucrurile tale, Doamne, toa-

cut și e plin pământul de
făptura ta!

25. Iată, moare aceasta
o înținsă și largă, înțin-
sant tărtoare nemurărate,
vișătă mici cu mari.

26. Pe dânsa pluiesc co-
räpările, acolo își balansând,
ea-i făcut să se joace în-
tr-ună.

27. Toate dela tine a-
steaptă, să le dai hrana la
vreme.

28. De le-o dai, ele-o pri-
mesc, de te deschizi tu ma-
na, toate se umplu de bu-
nătăți.

29. Iar de-ți întorcă tu
fața, să te ofloșești; de le îei
duhul, mor și în pământ se
prefacă.

30. De privești pământul,
el tremură; de te atingi de
muntii, ei fumează.

31. Când trinaiți tu însă
Duhul tău, toate iarăși se
zidesc și înnoiește fața pă-
mântului.

32. Fie Domul în veci-
slivit! Veseloașed se Dom-
nul de lucruile sale!

33. Toată viața mea
Domnului voia să cante, să
cântevoi Dumnezeului meu
cât voiu și.

34. Plăcută să-i fie lui
cântarea mea și cu mă volu
veseli de Domnul.

35. Plărată păcătosii de pe
pământ și negighiți să nu
mai fie! Binecuvintează,
suflieți la meu, pe Domnul.
Ailiuia.

PSALMUL 104.
104. Lăudați pe Dom-
nul și cîntați nu-
mele lui.

Vestiti între neamuri lu-
crurile lui!

2. Cântați, cântați în cin-
stea lui!

Spuneți toate minunile
lui!

3. Lăudați-vă cu numele
lui cel sfînt, bucură-vă ini-
ma celor ce-l caută pe dâ-
nsul.

4. Alergați la Domnul și
la ajutorul lui. Cântați pu-
rurea față lui!

5. Neamul lui Avraam
sluga lui, fiul lui Iacob, a-
legă lui.

6. Aduceți-vă aminte de
minunile ce-a făcut el, de
semenele și de judecăturile
guri imi.

7. Căci Domnul este Dum-
nezeul nostru și dreptatea
lui e peste tot pământul!

8. El pururea își aduce
aminte de așezâmantul său
de făgăduință dată pentru
o mie de neamuri,

9. De legătura făcută cu
Avraam și de jurământul
său către Isaac,

10. Jurământ pus ca o le-
ge pentru Iacob și ea o legă-
tură vesnică pentru Israel.

11. Zicând: «Ple îți voi
da pământ Canaan ca
partea ta de moștenire».

12. El atunci erau pu-
tini la număr și străini în
țara aceasta

13. Si treeau dela popor
la popor și dela o împăra-
tie la altă împăratie,

14. Dar el n'a lăsat pe
nimene să-i apeze și a pe-
depis regi pentru ei, z-

când:

15. «Nu vă atingeți de
unii mei și prooroci mei
nu le faceți rău!»

16. Chemată foamea-
tea pe pământ și a stârbit
tot painul de grâu.

17. Trimis-a înaintea lor
un om, pe Iosif care a fost
vândut ca rob.

18. Strâns-a în cătuși
picioarele lui, în lanțuri a
fost pus.

19. Până s'a implinit eu-
rărul Domnului, cuvântul
Domnului care ia cercat

20. Atunci a trimis re-
gle să-l deslege, datu-i-a
slobozenie stăpânul tării

21. Si l-a pus domn pe
este casa sa și cărmitor
peste toate căte avea,

22. Ca să înveje pe bo-
eri lui după voia sa și
ăstrănilor lui să le arate

înțelepicinăea.

23. Atunci a intrat Is-
aac în Egipt, strămuta-
ră Iacob în pământul lui

Haim

24. Si a familit Dum-
nezeu foarte pe poporul
său.

25. Stărnita în inima lor
ură asupra poporului său,
a să urzească viclejug și
supra slugilor lui,

26. Dar a trimis pe Mo-

se, sluga sa și pe Aaron,

aleșul său.

27. Care cu puterea cu-

vântului lui făcăru semne

în mijlocul lor. Minuni fă-

căru în pământul lui Ham.

28. Trimis-a întuneric și

s'au întunecat, pentru că se

impotrivise cuvântului său.

29. Apelă lor în sânge-

le-n prețioșen și a omorit

toti pestii lor.

30. Broaste mișuna în

tcătă tara lor până și în

câmările regilor.

31. Zis-a și-au venit mu-

ștevenoase, muște reie-

ri în toată tara lor.

32. În loc de ploaie, le-a

dat grindină și flăcări de

foc în tara lor.

33. Să bătuți ville și

smochini lor și-a stricat

toti pomii înaintul lor.

34. La porunca sa a ve-

nit lăcustă și omidă multă

fără număr,

35. Care au măneat toa-

tă iarbă tării și toată ron-

da din câmpurile lor.

36. Ucis-a pe toti întâia

născută în tara lor, toată

părge puterii lor.

37. Să a scoas pe ai săi

cu argint și aur, și în se-

minele lor un bolnav nu

era.

38. Bucuraturu-să Egiptul

de plecare lor, căci frică

mare cizme, pestă el.

39. Trimis-a nor să-i

umbrească și foc să lumine-

zea noaptea.

40. Cerut-ai și-le-a trimis

prepelite și cu paine cerea-

scă i-a hrăbit.

41. Despicat-a stâncă și

au tăjuit ape și s'au vărs-

at în pustie cu un râu,

42. Căci și-a amintit de

cuvântul său sfânt și de

Avaraam, sluga sa

43. Să a scoas pe poporul

său cu veselie. Scos-a pe

aleșii săi în strigăte de bu-

curie

44. Să le-a dat tările pă-

gănilor și au moștenit ei

rodul mundii străinilor,

45. Ca să păzească po-

runcile lui și legile lui să

le fie. Afișat!

PSALMUL 105.

105. Lăudați pe Dom-
nul că este bun, că
în veac este mila lui!

2. Puterile Domnului cine
le va spune și cine va
vesti toate laudele lui?

3. Ferice de cei ce păzeș-

le legă și fac dreptate în

toată vremea!

4. Adu-ți aminte de mine,
Doamno, din bunăvoieță, și
mă ceretăea cu ajutorul
tău, pentru poporul tău!

5. Ca să văd fericeirea a-
legilor tăi, să mă bucur de
bucuria poporului tău și să
mă laud cu moștenirea ta!

6. Gresit-am ca și părinții
noștri, făcut-am nelegiuri
și strămbătățe.

7. Părintii noștri în E-
gipt n'au luat aminte la
minunile tale și de mulți-
mea binofacereilor tale nu

și au adus aminte, ci s'au
răzvrătit când se suian la
Marea Rosie.

8. Dar el i-a mantuit pen-
tru numele său, ca să-și șe-

rate puterea sa.

9. Certat-a Mareea Rosie
și a secat și i-a trecut prin
adâncuri, ca pe uscat.

10. Izbăvit-ai din mâna
apăsatului, din mâna
vrajimășului i-a scăpat.

11. Adu-ți acoperit pe
protivnicii lor și i-aiciund
din ei n'a scăpat.

12. Atunci a arăzut în
cuvintele lui și au cantică
lauda lui.

13. Dar curând au uitat
lucrurile lui și n'au aștepa-
rat împlinirea hotărârii lui.

14. Cuprinși au fost de
potă în pustie și au ispi-
tit pe Damul în locuri fă-
ră de săpă.

15. Si el le-a împlinit ce-
rearea lor, dar a trimis bo-
la în trupurile lor.

16. Zavistuit-ai în ta-
bără pe Moise și pe Aaron,
sfântul Domnului.

17. Atunci s'a deschis
pământul și a înghesit pe
lui dreptate, din neam în
neam până în veac.

18. Focul le-a arătă
și para foculăi a mistuit
pe cei răi.

19. La Horeb au făcut
un vîtel și s'au închinat
la chip cioplit.

20. Au schimbat pe cel
ce era slava lor cu chipul
unui bon ce paște iarbă

21. Si au uitat pe Dum-
nezeu, măntuitorul lor, care
făcuse lucruri mari în E-
gipt.

22. Minuni în pământul
lui Ham și sună la Ma-
rea Rosie.

23. Atunci a fost zis să-i
piardă, însă Moise, aleșul
său, a statut înaintea lui la
gura Peșterii și i-a abăută
mâna, ca să nu-i piardă,

24. El însă nu dispre-
zuit țara sfântă și n'a
crezut în cuvântul lui.

25. Cărit-ai prim cortu-
rile lor și n'au ascultat de
glasul Domnului.

26. Atunci el și-a ridicat
mâna asupra lor și s'a ju-

rat să-i piardă în pustie,
27. Să arunce neamul lor
printre popoare și să-i ris-
păsească prin alte țări.

28. Lipit-ai săi el de Ba-
al-Por și să manești din
jerifele morților,

29. Măniat-ai pe Dom-
nul prin faptele lor și bieut
a venit asupra lor.

30. Atunci seulându-se
Finees, a făcut dreptate și
îndată a contenit bătaia.

31. Accestei i s'a socotit
lui dreptate, din neam în
neam până în veac.

32. Si iar au măniat pe
Domnul la apele Meriba
și a suferit și Moise din
pricina lor.

33. Căci i-au amărît du-
bul lui și el a gresit cu bu-
zelor sale.

34. Apoi n'au stărtit po-

sărătură, pentru răutățile și apăsuri de impilare, de locuitorilor ei.
 35. El face din pustiu iezăr de apă, în izvoare preface pământul sec.
 36. Să așeză ogoare pe cei flămânzi, ca să și zidesc e cotate de locuit.
 37. Să schimbe ogoare și să aducă vie, de unde adună roade din belug.
 38. El îl binecuvîntăză să se înmărturască și vîtele lor nu se împuinează.
 39. Imputinăți fuseseră

de nețaz, căci ajutorul omeneșe o desertoacine.
 40. Să vârsase urgia peste boieri lor și să facuse să răticească în pustiu fără drumuri.
 41. Dar el ridică pe cel sărac din nețaz și înmulțește neamul lui ca o turmă.
 42. Văzând aceasta dreptății se veselesc, iar cei răi gura își astupă.
 43. Cine-i înțelege să ia seamă la toate și să primește mila Domnului!

CARTEA A CINCIA

PSALMUL 107.

Al lui David.

107 1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea!

2. Cântă-voi și voi față să sărbătorești, că aceasta-i lauda mea.

3. Deseteptă-vă, harfă și alături, și zorile să treziră!

4. Lăuda-te-voi printre popoare, Doamne, în mijlocul nemurilor te voiu cănta,

5. Căci bunătatea ta se înalță până la ceruri și credințioșia ta până la nori.

6. Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, și slava ta să înceasă peste tot pământul.

7. Ca să se izbăvească cei iubiți de tine! Auza-ne-

și ne mantuiește cu dreapta ta.

8. Zisa Dumnezeul în locașul său: «Vciu birul! Împărți-voi Iisihemul și valea Sôhot voivă măsura.

9. Ai meu este Galahad și Manase al meu. Efraim îmi este coif și Iuda e toisugul meu,

10. Moab și vasul meu de spălat, spre Idumeia îmi îndropt scandalele și asupra Fiinștilor scot strigăte de bucurie.

11. Cine mă va povătui până în valea Petră? Sau cine mă va călăuzi în Idumeia?

12. Au nu tu, Dumnezeule, care ne lepădăsești?

Au nu tu, Dumnezeule, căre nu mai loșeai cu ostile noastre!

13. Dă-mi ajutor la vre-

PSALMUL, 107, 108.

me de nețaz, căci ajutorul omeneșe o desertoacine.

14. Cu Dumnezeu vom face lueruri mari, căci el va sărobi pe vrăjmași noștri.

PSALMUL 108.

108 1. Dumnezeul landei mele, nu făcea, că s'au deschis asupra mea buze necredințioase, buze violente și limbă mincinoasă îmi vorbesc!

2. Cuvinte de ură mă împrijează din toată partile și fără miciță se razboeze asupra mea.

3. În schimbul dragostei mele mă dușmănește, iar eu mă rog pentru ei.

4. Pentru bine îmi plătesc eu râu și pentru iubire cu ură.

5. Punc peste el pe cel necredințios și diavolul să stea la dreapta lui!

6. De vă intră la judecată, să însă osândă, și rugăciunea lui să se preface în păcat.

7. Putine să fie zilele lui și dregătoria lui să o ia altul!

8. Copiii lui să ajungă orând și femeia lui să devină!

9. Să rătăcescă copiii lui și să corsescă, să ceară departe de casă lor dărămat!

10. Datornicul să pună mâna pe toate ale lui și străini să jefuiască rodul muncii lui!

11. Nimănui să nu-i fie jale de dansul, nici milă de orfanii lui!

12. Urmagi lui meniți să fie piețiri și într'un neam să se stinge numele lor!

13. Să se pomenească la Domnul nedreptate părinților lui și păcatul mamei lui să nu se steagă!

14. Să fiu puruță înaintea Domnului și să piară de pe părintă pomendrea lui,

15. Pentru că nu și-a adus aminte să facă milă, ci a pricinuit pe cel nevoie și sărac!

16. Să pe cel cu inima întristată, ca să-l omoare.

17. A iubit blistemul, să cădă dar asupra lui. N'a iubit binecuvântarea. Să se depărteze dar de el.

18. Să se îmbrace cu blistemul ca și cu haină lui și să patrundă ca apa înâuntru în oasele lui!

19. Să-i fie ca un vezmânt, cu care se îmbrace și ca un brâu, cu care purură se încinge!

20. Aceasta să fie plata prigoitorilor mei și a celor ce mi grăiesc de răul.

21. Iar tu, Doamne Dumnezeule, fă-mi bine pentru numele tău! Că mare este bunătatea ta, să mantuiește-mă!

22. Că nechât și sărac sunt eu și inima mea e rănită înâuntru meu.

23. Pier ca umbra treck-

toare și ca lăeștă sunt alungat.

24. Genunchii mei sunt slăbiti de post și trupul meu și iștevit de lipa undele munului.

25. De ocără am ajuns înaintea lor și ei mă privesc și dău din cap.

26. Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Milostea mă cu bunătatea ta!

27. Ca să cunoască și că aceasta-i mâna te și cătu, Doamne, ai făcut aceasta.

28. De blestemă ei, tu binecuvinteați, de se seconă, să fie acoperită de rușine și slujă ta se va bucura.

29. Să se imbrace prigozitorii mei cu necinste și ea și cu o manta să se acopere cu rușinea lor.

30. Lăuda-vă foarte pe Domnul în gura mea, în mijlocul mulțimii și voi da laudă.

31. Pentru că stă dreapta celui sărac, că să-l izbâvesești de cei ce osândesc sufletul lui.

PSALMUL 109.
Al lui David.

1. Zis-a Domnul
Domnului meu:
Sezi de-a-dreapta mea, până
voi pune pe vrăjmasuri tăi
asternut nicioarelor tale!
2. Toiașul puterii și lă
trinile Domnului din Sion.
Domneste în mijlocul vrăj
mașilor tăi!

3. În ziua biruinței tale,
poporul tău va fi cu tine,
impodobit cu sfântenie, din
pântec mai înainte de lu
ceafă te-am născut.

4. Juratul să a Domnul și
nu-i va părca râu. Tu ești
prot în veac, după ră
nduirea lui Melchisedec.

5. Domnul, la dreapta
ta, va sfârâma împărăți
în ziua mâniei sale.

6. Judecă-va neamurile
și va umplea pământul de
coi căzuți.

7. Sâdrobi-va în multe
țări capetele vrăjmasilor
său. În vale se bea din pâ
râu, pentru aceea va fi
la capul.

PSALMUL 110.
Scris pe vremea lui
Neemia.

110. 1. Cu totă inima
mea voi lăuda pe
Domnul, în adunarea și în
statul dreptilor.

2. Mari sunt lucrurile
Domnului și dorite sunt de
toti cei ce fac voile lui!

3. Luceル lui e slavă și
frumusețe și dreptatea lui
rămâne în veacul veacului.

4. Vestite a făcut mulț
mille sale, înduratul și mi
loșivul Dumnezeu.

5. Cel ce dă hrana celor
ce se tem de dânsul și pu
rurea își aduce aminte de
asezământul său.

6. Arătat-a poporului său
puterea lucrurilor sale, ca

să-i dea moștenirea păgănilor.

7. Adevarul și dreptatea
sunt lucru măinilor sale,
toate poruncile sale sunt
numai adevar.

8. Pe adevar și pe dreptate
intemeiată și întăriri
pe veci și pe veci vecilor.

9. El a trimis izbâvire
poporului său și asezământul
său la intemciat pe ve
cie, înfricoșat și sfânt este
numele lui!

10. Tomerea de Domnul
este inceputul intelęcim
ni, intelęcimnei partea
celor ce sunt poruncile
lui, slava lui dănuște în
veacul veacului.

PSALMUL 111.
Scris pe vremea lui
Neemia.

111. 1. Fericie do omul,
care se teme de
Domnul și dorește să pă
zească poruncile lui!

2. Neamul lui va fi pu
ternic pe pământ, că neam
color drepti se bine
cuvintăza.

3. Bogăție și blesug va
fi în casa lui și dreptatea
lui va dănuști în veac.

4. Celui drept lumini și
răsare, în întuneric, că-i
bun și milostiv și îndurat.

5. Omul bun se îndură
și împreună și cu jude
cata își rănduște vorbele.

6. Vesnică va fi pome
nirea dreptului și în veac
nu se va căsi.

7. Grădit de râu fiind, nu
se va teme, că inima lui e
întărâtă cu nădejdea în
Domnul.

8. Întărâtă e inima lui și
de nimic nu se va teme,
până va vedea pe vrăjma
șii săi ruginați.

9. Imparte, dă la săraci
în dreapta și în stânga,
dreptatea lui dănuște în
veacul veacului și înuntea
se înalță cu slava.

10. Păcătosul vede și se
mâne, scrănește cu dinții
și tândește, dar pofta lui
au se înplineste. Aliașul

PSALMUL 112.

Allilia.

112. 1. Lăudăți, slugi, pe
numele Domnului!

2. Fie numele Domnului
binecuvântat, de acum și
până în veac.

3. Dela răsăriturile soa
relui până la apusuri, lău
dat fie numele Domnului!

4. Înalt este Domnul
peste toate popoarele și
slava lui e mai presus de
ceruril.

5. Cine este ca Domnul
Dumnezeul nostru, cel ce
locuște într-o cele înalte?

6. El spre cele smerite
priveste, în cer și pe pă
mânt.

7. El ridică pe cel nea
lit din pulbere și din gu
noiu scola pe cel sărac, că
să-l azeze cu boierii popo
rului său.

8. El dă casă ca să locuască ceea ce mai înainte era stearpă, ca mână ce se bucură de copiii săi. *Alliuia.*

PSALMUL 113.
Alliuia.

113 1. Când a ieșit Israel din Egipt și casa lui Iacob din față cei de alt nume.

2. Făcute s-a Iuda locuște și în fața lui și Israile a ajuns moștenirea lui.

3. Văzută marea și a fugit, Iordanul s'a intors la apoi.

4. Muncii au sălătit ca berbecii și dechirile ca niște miei.

5. Ce ai, mare, de ai făgit, și tu, Iordan, de te-ai intors înapoi!

6. Ce aveti, munci, de sălătit ca berbecii și voi, dealuri, de săriji ca niște miei?

7. Châtatu-s'ă pământul de față Domnului, de față Dumnezeului lui Iacob,

8. Cel ce a prefăcut pătră în iezăr și stâncă în izvor de apă curgătoare.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numele tău dă slavă, pentru bunătatea și pentru dreptatea ta!

10. De ce să zici nemurile: Unde este Dumnezeul lor?

11. Dumnezeul nostru în

cer și pe pământ, rându-este toate căte voileste,

12. Iar idoli lor sunt argint și aur, lucherii de mână omenește.

13. Gură au, dar nu grăiese, ochi au, dar nu văd,

14. Urechi au, dar nu aud,

15. Mâini au, dar nu pipăesc, picioare au, dar

nu umbă, nici nu glăsuesc cu gâtiejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-ai face și toti cei ce

nădăjduiesc într-însuși!

17. Casa lui Israël, nădăjdește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

18. Casa lui Aaron, nădăjdește în Domnul, că el e ajutorul și ocrotitorul nostru!

19. Toti cei ce vă temeteți

de Domnul, nădăjduiți în

Domnul, că el e ajutorul și

ocrotitorul nostru!

20. Aduce-ți-vă aminte

de noi Domnul și ne va bi-

necuvântă, binecuvântă-va

casa lui Israël, binecuvântă-va

casa lui Aaron.

21. Binecuvântă-va pe cei

ce se tem de Domnul, pe

cei mici și pe cei mari.

22. Domnul să vă umple

de bunătăți pe voi, pe voi

și pe fiili vostrilor!

23. Binecuvântăți să fiți

de Domnul, cel ce a făcut

cerul și pământul!

24. Cerurile! Cerurile

sunt ale Domnului, iar pă-

mântul î-l-a dat fillor oamenilor!

25. Mortii nu te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se coboară în mormânt,

26. Ci noi cei vii vom binecuvânta pe Domnul, de acum și până în veac. *Alliuia!*

PSALMUL 114.

Alliuia.

114 1. Mă bucur că a

auzit Domnul glasul și rugăciunea men-

trei mea și rugăciunea men-

trei urechea sa. Totăzi viața

urechea sa, înțele date Domnului,

3. Legăturile morții mă

infăsurători, mă cuprins-

eră chinurile iadului și

eram pradă înfrâstării și

durerii.

4. Dar am chemat nume-

le Domnului, zicând: «Ro-

gu-te, Doamne, mărtușește

sunfelul meu!»

5. Milostiv și drept este

Domnul, Dumnezeul nostru

este înăuditor!

6. Si Domnul, cel ce pă-

zește pe cei fără de rău-

tate, m'a izbăvit din neaz-

al Domnul bunătățea cu tine!

7. Întoarce-te, sufletele al-

meu, la odihină ta, că a facut

Domnul bunătățea cu tine!

8. A izbăvit sufletul meu

de moarte, scăpat-a ochii

noi de lacrimi și picioarele

noile de cădere.

9. De acacea eu dreptate-

voi umbrele mananea Domnului, în pământul celor

vii. *Alliuia!*

Alliuia.

115 1. Crezut-am, pen-
tru aceea am și
grăbit. Necălit sunt peste
nașteri!

2. Si în turburarea mea
ziceam: Tot omul este min-
cinos!

3. Dar cu ce voiu răspă-
ti Domnului, pentru toate
căte mi-a făcut mie!

4. Păharul mărturiei voiu
luu și numele Domnului
voiu chema.

5. Împlini-voin făgădu-
ințele date Domnului, în-
aintea a tot poporul lui.

6. Seumpă este înaintea
Domnului moartea cunosi-
lor lui.

7. Sluga ta sună, Doamne,
sluga ta și fiul sluji-
cii tale, că tu ai rupt că-
tusele mele!

8. Aduce-ți-voin jertfă
de laudă și numele Dom-
nului voiu chema.

9. Împlini-voin făgădu-
ințele date Domnului, în-
aintea întregului său popor,

10. În curtile casei Dom-
nului, în mijlocul tău, Ie-
rusalime. *Alliuia!*

PSALMUL 116.

Alliuia.

116 1. Lăudați pe Dom-
nul toate neanuriri-
le! Lăudați-l pe el toate
popoarele!

2. Ca mare este mila lui
sprijne noi și adevărul Dom-

puiu rămâne în veac. Ali-lua!

PSALMUL 117.
Ailiua.

117 1. Lăudăți pe Dom-nul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Zieș dar casa lui I-srael, că este bun, că în veac este mila lui!

3. Zieș dar casa lui As-aron, că este bun, că în veac este mila lui!

4. Zieș dar toti cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila lui!

5. Din strămoare am chemat pe Domnul, auzivu-mă și m'a scos la larg.

6. Domnul este cu mine și de nimic nu mă voi teme, că ce poate să-mi facă mie omul!

7. Domnul este ajutorul meu și fără teamă voi privi pe vrăjimășii mei.

8. Mai bine este a nă-dăidit în Domnul, decât a nădăidit în oamenil.

9. Mai bine este a nă-dăidit în Domnul, decât a nădăidit în boierl!

10. Toate neamurile m'au impresurat, dar în numele Domnului le-am înfrânt.

11. Impresurat-m'au și m'au înconjurat, dar în numele Domnului le-am doborât.

12. Impresurat-m'au ca albinile fagurul și m'au părjolit ca focul spinii, dar

în numele Domnului le-am biruit.

13. Izbițu-m'au cu pu-tere, ca să vad, dar Dom-nul m'a sprijinut.

14. Domnul este tăria și lauda mea, făcutu-s'a el măntuitorul meu.

15. Strigăte de bucurie și de biruință răsună în curtoarele dreptilor, zicând: Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

16. Dreapta Domnului s'a prezentat! Dreapta Domnului și-a arătat puterea!

17. De acasă nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti hucurile Domnului.

18. De certat m'au certat Domnul, dar morții nu m'au lat.

19. Deschideți-mi porțile îreptății și întrând, voi intra la Domnul.

20. Aceasta este poarta Domnului, prin aceasta vor intra cei drepti.

21. Slăvesc-te, Doamne, că m'au auzit și te-ai făcut iubititorul meu!

22. Pintă, pe care n'au scodit-o ziditorii, a ajuns în capul unghiu lui.

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta și este minunată într-o ochi nostru.

24. Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-unas!

25. O, Doamne, măntu-ște! O, Doamne, dă hel-sug!

26. Binecuvântat fie cel ce vine în numele Domnului! Binecuvântănumă pe voi din casă Domnului!

27. Dumnezeu este Dom-nul și s'a arătat nouă! Aduceti jertfe voastre! Aduceti-le până la coarnetele altărului!

28. Tu ești Dumnezeul meu și te voi lăuda. Dum-nezeul meu ești și te voi prefaimit!

29. Lăudăți pe Domnul că este bun, că în veac este mila lui! Ailiua!

PSALMUL 118.
Ailiua.

118 1. Fericie de cei ce și-păzește neprinădită calea, care urmează legea Domnului!

2. Fericie de cei ce păzește învățările lui și de cei ce-l eantă cu toată ini-mă.

3. Că aicia nu fac fără-de-lege, ci umblă în căile lui.

4. Tu ai poruncit ca le-guirile tale să fie păzite eu și înțeleg.

5. O, de să arătăndă-riile mele, spre paza le-guirilor tale!

6. Atunci nu m'au rusi-na în fața oricareia din poruncile tale,

7. Ci te-ai lăuda cu ini-mă credințoasă, învățând judecățile tale cele drepte.

8. Legiunilor tale voi fi credincios, nu mă părăsi pentru totdeauna!

B.

9. Cum va păstra un thă-năr curată calea sa? Așa, povătuindu-se de cuvântul tău.

10. Cu toată inima mea te-am căutat, nu mă lăsa să mă schimb dela poruncile tale!

11. Primit-am cuvântul tău în inima mea, ca să nu greșesc înaintea ta.

12. Binecuvântat ești, Doamne, învăță-mă legiu-riile tale!

13. Cu buzel mele am vestit toate hotărîrile gurii tale,

14. Căci, păzirea hotărîrilor tale îmi dă mai multă desfătare decât toată bo-gătia.

15. În poruncile tale pătrunde cogotul meu și ochii mei urmăresc căr-iile tale.

16. La legile tale voi cugeta și nu voi uita cu-vintele tale.

C.

17. Arătă milă robului și voi trăi și cuvinete-le tale le voi păzi!

18. Deschide ochii mei, ca să văd minunile din le-gea ta!

19. Nemenei sunt eu pe-plimânt, nu ascund de mine poruncile tale!

20. Istovit este sufletul meu pururea de doral judecător tale.

21. Certat-ai pe mândrii cei blestemati, căre se abat dela poruncile tale.

22. În de pe mine osara și defăimarea, că învățările tale le-am păzit.

23. Zudarnești stau boierii și mă clevezesc, că robul tău se îndeletnicește cu învățările tale.

24. Desfătărești îmi sunt învățăturile tale și poruncile tale sunt povătuitorii mei.

D.

25. Sufletul meu e aruncat la pământ, ridică-mă după făgăduință!

26. Căile mele tăi am mărturisit și m'ni auzit, învăță-mă poruncile tale.

27. Fă-mă să pricep ca lea legiuirilor tale și la minunile tale voi cugeta.

28. Intristarești stoveste sufletul meu, întărește-mă după evanțial tău!

29. Depărtează dela mine enele minciunii și dărurile mele să urmăze legea ta!

30. Calen adovărului mi-am alese și judecătile tale nu le-am uitat.

31. Lipită-mă am de învățăturile tale, nu lăsa, Domne, să fiu ruginat!

32. Pe caele poruncilor tale voi alerga, că prin ele ai desfătat inima mea.

E.

33. Învăță-mă, Domne, calca legilor tale și mă voi juje pururea de dănsă.

34. Dă-mi pricopere să înțeleg legea ta și o voi păsi cu totușă inima mea.

35. Povătușește-mă pe cărări poruncelor tale, că acesea sunt dobreș mea.

36. Poñeșă inima mea la învățăturile tale, iară nu la dorința de elasig.

37. Abate ochii mei dela descurăcuni și mă înviorăză în chile tale!

38. Împlinoște făgăduința dată robului tău, pentru frica ce o am înaintea ta.

39. Depărtează dela mină osara ce mi intristează, că judecătile tale sunt bune.

40. Iată am dorit să împlinoște poruncile tale, înviorăză-mă cu dreptatea ta!

F.

41. Să viesc pește mino mila ta, Domne și mănuirea ta după făgăduință!

42. Si voi du răspuns celor ce mă ochiuse, că nădădurse în evanțial tău.

43. Nu luă de tot evanțial adovărului din gura mea, că judecătile tale sunt uidejida mea.

44. Păzi-vou legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Umbla-voiu fatru lărmime, că poruncile tale le-am ciutat.

46. Înaintea regilor voi spune învățătură ta și nu mă voi rușina.

47. Desfăta-mă voiu întru poruncile tale, peintru că foarte, foarte îmi sunt iubite.

48. Ridică-voiu mărinile mele la poruncile tale, pe care le înbese și la legile tale voiu eugeta.

G.

49. Adu-ți aminte de evanțul dat robului tău, în care îmi ai poruncit să nădădușeu.

50. Aceasta mă măngâie la vreme de necaz, că evanțul tău îmi dă viață.

51. Cei mândri m'au batocorit peste măsură, dar dela legea ta nu m'au atăut.

52. Adu-ți aminte de judecătile tale cele din veac și m'am măngâiat, Domne!

53. Măhnirea mă cuprinde când văd pe cei răi, care părisesc legenă!

54. Învăță-mă buna pricopere și înțelepciunea, căci dă cred în poruncile tale.

55. Să noaptea mi-aducem aminte de numele tău și păzeam legea ta, Domne!

56. Aceasta se petrecă eu minc, peintru păzeam poruncile tale.

H.

57. Zis-am: Partea men-

doamne, o să păzești cu-

invățătură tale.

58. Din toată inima mi-

rogo fetei tale, mulțește-mă

după evanțial tău!

59. Cercetă-mă cără-

riile mele și mi-am îndrep-

pat pasii spre învățăturile

tale.

60. Grăbitu-m'am și

n'am pregetat, să împli-

nesc poruncile tale.

61. Lanturiile celor răi

m'än vânăt, dar legea ta

n'am uitat.

62. În miezul nopții

m'äm sculat să te slăvesc

pentru judecătile tale cele-

dropția.

63. Părță sunt cu totu-

șei ce se tem de tine și cu

cei ce păzește poruncile tale.

64. De milă ta, Domne,

e plin păńântul, învăță-mă

să păzești poruncile tale.

I.

65. Făcut-ai bine robului

tău, după făgăduința ta,

Domne!

66. Învăță-mă buna pri-

ceoper și înțelepciunea, căci

dă cred în poruncile tale.

67. Înainte do-a suferi-

am păńânt, dar acum pă-

zești evanțial tău.

68. Bun și binefăcător

egi Domne, învăță-mă le-

gle tale.

69. Trufașii născocesc.

mineuni împotriva mea, eu înșeă cu toată inima păzesc poruncile tale.

70. Înime lor e nesimțitoare cuoul, iar eu nu mă măngâiu cu legea ta.

71. Bine o că m'ă sucurit, căci am invățat să păzești legea ta.

72. Mai seumpă-mi este legea gurii tale, deoarece măi de conori de aur și de argint.

J.

73. Mâinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțe-mă și voiaș invăță poruncile tale!

74. Cei ce se tem de tine se bucură cădând în vîad, căci în făgăduință tale nădăjduiesc.

75. Cunoscut-am, Doamne, că judecătile tale sunt drepte și că după dreptate m'ăi pedepsit.

76. Fie dar mila tu măngâierea mea, precum ai făgăduit robului tău.

77. Să vici pesto mine în durările tale și voi urmări, căci legea ta este măngâirea mea.

78. Răsuinali să fie trănsați ce fără vină mă apăsă, căci invățăturile tale le corectez.

79. Să se întoarcă la mine cei ce se tem de tine și cei ce cunoște invățăturile tale.

80. Fie inima mea fără

prihană sub povata poruncilor tale, ca să nu fiu răsunat.

K.

81. Sufletul mi se întoarce în astăzi a ajutorului tău, dar în făgăduință nădăjduiesc mereu.

82. Păienjenițu-mi s'au ochii astăzi făgăduință, și-ni zic: Când oare mă voi măncăia?

83. Ajuns-am o picioare pușă la fum, dar legile tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt ore zilele robului tău și când vei o sănătate pe prigoniitorii mei!

85. Spusu-mi-ai călcătorii de lege bărfeli, dar nu sună ca legea ta, Doamnelor.

86. Toate poruncile tale sunt adovar. Ajuta-mi, că

pe nedrept sunt prigoniți.

87. Puțin de nu m'au sterse de părăsit, dar poruncile tale nu le-am părăsit.

88. Dărueste-mi invăță după mila ta și invățăturile tale voiu păzi.

L.

89. Peatru vecie, Doamne, cuvântul tău a întărât cerurile.

90. Tu ai întemeiat pământul și rămâne, adeverul tău rămâne din neam

în neam.

91. Prin poruncuța până lejul meu! Pentru gura aza toate se tin, că toate mele sunt mai dulci ca sunt slugile tale.

92. De n'ar fi fost legea ta măngâierea mea, și fi pierit în necazurile mele.

93. Niciodată nu voi fiu

nita povetoiile tale, căci prin ele imi dai viață.

94. Al tău sunt en, mănuște-mă, că poruncile tale am chăutat.

95. Necredințiosă mă păndesc să mă piardă, iar

en erocetez invățăturile tale.

96. La totă desăvârsirea

am văzut sfârșire, numai

poruncuța ta sfârșit nu are.

M.

97. Cat am iubit legea ta, Doamnelor totă ziua

ea e gândirea mea,

98. Căci mă face mai în-

țelit decat vrăjimășii mei

și niciodată nu mă pără-

șeste.

99. Ajuns-am mai invă-

țat decat toți invățătorii

mei, pentru că invățăturile

tale sunt gândirea mea.

100. Mai priecupă decat

cei bătrâni am ajuns, pen-

truță păzești poruncile tale.

101. Dela toată enea rea

am oprit piedoarele mele,

ca să urmez cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale

nu m'am abăntuit, că tu ești

invățătorul men.

103. Căt de dulci sunt

envintele tale pentru gât

lejul meu! Pentru gura mea ale sunt mai dulci ca mierci!

104. Poruncile tale mă fac pricoput, pentru aceea am urit toată calea cea mincinoasă.

N.

105. Cuvântul tău e fiudie piciorelor mele și lumenă pentu cărăriile mele.

106. Jurat-am să păzești judecățile tale cele drepte și mă voi ţine de jurământul meu.

107. Intristat sunt pestemăsură, Doamne, viază-mă după cuvântul tău!

108. Binevoieste, Doamne, a primi jertfa de bunăvoie a gurii mele și mă invăță judecățile tale!

109. Sufletul imi e pururea în principe, dar legea

ta nu am uitat.

110. Cei neleguini curse

mi-am intins, dar dela poruncile tale nu am rătăcit.

111. Moștenit-am po ve-

de invățăturile tale, că ele sunt bucuria inimii mele.

112. Pus-am gând în

inimă mea să păzești po-

rcuncile tale, că aceasta a-

duce răspîntă vesnică.

O.

113. Născocirile omenesti

le urise, iar legea ta o-

iubesc.

114. Tu ești adăpostul și

sentul meu și în evântul
tău nădăjdușeu eu.

115. Departați-vă dela
minei cel nelegit, că voi
păzi poruncile Dumnezeului
meu.

116. Sprijineste-mă după
evântul tău, că să trăiesc
și nu lăsa să fiu rușinat în
nădejdea mea.

117. Ajută-mi și mă voi
mărturi și purcera voii lui
aminte la legile tale.

118. Disprețuit-ai pe totii
cei ce se depărtează do le-
gea ta, că născocile lor
sunt mininoase.

119. Ca agura ai măturat
pe ei răi de pe pământ,
de aceea am iubit învăță-
turile tale.

120. De frica ta mi se
înfoară carneia și mă tem
de judecățile tale.

P.

121. Făcăt-am judecăță
și dreptate, nu mă da ecclor
-ce-mi fac strămbătățe!

122. În sub cerotirea ta
binele robului tău, că să nu
mă nedreptășescă cei mă-
dri.

123. Ochii mi se sting,
-asteptând mărturiea ta și
-dreptatea ce mi-ai făgă-
-duit.

124. Fă milă cu robul
tău după bunătatea ta și
mă învăță legiuiriile tale!

125. Robul tău sunt eu,
înțelopțește-mă, că să pri-
-sepe învățăturile tale!

126. Venită vremea să
lucrerez Domnul, că cumenii
au strictat legea ta.

127. Eu însă am iubit
poruncile tale, mai mult de
ca aurul și pietrele seum-
po.

128. De aceea la învăță-
turile tale am alergat și
toată calea nadreapă am
urit.

R.

129. Minunate sunt învă-
țăturile tale! De aceea le
cercoțeză sufletul meu.

130. Desoperirea cunvin-
telor tale luminăză și dă
înțelepicune celor novina-
tori.

131. Gura mea am des-
chis și am suspirat, că de
poruncile tale sunt înse-
rată.

132. Căută spre mine și
mă mulțumește, cum căută spre
cei ce iubesc numele tău.

133. Întărește pasii mei
să urmeze evântul tău și
să nu mă stăpânească nici
o fără-de-lege.

134. Izbăveste-mă de cle-
veritea oamenilor și voi
păzi poruncile tale.

135. Fă să strălucescă
fața ta postă robul tău și
mă învăță legiuiriile tale.

136. Răuri de apă vară
ochii mei, pentru că nu se
păzește legența ta.

S.

137. Drept ești tu, Doam-

ne, și dreptă sunt judecă-
țile tale!

138. Învățăturile date de
tine sunt dreptate și între
totul prea adevarăte.

139. Topitul-am de
răvire, văzând că vrăjimă-
șii tăi nescotesc învățătu-
rile tale.

140. Cuvântul tău e lă-
marit și curat și robul tău
la iubit și-l-a proqvit.

141. Mic și neluat în sea-
nu am fost, dar legile tale
nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta e dreptă
veac și legea ta e
adevarăni curat.

143. Necazuri și nevoi de
mă impresoră, poruncile
tale sunt măngăierea mea.

144. Dreptatea învățătu-
rile tale e vesnică, că mi-
înțelepicușă și voi trăi.

T.

145. Chenătu-te-am din
toută inima mea, auzi-mă
Doamne, și voi păzi ase-
zămintele tale.

146. Către tine am strigat,
mărtușește-mă și voi
păzi poruncile tale.

147. Până nu răsar zo-
rile te chen, căci în evânt
tul tău nădăjdușeu.

148. Înainte de strajă
dimineață deschid ochii mei,
ca să-i adâncesc în învăță-
turile tale.

149. Anzi, Doamne, gle-
sul meu, după bunătatea ta,

și după voința ta dăru-
ste-mi viață.

150. Apropiatu-s'au cei
ce eugă și viclezuguri și
dola legea ta s'au depăr-
tat.

151. Aproape ești și tu,
Doamne, și totu poruncile
tale sunt adevară.

152. Dela început învă-
țăturile tale le-am cunoșcut,
că pentru totdeauna le-am
întemeiat.

U.

153. Vezi strămtorarea
mea și mă izbăveste, că le-
gea și m'am uitat.

154. Ja-vi parte și mă
apără, după evântul tău
mă inviorează.

155. Departe este mă-
tirea de cei păcătoși, că
povetile tale n'au căutat.

156. Multe sunt îndură-
rite tale, Doamne, dăru-
ste-mi viață, după făgădu-
ințele tale.

157. Multi sunt cei ce mă
prigonește și mă nechijeșe,
dar dola învățăturile tale
nu m'am abătut.

158. Văzut-am pe vânză-
torii ticălosi și m'am scăr-
bit, că ci cuvintele tale nu
le păzeșe.

159. Vezi că iubesc po-
vețele tale, Doamne, viază-
mă după bunătatea ta.

160. Adevarăul e temelia
cuvintelor tale și totu ho-
tărira judecăților tale e
vesnică.

V.

161. Boierii mă prigo-
noșe în zadar, că numai de
judecățile tale mi tem.

162. Bucuratu-mă de
cuvintele tale, că nuul ce
dă de avuție multă.

163. Mincinu-o urâse
și o dispregăse, iar legea
ta o iubese.

164. De săptă ori în zi
te lund Doamne, pentru
judecățile tale cele dropte.

165. Cei ce iubesc legea
ta de multă pace se vor bu-
cura și nimic nu-i va im-
piedeca.

166. În ajutorul tău,
Doamne, nădăjdușe și po-
runcile tale le împlinesc.

167. Sufletul meu ur-
mează învățăturile tale și
le iubesc mai presus de
toate.

168. Păzit-am, Doamne,
poruncile și legile tale și
toate căile mele sunt înain-
tea ta.

Z.

169. Rugăciunea mea,
Doamne, ajungă la tine,
întelosește-mă după răgă-
dunța ta.

170. La tine să străbată
cererea mea și să izbă-
veste după cuvântul tău.

171. Laudă îți vor rosti
buzele mele, că nu ai învă-
tat poruncile tale.

172. Limba mea va vesti

cuvântul tău, că toate po-
runcile tale sunt drepte.

173. Să-mi via mâna ta
Doamne, în ajutor, că po-
runcile tale am ales.

174. Dorit-am, Doamne,
mântuirea ta și legea ta e
desfășurarea mea.

175. Viu va fi sufletul
meni și te va iuda și ju-
decățile tale vor ajuta mie.

176. Răbăgit-am că o
caine pierdută, căută pe ro-
bul tău, că poruncile tale
nu le-am uitat.

PSALMUL 119.

O cântare a treptelor.

119. 1. Către Domnul,
când eram neclujit,
am strigat și m'a anuzat.

2. Izbăveste, Doamne, și
acum sufletul men de buze
măincinase și de limbi vi-
cleană!

3. Ce-ti va aduce, vrăj-
moșulu, ce-ti va da lim-
ba cea vicleană și ta?

4. Săgoji ascuțite dela
cel puternic și cărbuni a-
prind de ienuper.

5. Vai de mine, că stau
la Mesec și locuiesc în cor-
urile lui Cedar!

6. De mulți nemernicoste
sufletul men printre ei ce
urâse paces!

7. Jubitor de pace sunt,
dar un cuvânt și ei sunt
gata de razboiu!

PSALMUL 120.

O cântare a treptelor.

120. 1. Ridicat-am ochii
mei la munte, de
unde vine ajutorul meu.

2. Ajutorul meu vine
de la Domnul, cel ce a fă-
cut cerul și pământul.

3. El nu va lăsa să so-
vâiască pieilor tău și cel
ce te păzește nu va dor-
mita.

4. Iată, nu va dormita,
nici nu va adormi cel ce pă-
zește po poporul său.

5. Domnul este ocrotito-
rul tău, Domnul te va um-
bri din dreapta ta

6. Să zina soarele nu te
va arde nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi de
tot răul, păză-va sufletul
tău Domnul.

8. Domnul va păzi intra-
rea și ieșirea ta, de a-
cum și până în veac.

PSALMUL 121.

O cântare a treptelor.

121. 1. Bucurătu-mă
când mi s'a zis:
«Să mergem în casă Dom-
nului!»

2. Să iată picioarele no-
stre păsesc pragurile tale,
Ierusalime.

3. Ierusalimul se înalță
ca o cetate și e strâns unit
la ocază.

4. Aşa eauță ochii noștri
spre Domnul Dumnezeul noștru, până ce se va mi-
lostivi spre noi.

5. Mihucșe-ne, Doamne,
mihucșe-ne, că ne-am săru-
rat de ocază.

6. Sufletul ne e sătul pe-
ste măsură de hula celor
trufași și de defălmarea
celor mândri!

PSALMUL 123.
O cântare a treptelor.

123 1. De n'ar fi fost
Domnul cu noi —
să zică adică poporul Dom-
nului —

2. De n'ar fi fost Dom-
nul cu noi, când s'au ri-
dicat oamenii asupra noastră,

3. Ne-ar fi înghitit pe
totii de vii, când s'a a-
prinț mania lor asupra noastră.

4. Atunci ne-ar fi po-
topic ca niște ape, ca niște
suvoao ar fi trecut peste
suflul nostru.

5. Atunci ar fi trecut
peste suflul nostru, ca
niște valuri însăumântă-
toare.

6. Binecuvântat fi Dom-
nul, că nu ne-a dat pradă
dinților lor.

7. Suflul nostru a schi-
pat, cum săpă pasărea din
cursa vânătorului. Cursa
s'a sfârșit și noi ne-am
îzbăvit.

8. Ajutorul nostru e în
numele Domnului, cel ce
a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 124.
O cântare a treptelor.

124 1. Cei ce nădăju-
esc în Domnul nu
se vor elăti în veac, ca
muntele Sionului cel pe veci
intemeiat.

2. Cum ocorotește multă
Ierusalimul, săa va ocozi
Domnul poporul său, de a-
cum și până în veac,

3. Că nu va lăsa Dom-
nul toaigul păcătosilor pe-
ste soarta dreptilor, ca să
nu-si întindă dreptii la fă-
ră-delegi mainile lor.

4. Fă bine, Doamne, color
buni și celor drepti la ini-
mă!

5. Iar pe cei ce se abat
la căi străbătoare, pedești-i va
Domnul, ca pe răcoriile de
rele. Pace peste poporul
Domnului!

PSALMUL 125.

O cântare a treptelor.

125 1. Când a intors
Domnul robinea Sion-
ului, părătu-nis'a că vi-
săm!

2. Atunci gura noastră
s'a umplut de râs și limba
noastră de cântare veselă.

Atunci se zicea printre po-
poare: «Miauani a făcut

Domnul cu dănsiș!»

3. Cu adăvărat minună a
făcut Domnul cu noi și
suntem plini de veselie.

4. Înțorce, Doamne, pe
toti robii noștri, ca râurile
dela miazăzi!

5. Cei ce au seminat cu
lăcrimi, cu buenrie vor se-
ceră.

6. Cei ce mergea și se-
mâna plângând, cântând
se întorce, aducându-și
anopii săi.

PSALMUL 126.
O cântare a treptelor.

126 1. De n'ar zidi
Domnul casa, în zadar
s'ar ostene iuditori; de
n'ar păzi Domnul ce-
tatea, în zadar nr veghe
păzitorii.

2. În zadar vă sculați
disdecinarea, în zadar se-
deți până târziu și mână-
cați pâinca neajită, dacă
nu v'ar da Domnul pacă
iubitului său.

3. Iată copiii sunt o mo-
ștenire dela Domnul și roa-
da pântecelelor o răspâltire.

4. Ceea ce sunt săgețile
pentru un oastean accese sunt
pentru un tată copili din
inerete.

5. Fericie de omul, care
să-și amplătă casa do-o! Că
nu va roși când va grăbi
vrăjmașilor în portă.

PSALMUL 127.

O cântare a treptelor.

127 1. Fericie de tine,
cel ce te temi de
Domnul, care umbli în căile
lui!

2. Că te vei bucura de
numea minelor tale, fericit
vei fi și bine-ță vor mor-
go.

3. Femeia ta va fi ca o
viță rodită înaintul casei
tale și copiii tăi vor fi ca
niște mădăje tinere de mă-
slin imprejurul mesei tale.

4. Așa se binecuvântăză

omul, care se teme de Dom-
nul.

5. Binecuvântă-te-va
Domnul din Sion și vei ve-
de fierberea Ierusalimului
în toate zilele vieții tale.

6. Vodca-voi pe fiul fil-
ior tăi. Pace peste poporul
Domnului!

PSALMUL 128.

O cântare a treptelor.

128 1. Din tineretele
mele se luptă cu
mine, să zică poporul Dom-
nului de vrăjmași săi.

2. Din tineretele mele se
luptă cu mine, dar nu m'au
biruit.

3. Arat-ai pe spina mea
și brațe lungi am-
bras.

4. Dar Domnul este drept
și-a rupt funile păcătoșilor.

5. Rușinăți și înfrântă
să fie toți cei ce urăsc Sionul!

6. Să fie en iarbă de pe
acoperișuri, care se usucă
înainte de smulgere.

7. Din care secerătorul
nu și umple măna, nici bra-
țul său cel ce leagă snopi

8. Să treacări nu vor zice:
«Binecuvântarea Domnului
fie peste voi», sau:
«Vă binecuvântăm în numele
Domnului!»

PSALMUL 129.

O cântare a treptelor.

129 1. Din adâncuri

strig către tine,

Doamne, auzi glasul meu!

2. Fie urechile tale cu
inare aminte la glasul ru-
gădunii mele.

3. De-ai ţine seamă de
păcate, Doamne, Doamne,
cine ar mai rămnărea?

4. Dar la tine este ier-
tarea, toti să so facinile
inaintea ta!

5. La Domnul imi e nă-
dejdet și în el nădăjduște
suflul meu.

6. Suflul meu așteap-
tă pe Domnul, mai mult
decât străjerii zorilă.

7. Să nădăjduiască Isra-
el în Domnul, că dea Dom-
nul este îndurarea.

8. Milostivire multă și la-
el și ei va izbăvi pe Israel
de toate fără-de-legile lui.

PSALMUL 130.

O cântare a treptelor.

130 1. Doamne, inima
mea nu s'a man-
drit, nici ochii mei nu s'au-
semepit. După lăcerii prea
mari n'am umblat, nici
după cele peste puterile
mele.

2. N'am avut cu oare
suflul bland și amerit,
ca un prunc întârcat dela
sânul mamei sale! Așa a
fost suflul meu înainte-
rul meu, ca un prunc în-
târcat dela sânul mamei
sale.

3. Să nădăjduiască po-
porul Domnului în Domnul
de acum și până în veac!

PSALMUL 131.

O cântare a treptelor.

131 1. Adu-ți aminte,
Doamne, de David

și de toate blândețele lui,

2. Care s'a jurat Dom-
nului și făgăduință a dat

Puternebului Iacob, zic-
ând:

3. «Nu voi intra în cor-
tul meu, nici în patul meu

nici voi sună,

4. Nu voi da somn o-

chilor meu, nici genelor mo-

le atipire,

5. Până nu voi găsi loc

pentru Domnul, o locuință

pentru Puternebului Ia-

cov!»

6. Iată am auzit de cort

în Efrata și l-am găsit la

tarina lui Iacob.

7. Să mergem dar la

asternutul picioarelor lui,

8. Zicând: «Scală

Doamne, și vine la odihna

ta, tu și arcu măririi tale!

9. Preotii tăi cu drepta-
tea se vor îmbrăca și cre-
dincioșii tăi vor scoate

strigătoare de bucurie.

10. Pentru David, sluga

ta, nu-l lepăda pe unsul

tău!»

11. Jurat-a Domnul cre-

dincioșii lui David și nu

se va lepăda de jurământul său: «Pe tronul tău —

a zis el — voi pune un

rod al păntecului tău.

12. Dați fiilor tăi vor pă-
zi așezământul meu și po-

runcile pe care le dău eu, a-

PSALMIL, 131, 132, 133, 134.

tinei și fiilor lor vor sedea

totdeauna pe tronul tău.»

13. Căci Domnul a ales

Sionul și a voit să-i fie în-

euință, zicând:

14. «Acolo e pe veci lo-

cul meu de odihnă, acolo

voi locuvi, ca l-am voit.

15. Roadele lui le voi

binecuvânta și pe săracii

lui îi voi sătură de pâine.»

16. Pe preotii lui îi voi

îmbrăca cu măstoare și slu-

gile lui vor scoate strigătoare

de bucurie.

17. Înălță-vă acolo pu-

terea lui David și acolo

voi găti făclă unsului

meu.

18. Pe vrăjmașii lui îi

voi îmbrăca cu ruginie și

asupra lui va străluce slin-

tenia mea.»

PSALMUL 132.

O cântare a treptelor.

132 1. Cât este de bine

și căt e de frumos,

șă locuiesc frații în uni-

re!

2. Aceasta este ea o mi-

reasă frumoasă pe cap,

ea mirabil ce s'a turnat pe

barba lui Aaron, ce s'a co-

borât pe marginile vese-

nezelii.

3. Aceasta este ca roua

Ermoneului, ca rouă ce se

coboară pe muntele Sionul

Că, unde e uniro, Dom-

nul trinitate viață și bine-

cuvântă nesfârșite.

PSALMUL 133.

O cântare a treptelor.

133 1. Înă acum bine-

cuvântă pe Domnul,

toate slăgile Domnu-

ului, care stă în casa Dom-

nului, în curile casei Dum-

nezelui nostru!

2. Ridicăți și noapte-

mâinile spre locașul sfânt

și binecuvântă pe Dom-

nul!

3. Si te va binecuvânta

din Sion Domnul, cel ce a

făcut cerul și pământul.

PSALMUL 134.

Alituia.

134 1. Lăudăți numele

Domnului, lăudăți-L

slăgile Domnului,

2. Care stă în casa

Domnului, în curile casei

Dumnezelui nostru!

3. Lăudăți pe Domnul,

că este bun! Deții slavă nu-

melui lui, că este bun!

4. Ca Domnul și-a ales

pe Iacob de moștenire, pe

Iacob și l-a ales să fie al

lui.

5. Cunoscut-am că este

mare Domnul și Domnul

nostru este postea toți dum-

nezelii.

6. Toate căte a vră-

Domnul a făcut, în cer și

pe pământ, în mare și în

toate adâncurile.

7. El ridică norii dela-

marginile pământului, el

aduce ploaia și fulgerele,

el secrete vănturile din viațierile sale.
3. El a lovit pe înțâi-născuți Egipțianul, dela o mână la dobitoce.

9. Trimis-a semne și mulini în mijlocul tău, Egipt, împotriva lui Farao și a slugilor lui.

10. El a băut neamuri multe și a uis împăratii.

11. Pe Sihon, împăratul Vasanului și toate împăratii Canaanilor,

12. În tările lor le-a dat moștenire lui Israel, poprului său.

13. Doamne, numele tău e veselie și pomeneirea ta este din neam în neam!

14. Domnul face dreptate poporului său și sporește sală se milostiveste.

15. Idioii neamurilor sunt argint și aur, lucruși de mână omenească,

16. Gurii au și nu vorbește; ochii au și nu văd,

17. Urechi au și nu aud, elci nu este sufărare în gura lor.

18. Ca ei și zilele cei fac și toți cei ce nădăjduiesc într-unii!

19. Casa lui Israel binecuvîntăză pe Domnul! Căza lui Aaron, binecuvîntăză pe Domnul!

20. Casa lui Levi, binecuvîntăză pe Domnul! Cei ce vă temeli pe Domnul, binecuvîntăti pe Domnul!

21. Binecuvîntătă este

Domnul din Sion, cel ce locuiește în Ierusalim! Alia.

PSALMUL 135.

Alia.

1. Lăudăti pe Domnul, că este bun, că în veac este mila lui!

2. Lăudăti pe Dumnezeul Dumnezelor, că în veac este mila lui!

3. Lăudăti pe Domnul domnilor, că în veac este mila lui!

4. Că numai el a făcut mulii mari, că în veac este mila lui!

5. El a făcut cerurile cu înțelepciune, că în veac este mila lui!

6. El a așezat pământul pe ape, că în veac este mila lui!

7. El a făcut luminători mari, că în veac este mila lui!

8. Soarele ca să lumineze ziua, că în veac este mila lui!

9. Lumă și stelele, că să luminoze noaptea, că în veac este mila lui!

10. El a băut Egiptul în înțâi-născutii lui, că în veac este mila lui!

11. Si a scos pe poporul său din mijlocul lor, că în veac este mila lui!

12. Cu mână tare și cu trătră inimii, că în veac este mila lui!

PSALMUL 136.

Alia.

1. La răurile Babilonului am scut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion!

2. În silicii, pe malurile lor, am spânzurat harape noastre,

3. Că acolo cei ce ne roabiseră ne cercau să le cămătă și apăsatii nostri ne ziceau: «Cântați-ne și nouă din cântările Sionului!»

4. Cum vom cânta cântările Domnului în pământ străin?

5. De te voi uită, Ierusalime, uită să fie dreapta mea!

6. Să mi se lipescă lumbă de gâtul, să te nu mă voi gândi la tine, să te nu voi pune Ierusalimul începitură a bucuriei mele!

7. Aduți aminte, Doamne, de fiu lui Edom, care ziceau în ziua encerrii Ierusalimului: Stricăți, stricăți până în temelii!

8. Fiica Babilonului, dorină de puștiire, ferice de cel ce-i va plăti după fapta ce ne-a făcut tu nouă, ferice de cel ce va lăsa și va lovi de piatră pruncii tăi.

PSALMUL 137.

Al lui David.

1. Slăvi-te voine,

137 Doamne, din totă-

înima mea și înaintea înginerilor te voi cănta, că ai ascultat toate grauriile gării mele.

2. Inchina-mă voin la biserică ta coa sfântă și voi slăvi numele tău, pentru multă și credințoasă ta, că ti-e prezentat peste tot numele tău.

3. În orice zi to-am chemat, de grab m'auz și ai spori puterea sufletului meu.

4. Toti împărății pământului te vor slăvi, Doamne, căci vor auzi toate grauriile gurii tale.

5. Căile Domnului vor lăuda, că mure este slava lui.

6. Inalt este Domnul și la ei smeritii privesc și pe ei mandri de departe cu noastre.

7. De ajung la neanț, tu mi inviorezi, îți lasi măiniile pește urgin vrăjimilor mei și dreptăta nă izbăvesto de el.

8. Tu, Doamne, răspătește pentru mine! Doamne, milă ta e veșnică, încorile mănilor tale nu le trece cu văderea!

PSALMUL 138.

Al lui David.

1. Cercetă-m'ă, Doamne, și mă cunoști. Tu știi când sed și când mă scol și gândurile mele de departe le pricpe.

2. Tu știi când merg și cand mă odihnesc și toate căile molo dinainte le cunoști.

3. Nu apucă cuvântul să ajungă pe limbă mea și tu, Doamne, îl știi deplin.

4. Din toate părțile mă impresori și îmi pun peste mâine măne.

5. Minunată este atotstuința ta pentru mine, înaltă este și n' pot partrunde!

6. Unde mă voi duce dela duhul tău și dela fața ta unde voi fugi?

7. De mă voi săi în cer, acolo esti, de mă voi cobori în iad și acolo esti!

8. De voiașa pe aripi zorilor și, mă voi muta la marginile mării,

9. și acolo nu va povătu măna ta și dreptăta ta nu va sprăjini.

10. Zis-ai: «Peate întunericul mă va ascunde și lumina dimprejur se va face noapte!»

11. Dar înaintea ta nici întunericul nu o întunecos și noaptea ca ziua străuceste.

12. Înaintea ta, cum e lunina, aşa e și întunericul.

13. Tu ai făcut cele din suntru ale mele și m'au testuit în pântecel meicui molo.

14. Slăvesc-te că sunt minunat întocmit, minunate sunt lucrurile tale și re-

PSALMII, 138, 139.

113

cunoște aceasta suflatul meu.

15. Oasele mele nu-ți erau ascunse, cănd mă urzeai în taină și mă țesem în adâncurile pântecelui.

16. Văzut-ai ochii tăi sămburole din care am răsărit și tu carteau ta se scriese toate zilele sortite mă, înainte de a fi fost vremu din ele.

17. Cât de înalte sunt pentru mine cugtele tale și căt de multe sunt ele, Dumnezeule!

18. Să te numără carei! Dar sunt mai multe ca nișipul! Trezăte sunt înaintea ta, tot imi pare că vi-sez.

19. Dumnezeule, de-a îlovi pe cel necredincios! În lături dela minei cei doritori de sânge!

20. Aceştia te grăiese de rău, Doamne, și vrăjmașii îți hulesc numele.

21. Cum să nu-i urasc, Dumnezeule, pe cei ce te urăsc! Să cum să nu disprețuese pe cei ce se ridică impotriva ta!

22. Cu ură desăvârșită îți urasc și vrăjmașii imi sunt!

23. Cearcă-mă, Dumnezeule, și cunoaște îninimica! Cercetează-mă și afli cugtele mele!

24. Vezi de nu mă aflu pe cale greșită și mă îndreptea pe calea cea veșnică!

PSALMUL 139.

Al lui David.

1. Scapă-mă, Doamne, de omul vicin și de bărbatul nedrept măzăveștel!

2. Acetă planuiesc nedreptate în inimă lor și pururea se gătese de răzbun.

3. Ca serpil își ascut limbile și pe buze au venin de scorpi.

4. Păzește-mă, Doamne, do mănu legăturiu își naferete de oamenii nădrei, care găndeșă să impiedice pasii mei!

5. Cei mândri mi-au întins curse și lături, mireje să intins piciorulor mele și pe lângă cărare mi-au pus capane.

6. Zis-ai către Domnul: «Tu esti Dumnezeul meu! Asculță, Doamne, glasul rugăciunii mele!»

7. Doamne, Dumnezeule, sănătate și mărturie mea, cel ce mi-ai apără capul în vreme de răzbun!

8. Nu împlini, Doamne, dorința celni rău și să nu izbutească gândul lui, că se va trufl!

9. Asupra capului celor ce mi împresură să vie răutătea planuită de înșeii buzelă lor!

10. Să cadă asupra lor cărunci aprini! Aruncă-i în para focului și din prăpastie să nu mai înă-

11. Clevetitorul nu se va povăduitorior! lor! Auzi-se interne la pământ, pe o-

nul nedrept răutat, îl va

duce la pierdere.

12. Știi că Domnul va apăra prietenii săracilor și

va face dreptatea celui nă-

păstuit.

13. Și așa dreptii vor da

slavă numelui tău și cei

nevinovați vor locui înaintea ta.

PSALMUL 140.

Al lui David.

140 1. Doamne, strigă-

1 am către tine, au-

zi-mă la aminte la glasul rugăciunii mele, când strigă-

către mine!

2. Să se îndrepteze rugă-

ciumen mea către cîmăldu-

intea ta, ridicăcarea mâinilor mele ca jertfa de sacra-

ri!

3. Pune, Doamne, străjă-

guri mele și ușă de stăpă-

nire asupra buzelor male!

4. Nu lăsa inimă mea să

se obâză la evințe violente,

ca să apăr faptele cele pă-

catoase!

5. Cu oamenii eoi ce lu-

crează fără de lege nu mă

voină însoță la desfășurările lor!

6. Certe-mă-va dreptul și

milk va fi pentru mine,

muștrarea lui ca undelemen-

nu vaunge capul meu,

7. Dar rugăciunica mea

și împotriva celor răi, pră-

bucescăsă se de pe stâncă

povăduitorilor lor! Auzi-se

vor atunci grăuirile mele,

eu sunt dulci.

8. Ca o brăză ce se taie

din pământ, să se risipea-

scă oasele lor lungă înd!

9. Că spre tine sunt,

Domne, oclii mei. Doamne,

în tine am nășăjdut,

să nu iei sufletul meu!

10. Păzește-mă de cursa

ce mi s-a întins și de la-

turile color ce fac fără-de-

lege.

11. Să cadă păcatosii în

arcajia lor, iară eu vorit să

fiu pământ ce voiu trăi-

PSALMUL 141.

O rugăciune a lui David.

141 1. Cu glasul meu

către Domnul am strigat,

cu glasul meu că-

tre Domnul m'am rugat,

2. Vărsat-am înaintea lui

rugăciunem mea, neacuzul

non înaintea lui l-am spus.

3. Când se istovea în mi-

ce duhul meu, tu ai cuno-

ști cărăurile male!

4. În calea pe care um-

blam, pe ascuns capcană

îi s'a întins.

5. Căută-ai la dreapta

îi am privit și întă nu era

mine să mă cunoască.

6. Pierise orice scăpare

pentru mine și n'avea cine

și îngrijoeașă de sufletul

meu.

7. Strigăt-am către tine,

Doamne, și am zis: Tu ești

scăparea mea, tu ești par-

tea mea în pământul celor

vii!

8. Îa aminte la rugăciu-

scă oasele lor lungă înd!

9. Izbăveste-mă de ei ce

nu prigoșesc, că s'au în-

țărât mai mult decât mine,

10. Scoate din temniță

sufletul meu, ca să prosă-

voasă numele tău.

11. Aduna-se vor dreptii

împrejurul meu, când îmi

vei arăta tu bunătatea ta

PSALMUL 142.

Al lui David.

142 1. Doamne, auzi ru-

găciunea mea, a-

securăcarea mea în cre-

re Domnul m'am rugat,

2. Vărsat-am înaintea lui

rugăciunem mea, neacuzul

non înaintea lui l-am spus.

3. Când se istovea în mi-

ce duhul meu, tu ai cuno-

ști cărăurile male!

4. Mănumit e duhul meu

în mine și inima încremene-

nită înțuntrul meu.

5. Adușu-mă aminte

de zilele cele de demult,

cugetat-am la toate lucru-

ile tale, la faptele mâinilor

tale m'am gândit.

6. Înțius-am către tine,

Doamne, și am zis: Tu ești

scăparea mea, tu ești par-

tea mea în pământul celor

vii!

PSALMUL 143.

Al lui David.

143 1. Binecuvântat fie

Domnul, târzie mea,

cel ce deprinde mâinile

mele la luptă și degetele

mele în războli,

2. Mila și înțăriva mea,

etatea mea și izbăvitorul

meu, scutul în care nădăj-

duiesc eu, care m'a supus

pe poporul meu!

3. Doamne, ce este omul,
ca să tii seamă de el, sau
fiul omului, ca să-l soco-
tești!

4. Omul e ca o suflare!
Zilele lui trecătoare ca
umbra!

5. Doamne, pleacă-te ce-
rurile și te coboră! Atin-
ge-te de munți, ca să fu-
mec!

6. Aruncă fulgere și în-
grozește pe vrâjitori! Slo-
boade săgotile tale și i pu-
ne pe fugă!

7. Înținde-ți mâna dintru
înălțime și mă izbăvește
din spole cele mari, sca-
pă-mă din măna celor de
alt neam!

8. A căror gură grăiese
minciună și drepătă căno-
ra și drepătă strămbătă-

9. Cântare nouă îți voi
canta, Dumnezeule! În psal-
tire cu zese strune te voi
lăuda.

10. Că tu dai măntuire
imperatilor și izbăvesti pe
David, sluga ta, de sabio-
cumpăta!

11. Scapă-mă și mă iz-
băveste din mâna celor de
alt neam, a căror gură gră-
iese minciună și drepătă strămbă-
tătilor!

12. Feciorii noștri să fie
ca plantele, care an crescă
bine în tineretă lor! Fe-
ciile noastre să fie ca stâl-
pii sculptați, care fac po-
doasă palatelor bogate!

13. Ilambările noastre

să fie plino și încărcato de
tot felul de roade! Oile

noastre să se înmulțească
cu mili și cu zecile do-
mii în păsunile noastre!

14. Vacile noastre să fie
fătăoare și boii nostri
grasi să fiel! Să nu fie în
zidurile noastre crăpătura

să spărță și nici plan-
set pe ultile noastre!

15. Perice de poporul, la-
care sunt toate acestea!
Perice de poporul, căruia
Domul este Dumnezeul

lui!

PSALMUL 144.

O laudă a lui David.

144. 1. Înălță-te-vohi,
Dumnezeul meu, împăratul meu,

împăratul meu, și voii bine-
cuvânta numele tău în
voacă și în veacul venindului!

2. În toate zilele te voi
binecuvânta și voi lăuda
numele tău în veac și în
veacul venindului!

3. Mare este Domul și
mult lăudat și mirărea lui
nu se poate încredea.

4. Neam după neam vor
lăuda lăuntrile tale și a-
lotușternicia ta vor vesti.

5. Strălucirea slăvită a
miririi tale vor grăbi și lu-
rările tale cele minunate vor povesti.

6. Puterea lăuntrilor tale
celor înfricoșate vor spune
și vor povesti mirărea ta.

7. Pomenirea multumii

PSALMII, 144, 145.

bunătății tale vor vesti și
droptatea ta vor canta.

8. Indurat și milostiv
este Domul, îndelung răb-
dător și mult milostiv.

9. Bun este Domul pen-
tru toți și mila lui e poste-

toare făpturile lui.

10. Slăvescă-to, Doam-
ne, toate lăuntrile tale și
toți sfintii tăi să te bine-

cuvinteze!

11. Slava împăratiei tale
să propoveduinesc și să po-
vestească puterea ta!

12. Ca să facă fiilor o-
menescunose minunile

tale și slava cea strălucitoare
a împăratiei tale.

13. Înmărturiți ta o im-
părtăție tuturor vecinurilor

și străpătruirea ta este peste

toate naumuri!

14. Credințește este Dom-
nul în toate cuvintele sale

și sfânt în toate lăuntrile

sale.

15. Sprijinesto Domul

pe cei ce se potințesc și
pe toți cei ce cad și rădeie-

16. Ochiul tuturor spre tine
cântă, Doamne, și tu le dai

hrana la vreme.

17. De-ți deschizi tu mă-
na ta, saturi de bunătăță
tot ce e viu.

18. Drepăt este Domul

în toate căile sale și sfânt

în toate lăuntrile sale.

19. Aproape este Domul

de toti cei ce-l chiamă

de toti cei ce-l căuta-

ri în curăță.

20. Dorința celor ce se

tem de el va împlini, ascu-
ta-va plangerile lor și-i va
măntui.

21. Domul păzește pe
toti cei ce-l iubesc, iar pe
cei nelegiuți îl va pierde.

22. Lauda Domnului va
grăi gura mea și să bine-

cuvinteze tot truful nume-
le cel sfânt al lui, în veac
și în veacul venindului.

PSALMUL 145.

Al lui Agheu și Zaharia.

145. 1. Laudă, suflete al
lăuntricii mei, pe Domnul
lăuntricii pe Domnul în
vieata mea. Cântă volu-

Dumnezeului meu, cătă volu-

tră!

2. Nu vă nădăjduiți în
boieri, în filii ormenilor, la
care nu este măntuire!

3. Iosă-va duhul lor și în

pământ se vor întoarce!

4. În ziua aceea vor pie-
ri toate gândurile lor!

5. Ferice de cel ce are
într-oțitor pe Domnul

Dumnezeul lui Iacob, de

cel ce își pune nădejde în

Domnul Dumnezeul lui!

6. Care a făcut cele ce

sunt înțelese,

7. Care păzește adevarul

în veac, care face dreptate

celor neprinșuți, care

dă hrana celor fătămați,

8. Domul deschide pe

cei fericiți în obuzi, Dom-

ul deschide pechii orbilor,

Domul ridică pe cei că-

zuți, Domul iubește pe

cei drepti, Domnul păzește pe cei pribeți.

9. Pe săracul și pe văduva va sprâjni și gândurile păcătoșilor va zadănci.

10. Împărății va Domnul în veci, Dumnezeul tău, Sioane, va domni din neam în acam.

PSALMUL 146.

Al lui Agheu și Zaharia.

146 1. Lăudăți pe Domnul, că bine este a cănta Dumnezeoul nostru! Plăcut o și se cuvino să-l lăudăm.

2. Domnul iarăși va zidi Ierusalimul și va aduna pe cei risipiti ai poporului său,

3. El vindează pe cei enime adrobită și tămaduie rânele lor,

4. El hotărăște numărul stelelor și la toate le dă nume.

5. Mare este Domnul nostru și mare este puterea lui și întelepunea lui e nemăsurată!

6. Domnul înaltă pe cei smeriti și pe păcătoși smerește până la pământ.

7. Cântați Domnului cântare de mulțumire! Cântați Dumnezeului nostru din aliații!

8. Căci el îmbrăca cerul cu nori, el trimită pământul plouă, el face să răsări urba în munți și ver-

dea pentru trebuințele omului,

9. El dă hrana dobitoacelor și puilor din corb ce strigă către dânsal.

10. El nu se uită la puterea calului, nici nu cantică cu drag în omul sprinton la picior,

11. Ci bunăvoița Domnului o spre cel ce soție de dânsal, spre cei ce nădăjduose în bunătatea lui.

PSALMUL 147.

Al lui Agheu și Zaharia.

147 1. Laudă, Ierusalim, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeul tău, Sioane!

2. Că el a întărit zâvoarele porților tale și a binecurățit pe fiili tăi înăuntru tău.

3. El pune pace în hotările tale și cu grăsimile de grâu te satură.

4. El trimită pământului poruncile sale și curântul său într-o aleargă.

5. El face să cadă zăpadă ca luna și ca cenușă prescră bruma.

6. El aruncă ghiaia sa în buătă și făță gerului său cine poate să o înfrunte?

7. Dar la poruncă lui toate se topesc, la suflarea vântului său apele curg.

8. El a vestit covântul său lui Iacob, lui Israel și

PSALMUL, 147, 148, 149.

148 poruncile și legile săi.

9. Cu niciunul din popor n'a făcut aşa și ele n'au cunoșcut judecățile lui.

PSALMUL 148.

Al lui Agheu și Zaharia.

1. Lăudăți pe Domnul, cel ce din ceruri!

2. Lăudăți cel din înălțime!

3. Lăudăți toți îngerii lui!

4. Lăudăți, soare și lună! Lăudăți toate stelele cele luminoase!

5. Că el a zis și toate săi sunt, el a poruncit și toate săi să zidă.

6. Intemeiatu-le-a pe veci și pe vecii vecilor. Lege le-a pus și nu o vor cădea.

7. Lăudăți pe Domnul, cel ce pe pământ, pestii cei mari și toate adâncurile,

8. Focul și grindina, zăpada și bruma, vântul și furtuna, care faceti poruncile lui,

9. Muntii și toate dealurile, pomii cei reditori și toți cedrii,

10. Fiarele și toate dobitoacele, făritearele și pașările săbătoare,

11. Regii pământului și toate popoarele, domnilii și toți judecătorii pământului,

12. Tinerii și fecioarele, bătrâni și copii,

13. Toate să laudo numele Domnului, că singur numele lui e prenăart și slavu lui e în cea și pe pământ!

14. El a înălțat frumosul poporul său, pentru că el laudă toți cuvioșii lui, fiind credincios, poporul cel de aproape al său.

15. Regii pământului și toate popoarele, domnilii și toți judecătorii pământului,

16. Tinerii și fecioarele, bătrâni și copii,

17. Toate să laudo numele Domnului, că singur numele lui e prenăart și slavu lui e în cea și pe pământ!

18. El a înălțat frumosul poporul său, pentru că el laudă toți cuvioșii lui, fiind credincios, poporul cel de aproape al său.

PSALMUL 149.

Akhava.

149 1. Cântați Domnului, lui cântare nouă, cântați laude lui în aducea credinciosilor!

2. Să se bucre Jarail de cel ce l-a făcut, fiii Sionului să se vesclăsească de împăratul lor!

3. Să laude numele lui cu jocuri, în timpuri și psalme și-i cânte!

4. Că Domnul îmbăște pe poporul său și cu măntuire imbrăca pe ei emeritii,

5. Dreptii să se bucre de izbânda lor și să cante cu bucurie în asternuturile lor!

6. In gură să aibă lauda lui Dumnezeu și să bâie cu două căsuri în măiniile lor!

7. Ca să și răzbune asu-

pră păgănilor și să pedepsească pe cei necredincioși.
8. Cu să lege pe împărății lor cu lanțuri și pe domnitorii lor cu cătușe de fier,

9. Ca să facă între ei judecăță, cum e scris. Această slavă e a tuturor credincioșilor săi.

PSALMUL 150.

Alluiu.

150 1. Lăudați pe Domnul în locasul său cel sfânt! Lăudați-l sub boala cerească, pe care străucește puterea lui!

2. Lăudați-l după faptele lui cele mari! Lăudați-l după mulțimea măririi lui!

3. Lăudați-l în sunete de trâmbită! Lăudați-l cu lira și cu harpa!

4. Lăudați-l cu tobe și jocuri! Lăudați-l cu efanțări din strune și din fluiori!

5. Lăudați-l cu timbale armonioase! Lăudați-l cu

timbale răsunătoare! Toată suflarea și laude pe Domnul!

PSALMUL 151.

1. Cel mai mic fiu între frații mei eraram, oram călmai tanăr în casa părintească și păzeam oile tatălui meu.

2. Mâinile mele ar fișent fluiorul și dogetele moale au întocmit psaltria.

3. Cine oare m'a vesit Domnului meu? Domnul singur m'a auzit.

4. Trimisă pe slujitorul său și m'a luat dela oile tatălui meu și m'a miruit cu mirul cel sfânt al său.

5. Frații mei erau frumoși și mari, dar Domnul n'a binevoit să-i aleagă pe ei.

6. Iesit-am eu întru întăripinarea străinului și acela m'a blestemat cu i-dolii lui.

7. Dar eu, smulgându-i sabia, i-am tăiat capul și am spălat rușinea poporului meu.